

روزل

خالد ئېرتوغرول

ئېمرى

ناھى سىتە مەدەدە يەك

تیمری

ناهی سته مدیده یه ک

ناوی کتیب: ئیمری (ئاهی سته مدیده یه ک)
 نویسنی: خالد ئیرتوغرول
 وه رگیترانی: شاگول جه لال
 به راورد کردنه وه ی: تارا محمد
 داپشتنه وه ی: به فراو جه مال

له به پێوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۴۴۲) ی سالی ۲۰۱۲ ی پێ دراوه

ناوه نێک راکه باندنی ئارا

بنکە ی سەرەکی بۆ کۆڕێنەرە ی به ره مه کان ی ناوهندی راکه باندنی ئارا - سلیمانی / شه قلمی پیره منید

0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669 ara.m@hotmail.com

© سەر جه م مافه کان ی ئەم به ره مه مه پارێزراره بۆ ناوه ندی راکه باندنی ئارا

به پێی رێکمه وتی فەر می ئیوان ناوه ندی راکه باندنی ئارا و ده ز گای به ره مه مین و نوو سه ره مه، ناوه نده که رێگه نادات به له چاپدانه وه و کۆپی کردن یاخود دا به زان دنی له سابت و تۆره کۆمه لابه تیه کان، یاخود خسته سه ره شیوازی ده نگ بۆ مه دیاکان به هه ر شیوازی ئێک بێت. سه ره ییچیکاریش تووشی سزای با سایی ده یته وه.

پیشہ کی

نہم پھرتووکہ بہ سہرہاتی واقعیہی ژیانیکہ و، راستہ وخوٰ لہ
(نیمری) وہ گویم لئی بووہ، کہ بہ تہاوی سہراسیمہی کردم.

بہ راستی باسی نازار و نہ ہامہ تی ژیانہی نیمری جہرگہرپوو، نازانم
چون مروفیک دہ توانیت بہرگہی و ہا نازاریک بگریٹ؟

سہختیہکانی ژیانہی نہ و ہک پشکو ناخیان دہ سوتاند و،
نہمدہ توانی باوہ پ بہوہ بکہم کہ دہمبیست و، بیروہوشم بؤ
کونہ دہ کرایہ وہ.

ژیانہی پپ ناسوری نہم مروفہ سہراپای بوونمی داگیر کردبوو.
تہ نانت بہ گوئی رادییرانیش بؤی تہ زوی سہرسامی بہ لہ شمدہ
دہ ہات.

نای ژیان؟ مروف چون دہ توانیت بہرگہی نہم ہموو نازارہ بگریٹ،
نیمری و ہک بلتی لہ دوزہ خدا ژیاوو. لہ چاوہکانی نہ ویشہوہ فرمیٹسک
دہ پڑان، نہ و فرمیٹسکانہی دلڑپی ناو نا، بہ لکو کلپہی ناگر بوون...
نہمتوانی چیتہ بہرگہ بگرم و، پیم وت:

— بەراستی ژيان ت بە سەرھاتىكى پىر پەندە، پىم پى دەدەى
 پووداۋەكان وەك تىيىنى لاي خۇم تۇمار بىكەم؟ دەمەۋىت لەگەل
 خويىنەرەكاندا ھاۋىيەشى پى بىكەم. لەو باۋەپرەدام ھەر كەسنىك
 چىرۆكى ژيان ت بخويىنەتەۋە، سەرلەنۇي چاۋىك بەژيانىدا
 دەخشىنەتەۋە، ھەست بە پىۋىستى و سەرلەنۇي پىكخستەۋەى
 ژيانى دەكات.

بە نىگا خەماۋى و بى پەرواكانى لى پوانىم و وتى:

— ئەۋە چ قسەيەكە مامۇستا، بە پىچەۋانەۋە، مەتبەارى ئىۋە دەبىم،
 ئەگەر ئەم كارە بىكەن.

با بەسەرھاتى ئەۋەلەنەى ئىمەيان بە شىكستىدا بىردى، ئەۋ
 ئاگرەى ئىمەى سوتاندۇ، ئەۋداۋانەى بەرەۋەلدىرىيان بىردىن،
 بىخويىنەۋە، بۆ ئەۋەى خۇيان لى بپارىزن. تەمەنى ئىمە بەفېرۆ چوۋ
 و گوزەشت، با ژيانى پاكو بىگەردى ئەۋانىش لەكەدار نەبىت.

با ئەۋان بە پوۋى سېپىيەۋە ژىن بىكەن. مامۇستا، زۇر ئاسايىيە لام
 ئەگەر تۇمارى بىكەن. با لەبرى ئەم ھەموۋەلەنەى ژيانم، چاكەيەكم
 ھەبىت گەر بچوۋكىش بىت. ناۋنىشانى خۇم، مەنۋوسن، ياخود
 بىگۆپىن. پەنگە بەمە ھەستى كەسانىك بېرۋىت كە ھىشتا ئىمە
 بەخىزم دەزانن، باتۋوپەرەيان نەكەين و، ئابپوۋيان پارىزراۋبىت.

زۆر ئاسايىيە لام ئەگەر بەسەرھاتى ژيانى من پېشكەشى خوينەران
 بىكەيت، تا ژيانى كەسانى بى تاوانى ترو خەيالەكان پېش چرۆكرديان
 وشك نەبن. وشە ئەسرین ئامیزەكانى ئەم مروفە نامۆ، ماندوو و
 بېزارەم لەگەل ئەسرین پرشتندا خستە سەر كاغەز، بېگومان
 بەكارهێناني ناوی خوازاو خواستی ئیمری بوو.

لەكۆتايیدا ئەم پەرتوو كە كاریگەرەى لى دەرچوو كە هیوادارم
 هەمووان بېخویننەوه، چونكە بەدریژایی ماوهى نووسینەوهى هەر
 لاپەرەیهكى، هەر پەرەگرافیكى ئەسرینم پرشتوو.

كاتێك زۆر بە دژواری پېشم لە گریانى خۆم دەگرت و، بە
 هەنسكەوه گوێبېستی ئەم پاستییە پر پەندانە بووم، دەبوو چى ترم
 بۆ زیادبكردايه؟! هەموو شتێك پوون و ئاشكرا بوو.

بەسەرھاتى ژيانى ئیمری هێندە پەند ئامیز بووه، كە هەركەس
 لەجى من بېخویننیتەوه هەمان هەستى لاگەلالە دەبیت. پووداوهكانى
 بەسەرھاتەكە باس لە بارودۆخى ژيانى كۆمەلگەيەك و ماوهيەك
 دەكات. لەوێش گرنگتر بە پېشكەشكردى پنگای دەرچوون لە
 جەنجالی كۆمەلگە و، چەوتیی و ناپاكییهكانى نۆی، تا بلایی
 چارەسەرى گرنگ دەخاتە بەر دیدەى خوينەران، بۆیە ئەم پەرتوو كە
 لە ژيانى هەموو كەس و هەر قوناغێكدا تايبەتمەندییەك وێنا دەكات.

پەنگە ئەو پەرسىيارە لە خۆتان بکەن، کە بۆچى لە کتیبەکانماندا
بابەتە لەیەكچۆرەکان زۆر دووبارە دەبنەو؟

یەكەمین: ھۆكاری ئەمە دوو خالى سەرەكییه:

۱- پووداوەكانى ناو ئەم كتیبە بەرھەمى خەيال نین. لەلایەن
نووسەریشەو ھەلنەبەستراون. بەپێچەوانەو ھەموویان لە
بەسەرھاتى پاستەقینەى ژيانەو ھەرگىراون.

۲- ھەرچۆن پوویانداوە بەو شیوەیە نووسراونەتەو، بەھیچ
جۆرێك دەستکارییان نەكراو.

دووەمیش: باسەكانى ناو پەرتووكة كە باسگەلێكن كە وەرەى
كۆمەلگا بەگشتى و گەنجان بەتایبەتى بەرز دەكەنەو، لەو بابەتانە
كە پەنگە پۆژانە پووبەپووى خۆینەران ببەنەو.

ئەم كتیبە ناخى مەژۆ دەھەژێنێت و، بەئێوە ژيانە پر
ناسۆرییەدا گۆزەرى پێ دەكات، تا چەندین شیوەى سەختى و ئازار
چەشتنى وینا بكات، داستان ئاسا بەتەواو بوون لە خۆیندەو
ئومێدێكى نوێ لە ئاسۆدا بەدى دەكەین.

ئەم بەسەرھاتە سەرسۆپھینەرە پێشكەشى ئێوەى خۆینەر
دەكەم.

خالید ئیرتوغول

بهشی یه که م مه رگی دلته زینی باو کم

قیامهت...

ژیانیکی دۆزه خ ئاسا.. یا قیامهت

ئاخو ده کریت مروف له نێو دۆزه خدا له گه له پشکرو دوکه ئی ئاگر دا
ژین بکات!

ئه وانه ی سه رگوزشته ی ژیا نی من ده خویننه وه، زۆر باش له واتای
ئه م ژیا نه تیده گه ن. هه موو مروف ئیک که مائاوا یی له ژیا ن ده کات،
قیامه تی ده ست پیده کات، به لام من که سی کم که هه ر له و قیامه ته دا
چاوم به دنیا هه له ئینا وه.

ئه و قیامه ته ی که هه موو که سی ک یه کجار پوه پوه ی ده بیته وه، من
سه دان جار پوه پوه ی بومه ته وه. ئه و تالی و ناسۆرییه ی په نگه
هه موو که سی ک یه کجار بیچیز ئیت، من به شیوه یه کی له ژماره نه هاتوو
چه شتوومه.

ئىستا بىردەكە مەو، چۆن تۈنۈۈمە بەرگەي ئەم ھەموو ئازارە
جەرگىرەنە بگرم؟

چۆن لەگەل شەپۆلە خنكىنەرەكانى ژياندا نغوم بووم. پەنگە
پەرۋەردگار ھەموو ئەمەي بەسەرھىنايىتەم، بۆ ئەوەي دواتر ئەزمۈنى
ژيانم بۆ ئەوەي نۆي، گەنجە بىتۈوانەكان باس بگەم، بۆ ئەوانەي كە
لە داوەكانى ژيان بىتۈگان.. بۆ ئەوەي بىمە پەند بۆ ئەو كەسانەي
بەبى سەرۋەري و بى ئامانچ درىژە بە ژيانيان دەدەن، تا ئەوانىش
گرفتارى ھەمان ھەلە نەبن.

كى ئەزانى... پەنگە وايىت..

* * *

كاتىك بۆ يەكەم جار لە ژياندا ھەستى ھاتنى قىامەتم چەشت،
تەمەنم تەنھا چوار سال بوو. مەنلىكى بى گۇناھ، بىتۈوان و، بىتۈگا لە
گورزە بگورزەكانى ژيان...

ھەر ئەم يەكەمىن گورزەش بوو ھەموو ساتىكى ژيانمى قىامەت
ئاسا گۆپى. ھىندە ترسناك بوو، كە ھەموو ئومىدەكانمى لەناو بىرد،
دنياي لى تاريك كىردىم. يەكەم وانەي ژيانى دادام، تەواوى بوونمى
خاپوور كىرد، پاش ئەو فرمىسكەكانم بە ئەستەم دەگىرسانەو.

ئەم قىامەتەش دىمەنى لاشە پارچەكراوەكەي باوكم بوو، كە ھەموو
لاشەي بە ئەشكەنچەو لەت كرابوو.

دایکیشم - که نه خوښی گورچیلای هه بوو - له گه ل چوار خوشک و
برای بچوکدا شپړزه بوو، هه موومان باوه شمان کردبوو به
تابو ته که ی باوکمدا، به هات و هاوار ده مان نالاند.

ئمه به ته واوی قیامه تیک بوو بۆ ئیمه و، منیش له دنیا ساواکه مدا بۆ
یه که م جار تالاری بیتومیدی و بیچاره بیم چه شت.

ئای خواجه گیان! چ دیمه نیکي توقینه ر بوو! ته نانه ت
بیرکردنه وهش لئی مرؤف ده هه ژینیت. داخو هیچ مرؤفیک هیه به رگه ی
ئو هه موو نه شکه نجه یه بگریت؟!

ئایا له دنیا دا که سانیکي وا هه بوون که به و نه دازه یه به ناپه وایی
و به بی پرحمانه و دور له هه موو هه ستيکی مرؤفانه پرهفتار بکه ن؟
ده بیت نه وانه ی لاشه ی باوکمیان وه که صاب پارچه پارچه کردبوو،
چه ند کینه له دل بووین! ده بیت باوکم له نيو نه شکه نجه و نازاردا
چه ندیک هاواری کردبیت و، داوای یارمه تی کردبیت!

زور ترسناکه! تاوانیکه، ویزدان ده هه ژینیت، به دريژایی ته مه نم
نه متوانی ئو دیمه نه له بهرچاوم بسپمه وه. نه متوانی خوم له
کاریگه ری ئو دیمه نه پژگار بکه م. سیما تاساوو پوو خساره په نگ
په پيوه که ی له خه یالم ده رناچن. له وانه شه بنچینه ی تیروانیم بۆ
کینه و بیزاری ی له ژياندا ئه م دیمه نه دلته زینه ی تیدابیت.

نەرىتى دوژمنايه تى:

دوژمنايه تى سىماي ژيانى ئىمە بوو. لەگەل دوژمنايه تىدا دەنووستىن و، لەگەل دوژمنايه تىدا بە ئاگا دەهاتىنەو. ئەمە زامىك و، كىنە يەك و، نەفرەت ك بوو، كە سالە ھاي سالە و لەوانەشە چەندىن سەدە ساپىژ نەبوو و نابىت.

ھەموو پلانەكانى ژيانمان، لەسەر بنەماي تۆلەسەندنەو داپشتبوو، ھەركات دەولەت بەدادگەريەو لەناحەقى نزيك نەبىتەو، سەملەكراو و بىتاوان نەپارىژىت و، سەمكار و تاوانبارىش بەو سزايە نەگەيەنەت كە شاينەت، ئەوا ھەموو كەس تا ھىزى بېركات لاي خۆيەو دادگەرى دەكات. بېگومان ئەمەش بە ترس، ئەشكەنجە، خويىن و، دواتر مەرگ كۆتايى دىت.

ئەگەر كەس كەس ئە مندا لەكەت بدات، تۆش ناچار لە دژى ئەو كەسە ھەموو ھىزەت دەخەيتەگەر، ئەگەر كەس كەس پىگەت پىگىرەت، تۆ بەشپەويەكى توندتر بەرپەرچى دەدەيتەو.

ئەگەر كەس كەس بكوژىت، ئەوا بە كوشتنى بكوژەكەى، ژمارەى مردووى ھەردولا بەرزەبىتەو بۆ دوان.

لەپاستىدا ئەمە پيشاندانى ھىزەو، ھەر ئەمەشە كە ژيانى مەو ويران دەكات. ئىستە كە بىردەكەمەو، بەخۆم دەلیم كە بۆچى ئەزموونى يەكگرتن و پىكەو ژيانمان تاقى نەكردۆتەو؟ بۆچى كاتىك

مندالەکان پێیان بە یەکتەر گرتوو و، بە شەپدا هاتوون، لە جێی لێدان، بە قەسە ی خۆش و زمانی شیرین پونکردنە وە مان نە داو؟ بۆ پێگاکانی چارەسەر پێکھاتن نەگەراوین؟ بە لکو بە پێچەوانە و ئە و پێیانە مان گرتوو تەبەر کە پووداوە کە یان چەتر کردوو تەو.

شەوان بە نۆبە ئێشکمان دەگرت:

کە شە و دادەهات، دەرگا و پەنجەرەکان دادەخران. پیاوێکیان لە چەکەکانیان دەهێنا و، تا ئەگەر شە و لە لایەن دوژمنە و خافگیر کران، دەستبەجێ بتوانن پووبە پوویان ببەن و، تا زەر دەپەری بە یانی لە ئامادەباشیدا بوون. شەوانی ئێشکگرتن بوو پووبە کابوسێک، خەوتن و، بە خەبەر بوونیش نە بە پۆژ و نە بە شە و مۆفی ئاسوودە نە دەکرد. هەردەم ترس، دوودلی، دلەپاوکی، وە کە بێتی ئەمە ژیان نا، بە لکو شانۆیە کە بوو بۆ ئەشکەنجەدان، لە سەرایی دادگایەکی دوانە هاتووی بۆ ئە نجامدا بووین، لە مە جەنگەلی دڕندایەتی بە داوكم کۆتا قوریانی بوو، کە دەبوو بە رەنگاری ئەمە بێتە و، بە لام چۆن؟ لەبەر ئەمە لە (ئورفا) وە هەلەتین. لایەنی بەرامبەر لە ئێمە بەهێزتر بوو، تەنھا کە سیش کە بەرەڵستی دەکردن باوكم بوو، بە لام ئەوان بەو شیۆ نامۆفانە یە کۆشتیان و، ئەمەش سەرەپای سنووردانان بۆ بەرەڵستی بنەمالە کە مان، پە یامیکی تۆقاندن و ناشرابوو بۆ ئێمەش.

واته "ئەگەر سنووری خۆتان نەزانن، سەرەنجامی ھەمووتان بەم جۆرە دەبێت".

لەم بەرەیدەدا جگە لە ئێمە کەس نەمابوو، کێ تۆلەیی باوکمی دەسەندەو؟ خزمەکانی دایکم پەییوەندی خزمایەتییان لەگەڵ پچراندبوون، چونکە کاتی خۆی باپیرم پازنی نەبوو بە ھاوسەرگیری دایکم لەگەڵ باوکمدا.

ھەربۆیە پەییوەندییان لەگەڵماندا پچراندبوو، ھاوکارییان نەدەکردین، سەرەپای ئەو ھەموو نەھامەتییە بەسەرماندا دەھات، نە خاڵەکانم، نە پورەکانم، نە باپیر و نە نکم، ھیچ کامیان یارمەتیان نەدەداین، سەرەپای ئەو ھەوڵە مەندیش بوون.

مرۆڤ ھیچ نرخێکی نەبوو

بنەمالەیی ئێمە تەنھا باوکم و مامێکم ھەبوو. لەپاستیدا نەوێکانی خێزانی باوکم چوار بوون: بەلام دوانیان لە لایەن دوژمنەکانمانەوە کوژرا بوون. یەکێک لە پورەکانم لەگەڵ مێردەکەیدا بەیەکەوە بووبوونە نیشانەیی گوللەیی دوژمنەکانمان. ئەو ھەوڵە دووھەمیشیان لەکاتی ئاھەنگی ھاوسەرگیرییدا...

ئەمانە، پووداوگەلیکی زۆر دلتەزین و جەرگپرێبوون، چ بۆ دوژمنەکانمان و بۆ ئێمەش. ئەو ھەریگیز نەدەبوو پووبەدات، بەسەرماندا ھات. مێردی پورەکەم بە ئومێدێکی گەورە و بەپەرۆشیی

خزمه تی سه ریازی گه پابوو یه وه. شه وی ئاهه نکه که ی بوو، چاره نووسی کوتایی هه ردووکیان زۆر سامناک بوو. ئه ی داخ و په ژاره ی خزمانیان؟ ئازاره کانی ئیمه له باسکردن نایه، چونکه به ته نها و بیچاره مابووینه وه. ئه و مامه م که له ژياندا مابوو که سێکی که م ئه ندام و نه خوش بوو، نه ی توانی به پیتی پێویست یارمه تیده رمان بیته. له بهر گیانی خۆی زۆر له ئیمه نزیک نه ده بۆوه، پووره که ی تریشم چیت بهرگه ی ئه م بازاری گیانکێشانه ی نه گرت و، کۆچی کردو پۆیشت.

بۆ چه ندين سال به هه ی شێوه یه که هه والێکمان پیتی نه زانی. ئه و گه پانه ش که به ئومیدی دۆزینه وه ی پورم کردمان، دیسان تووشی شکستی کردین، چونکه له گه ل میرده که یدا له مائی خۆیاندا به هۆی ژه هراویبونه وه به غاز مردبوون. ئایا به پراستی پووداوێک بوو یاخود به دهستی نه نقه ست بوو، نازانم!

به لێ به و شێوه یه دایکی نه خوش و بیچاره م له گه ل چوار مندا له که یدا مابوو یه وه. پۆزانیککی وه ها سه خت چاوه پێیان ده کردین که گێرپانه وه ی پووداوه کانیشیان دژواره؟ به لام هه رچه ند سه خت بیته و وزه ی خامه که شم به پیتی پێویست نه بیته، باسی ئه و پۆزگاره تارو تالانه ده نووسمه وه.

باوكم له كارى نابەجىۋە تىۋەگلابوو:

باوكم كەسىكى ژيرو فىلېباز و خاۋەن سىمايەكى جوان بوو، دەتوانم تىبگەم كە بۆچى دايكم ئەۋى خوشويستوۋە. ۋەك دەلەين: گەنجىكى سەرنجراكىش بوۋە، بەلام ۋەك ھەركەسىكى تر ھەلەشى كىردوۋە. گەۋرەترىن ھەلەى ئەۋئەۋە بوو كە ھەرام و ھەلەللى لەيەك جىيانەدە كىردەۋە و، ماۋە ماۋەش لەكارى گومانلىكراۋەۋە تىۋەدەگلا. لەلەيەكەۋە دوزمەنەكان، لەلەيەكى ترەۋە خوارنەۋە و، قومار و، پەيۋەندى ناشەرعى و چەندىن ھەلەى تىرىش... مەن ئەۋ پۇژانەم ۋەك خەيالىك لەيادە، دايكم پۇژ تا ئىۋارە تكاى تىدا دەكرد:

"پىاۋەكە، ئەۋ كارانە مەكە! بىر لە مەن و مەنەكان بىكەرەۋە. ئەم شىۋازى ژيانە، ھىچ كەسىكى تىر نەكردوۋە. ئەم كارانە ھەمىشە بە نەگبەتى و دەردى سەرى كۆتايىيان ھاتوۋە..."، بەلام باوكم، گوئى بەم قسانە نەدەداۋ، دەرەدەكەۋت كە بىيانىستىت.

باوكم لای كەسىكى دەۋلەمەند كارى دەكرد، كە بە (تۇپال ھەمدى) ناسرا بوو، (تۇپال ھەمدى) ناۋو شۆرەتتىكى باشى لەنئىۋ خەلكدا نەبوو، گازىنۇ، قومارخانە، بازىرگانى بە ئافرەت، مادە ھۆشبەرەكان: بەكورتى ھەموو جۆرە كارىكى خراپى بەپۇۋە دەبىردو، چەندىن پىاۋى ۋەك باوكم كارىيان بۇ دەكرد.

هه موو ئه م پياوانه ش قوربانى تىۋه گلان بوون به كارى
گومانلىكراوه وه .

(تۆپال حەمدى) قاچى لە پىكدادانىكدە شكا بوو و، بە شەلىي
مابوويە وه . هەروەها يەككە لە تايبەتمەندىيەكانىش ئەوه بوو، كە
دۆستىكى نزيكى دۆژمنەكانى بنەمالەي ئىمە بوو. نەيتى كوشتنى
باوكىشم هەر ئەمە بوو.

ئاخۇ باوكم بەهۆي كارىكى هەلەيه وه لەلايەن (تۆپال حەمدى) يەوه
درايوو بەكوشت، ياخود لەلايەن دۆژمنەكانمانە وه ؟ لەوانەشە
هەردوولا كارەكەيان بە هاويەشى ئەنجام دايتت. بە سەرنجدان لەو
شيوازە نامرؤفانەيهي باوكمى پى كوزابوو (تۆپال حەمدى) م بە
خەيالدا دەهات، چونكە دۆژمنان لە بنەمالەي يەكترى دەكوژنە وه،
بەلام بەم شيوەيه ئەشكەنجەي كەس نادەن.

باوكىشم بەشيوەيهكى دېندانە كوژابوو، بەلام ئەو گریمانەيش
هەبوو، كە باوكم لەكارى گومانلىكراوو ئابرووبەردا تىۋه گلايتت.

بەمجۆرە دۆژمنەكانى خىزانەكەم زياديان كرد: حەمدى شەل لەگەل
دۆژمنە كوژنەكانمان. بە كورتى هىچ دۆستىكمان نەبوو. تاكە
ئاسوودەيى منىش پاكشان لە ئامىزى دايم و، گريان و فرمىسك پرشتن
بوو.

ئاه، لەو بى كەسيه ! ئاه چ بىچارەيەك بوو!

خوایه گیان! هرگیز نه و پوژانه مان پیشان نه ده یته وه جاریکی تر،
نه وه ی ئیمه چه شتمان به سرکه سدا نه یته. بیچاره بییمان له
باسکردن نایته.

نه مانتوانی لاشه ی باوکم بنیژین و، دوو پوژ له ماله که ماندا مایه وه.
دواتر له شاره وانیه وه هاتن و به خاکیان سپارد. دایکی په حمه تیم،
نه لقه ی بووکی نی خوی له مه سره فی به خاکسپاردنه که ی باوکمدا
به خه رج دا. خانویه کی کرئ... دایکی کی نه خوش... چوار مندا ل
له باوه شی دورنکه ونه وه، شایه تحالی فرمیسه که کانی نه و
بیچاره یه ن....

پوژگاره پر نه هاهمه تییه کان:

له خانویه کی بچوکی کریدا ده ژیا یین. دایکم شه و تا به یان
به ده ست نازاری گورچیه وه دهینا لاند. خواردن و خواردنه وه ی پی
نه ده خوروا، ده سته کانی و پووخساری ده ناوسان، پووی زهره
هه لده که پراو، تروسکایی تیدا به دی نه ده کرا. من و خوشک و براکانیشم
له بهر نه وه ی له حالی دایکم تینه ده که یشتین، زۆرجار به یاری و
پهفتاره کانمان نه ومان بیتاقهت ده کرد، به لام که هه ستمان ده کرد
دایکم به ده ست نازاری زۆره وه ده نالینئ و، که گویمان له ئاهه کانی
ده بوو و له ده وری کۆده بووینه وه و، ئیمه ش ده گریاین. واما ده زانی
دایکیشمان وه ک باوکمان ده مرئ. ده رده داریی دایکم به شیوه یه ک

بوو، كه له به يانيه وه تا ئيواره، جاري وا هه بوو له ئيواره شه وه تا به ياني پوڙي دواتر به رده وام سازاري ده بوو. ئيمهش شه وانه به دهم گريانه وه ده نووستين.

ئو پوڙگار ه زور پوڙ هه بوو كه به برسي سه رمان ده نايه وه. جار هه بوو پارچه نان يكي شمان ده ست نه ده كه وت. ناو به ناو دراوسيكان به زه بيان پياماندا ده هاته وه، و، خواردنيان بو ده هينايين، به لام ئه م يارمه تيانهش نه مان. چونكه دوزمه كانمان ده يانو يست بيچاره مان بكن و، به هه په شه كردن له دراوسيكانمان، پيگريان ده كردن به وه ي يارمه تيمان بدهن. دايكم چوو بولاى (حه مديه شه ل) بو ئه وه ي حه قى باوكمى ئى وه ريگريته وه، به لام ئه وه هم ده ريكرده بوو، هم قه رزه كانى باوكيشمى نه دابوون و، به هه په شه وه پيى وتبوو: به گياني خوت ده يانده يته وه؟" دايكم كه هاته وه بو ماله وه زور پووخابوو، زور په ريشان بوو. ئاي دايكه گيان، چيت چه شتبوو، چى! ...

دايكم ئه وه شه وه زور په ريشان بوو، هات و هاوار له تاو نازاره كانى ده ينالاند و، ده يوت: موسولمانيك نيبه، به نده يه كى خوا نيبه؟ وا ئه مرم، يارمه تيم به ن!"، من له و كاته دا چوار سالان بووم. خوشك و براكانم له من بچوكتر بوون.

دایکم هاواری ده کرد و ده یوت: "یه کی نیه فریامان بکه ویت؟"
نیمه ش به ده نگی به رز هاوارمان ده کرد "برسیمانه، نان". خوشکیکم
بچوکتین منالمان بوو. هیورکدنه وهی مه حال بوو و به رده وام
ده گریا.

به‌شی دووهم

پیره پیاویکی نوورانی

که‌سیک نه‌و شه‌وه گویبیستی ناله‌و نازاره‌کانی دایکم و، هات و
هاواری ئیمه‌ی برسیی بوو. له‌پاستیدا ماله‌که‌مان به‌ده‌نگی هات و
هاواری ئیمه‌هه‌ژابوو، کاتیک له‌ده‌رگا درا، پیاویک به‌به‌رگیکی دپاو و
کۆن و، دیمه‌نیکی سوالکه‌ر ئاساوه‌هاته ژووره‌وه‌و، به‌وتنی: "بۆ
خاتری خوا یارمه‌تییه‌ک" سه‌ری هیتایه نه‌و ژووره‌ی ئیمه‌ی لی
دانیشتبووین.

پیاویکی زۆر پاک‌خواوین ده‌هاته پێش چاو، دیمه‌نیکی نوورانی و،
پووخساریکی گه‌شاوه‌ی هه‌بوو. به‌زمانیکی منداڵانه‌وه
وتمان: "هیچمان نییه‌ بیده‌ین به‌ ئیوه"، بۆ نه‌وه‌ی پیاوه‌که به‌ته‌واوی
دلتیا ببیت، که هیه‌ج خواردنیک شک‌نابه‌ین، مه‌نجه‌لی نانه‌که‌م بردو
نیشانم دا. پیاوه‌ نورانییه‌که‌ش خه‌نده‌یه‌کی میهره‌بانانه‌ی کردو،
مه‌نجه‌له‌که‌ی له‌ده‌ستم گرت و، له‌جانتاکه‌ی ده‌ستیدا خواردنی

دەرھیتاو، مەنجهللی نانه که ی ئیمه ی به نان و، سه وزه و، میوه پپرکرد.
ئوه نده ی له یادم بیت، بریکی باش خواردنی تی کرد، پاشان
له بهرده م دەرگا که دا به جیی هیشت و، پویشت.

ئیمه ش به په رۆشه وه ده سته جی خۆمان گه یانده خواردنه که.
به راستی ئه و مەنجه له بۆ ئیمه وه ک گه نجینه ی به ره که ت وابوو،
خواردنه که ی به شی چەند پوژیکی کردین.

سه یرترین لایه نی ئه م پووداوه، له ناو مەنجه لگه دەرمانی تیدا بوو.
دایکم پاش خواردنی ئه و دەرمانانه، که میک هاته وه سه رخوی.
ئیمه ش به وه زۆر خۆش حال بووین. دایکی په حمه تیم چەنده ها جار
ئه م پووداوه ی به م شیوه یه بۆ باس ده کردین که: "ئو پیاوه سوالکه ر
نه بوو، به نده یه کی باشی په روه ردگار بوو".

دایکم خانمێکی باوه ر پته و بوو. ته نانه ت له به رامبه ر سه ختترین و
به نازارترین کێشه کانی ژياندا، مه زنترین ئارامگرتنی پیشان ده داو،
پشتی به خوای گه وره به سته بوو و، هه رگیز ناشکوری نه ده کرد.

سالتی، یان سال و نیوی به سه ر ئه و پووداوه سه رسو په ینه ره دا
تیپه ریوو، ئه و پیاوه میهره بان و نوورانییه، جاریکی دیکه ش
یارمه تی ئیمه ی دا.

له به ر ئه وه ی ماوه ی شه ش بۆ حه وت مانگ نه مانتوانی کریی
خانوه که مان بده ین. خاوه ن ماله که وه دهریناین. له راستیدا

که لوپه لیکی وه هاشمان شک نه دهرد؛ خاوهن قهرزه کانی باوکم که حال و گوزهرانی ئیمه یان ده بیینی، له وهرگرتنه وهی قهرزه کانیان بیئ ئومید ده بوون و، هه ندیکیان ئه و که لوپه لانه مان که پاره یان ده کرد، له جیی قهرزه کان بردیان، له سه ره تادا سه لاجه و ته له فزیونه که مان، پاشان تاقمه قه نه فه کۆنه که مان و، دواتر تاقمی ژووری نووستنه که ی دایکم. به جۆریک له ماله که ماندا ته نها غازو ته باخچیکمان مابوو، ئه ویش جاریک یه کیک له خاوهن قهرزه کان ویستی بیان بات، به لام که پوو خسای داماو و بی چاره و فرمیسکای دایکمی بیینی، به زهیی پیماندا هاته وه، داینان و پۆیشت.

به م شیویه ساحیب خانووه که به خۆمان و ئه و که لوپه له که مه وه که مابوومان وه ده ری ناین، ئیمه ش بیچاره تی پامابووین. نه مانده زانی چی بکه یین و، پووله کوئ بکه یین. یه که م شه ومان له سه ره شه قام و له ژیر پۆشنایی کزی ئه ستیره کاندا به پئ کرد. دایکی په حمه تیم تا به ره به یان به دهم ئازارو ئاله وه له خوا ی گه وره پاراپیه وه و، نزای کرد. سه ره له به یانی پۆژی دواتر به تینی گهرمی تیشکی خۆری هاوین به ناگاهاتینه وه و، سه ره له نوئ پۆژیکی دیکه مان به ئازارو ئاله ی دایکم و، سکی برسییه وه ده ستپیکرده وه.

پۆژانه زۆر به زه حمه ت پارچه ناننکی وشکمان ده ستده که ویت.

بۆيە كاتىك دەيىنم، بە چەندەھا تەن خۇراك فېئ دەدرىتە
 زىلخانەو، دەستبەجى دىمەنى ئەوانە دىتە پېش چاوم، كە بەدەست
 برىستىيەو دەنالىتن. بەھەرھال منىش لەپىزى ئەو برىسيانەدام،
 بېگومان زاتى خاوەن دادپەرەرى پەھا، دادگايەكى مەزنى بۆ ئەم
 نايەكسانىي و برىستىيە ئامادەكردووە، ئەگەرنا ناسۆرى ئەم ھەموو
 برىستىيە بەجى دەپەرەنرىتەو؟

بى لانە كەوتىن، پىويستى دەست بە ئاوگەياندن و، خۇراك و،
 تەنانەت ھىچ پىويستىيەكى سەرەتايى ژيانىكى ئابروومەندانەمان
 دەست نەدەكەوت، دايكە لە تاودا، بەچۆكدا ھات و، كىرپوشى بۆ
 خواي گەرە برد، بە ھاوارىكى پىر ئازارو بى چارەو وتى: "خوایە
 گيان، بە ھانامانەو بىيت، بە مېھرو بەخشندەيى خۆت
 دەستگىرۆيىمان بکەيت، كۆمەكى خۆتمان فرىا بخەيت"، بەم جۆرە
 دەينالاندو دەيوت: "ھىچم لەدەست نايەت، بەراستى نازانم چى بکەم،
 خوایەگيان لەبەر خاترى ئەم منداڵە بى تاوانانە وەرە بە ھانامانەو".
 لەو كاتەدا ئۆتۆمبىللىك لە نىزىكمانەو وەستا. شۆفىرى
 ئۆتۆمبىلەكە وتى: "دەي سەرکەون، با برۆين".

ئاوپمان دايەو، من پاش ئەوھى باش سەرنجم دا، وتم خۆ ئەو
 ئەو پياوھى كە داواي خىرەكەي لىكردين و، دواتر خواردنەكەي بۆ
 جىھىشتىن... ئەو سىما نوورانىەو، ئەو خەندە شىرىن و مېھربانە

ته نها له و ده کهن، چۆن بتوانم پووخساری که سیکی وا له یاد بکه م،
بیگومان له یادم ناچیت.

دایکم پرسى: "بۆ کوی ده پۆین، ئیوه کین؟"
شۆفیره که وتى: "خانویه کم بۆ دۆزیونه ته وه، تا تئیدا نیشته جی
بین."

به هه رحال دایکم وهك ئه وهى له باب ته که تیگه یشتبیت، هیچ
ناپه زاییه کی نیشان نه دا.

سه رمان سوور ما بوو:

شۆفیره که که لوپه له گانمانی کرده ئۆتۆمبیلایکه وهو، ئیمه ش
سه رکه وتین. له پێدا هیچ قسه یه کی له گه ل نه کردین، ته نها به دایکمی
وت: "ئه م کتیبه بخوینه ره وه."

دواتر بۆم ده رکه وت ئه و کتیبه ی پیا وه که دابویه دایکم
(جه وشه ن) بوو. دایکیشم بى وچان و به رده وام ده یخوینده وه و
ده یوت: "ئه م جه وشه نه ده بیته شیفه، مایه ی حه وانه وه ی ده روونه،
ساپێژکاری ئازاره گانه."

له به رده م خانویه کی خنجیله ی ساده دا وه ستاین، که چووینه
ژووره وه، بینیمان خانووه که خۆی که لوپه لی ناومالی تیدا بوو،
ته نانه ت چیشته خانه که شی پرکرا بوو له خواردن. شۆفیره که ئیمه ی له و
ماله دا جیهیشت، به لام پێش ئه وه ی به روات وتى: "خاوه ن ماله که

كرىتان لى ۋەرنىگىرىت ۋ، خەمتان نەبىت، بەردەوام پشت بەخوۋى
گەۋرە بىبەستىن، پەرۋەردىگارم گەۋرەترىن ھاۋدەمى نەخۇش ۋ،
دلىشكاۋو، بى ۋەۋاۋ، ستەمدىدەكانە، ئىۋە تەنھا ئارامبىگىرن" ۋ، پاش
ئەۋە پۇيشت.

نىشتەجىبىوونمان لەۋ خانوۋەدا ۋەك چەژنىك ۋابوو، ھەموومان
بەخۇشچالىيەۋە دەستمان بە نان خوارىن كىرد، زۆر بە پەرۋشەۋە
نانەكەمان خوارد، بەجۆرىك كە نەماندەۋىست ھەرگىز جارىكى دى
برىسمان بىيىتەۋە.

دايىم كە ئىمەى بەم خۇشچالىيە بىنى پووخسارى گەشايەۋەۋ،
خەندەيەكى شىرىن كەۋتە سەر لىۋەكانى.

خانۋەكە لە دوو ژوور پىكھاتبوو، تا بلىتت بەشىۋەيەكى پىكوپىك
كەلوپەلەكانى تىدا دانرابوو.

دايىم بە دەنگى بەرز ھەستى خۇشچالى دەردەبىرى ۋ،
دەيوت: "ئاي خاۋايەگيان! چەند مېھرەبانىت، سەلاچە كۆنەكەى
خۇمان لە ھەمان جۆرو، لەجىي قەنەفەۋ تاقمى ژوورى نوستنەكەش
لە ھەمان شىۋە مۆدىلى لىيە!"

ۋاتە ۋەك ئەۋەى كەلوپەلەكانمان گوازاىيىتەۋە بى ئىرە، ئەم
خانۋە، تەنانت ۋەك دوۋانەى خانۋە كۆنەكەمان دەھاتە پىش
چاو. بەسەرسورمانەۋە دەمانوت: "ئەمە چۆن دەبىت؟ بەپاستى

شیتیکی سهیره، دوش دامابوین، به لام پوداوی له وه
سه رسوپهینه رتر له دواتردا پویدا.

پیره پیاویکی پیش سپی، که وا دیاربوو خاوهن ماله که یه، هاته
ئوره وه، وتی:

- ئیوه کین و، چی ده که ن لیږه؟
دایکم وتی:

- شو فیږی ئوتۆمبیلک نیمه ی هیئا بو ئیره، وتی لیږه نیشته جی
بین، ته نانه وتی ساحیب ماله که کریتان لی وهرناگریت.

پیاوه پیره که به سه رسوپهانه وه له شوینی خوی دانیش، وتی:
- نای خواجه، خواجه گیان، من پیاویکی وه ها ناناسم، ده مویست
خانوه که م به کری بدهم، به لام به لئیم به که س نه دابوو. هه روه ها
نیازیشم وه ها نه بوو، کری وهرنه گرم.

ئیه کین؟ که میک باسی خوتانم بو بکه ن.
دایکم باسی کرد.

فرمیتسک له چاوی پیره پیاوه که وه داباری، دیاربوو ئه م به سه رها ته
جه رگپه مان کاری له ویش کردبوو.

- من نهو پیاوه ی ئیوه ی هیئا وه ته ئیره ناناسم، به لام هه زاران
سو پاس بو په روه ردگارم که خانوه که ی من بوو به نسیمی بیتاوانی
وه کو ئیوه، کریتان لی وهرناگرم و، هه رچه نده من پیاویکی وه ها

هه بوو و دهوله مەندیش نیم، بەلام ئینشائەللا ناویە ناو یارمەتی و
هاوکاریتان دەکەم.

ئەم پووداوه کاریگەری زۆری ھەم لەسەر دایکەم و ھەم لەسەر مامە
پیرەکەش جێھێشت، منیش دواتر کە پێگە یشتەم بە ھەمان شێوە ئەم
پووداوه کاری تێکردم.

ھەرچۆنێک بێت دەستیکی شاراوه یارمەتی پێشکەشی ئێمە
دەکرد، تا لەم بېچارەییە بە ھانامانەو بەیت. چۆن بتوانین ئەو مامە
پیرە نوورانییە لە یاد بکەین؟ کە ھەركاتیك بێ ئومید بووبیتین
ھاتوو بە ھانامانەو.

دایکەم نەخۆشییەکی ھەر سەختەر دەبوو، گەرەترین ترسیشی
ئاسایشی گیانی ئێمە بوو، چونکە دانیابوو بە گەرەبوون و
پێگە یشتنی سێ کوڕ، نە (حەمدیە شەل) و نە دوژمنەکانمان پێگەیان
نەدەدا ھەرگیز ئاسوودەبین. ھەرۆھە خەیاڵی تۆڵەبەندەو ھەمان لە
دوژمنەکانمان ئۆقرەیی لێپێبوون. واتە ئێمە ھەم بە دەست تەنھایی و
برسییتی و، ھەم بە دەست دوو دوژمنی سەختکارەو ھەرگەشتار بووین.
پۆژانی زۆر بە ئازار، زۆر سەخت و دژوار و، زۆر بە دمان لە پێدا بوو.

منیان رفاند:

نه خوشیه که ی دایکم گه یشتبووه ناستیکی بهرگه نه گیراو. نه و ساله ی پیم نایه شەش سالی مه وه، نه و برایه م که له من بچوکتەر بوو پینچ و، نه وه ی دوا ی نه و چوار و بچوکتەرین خوشکیشم سی سال بوو. هیواش هیواش ههستم به بهرپرسیارییه تی سهختی زیانم ده کرد، بۆیه پیویست بوو بیرێک له کیشانی به شیک له خهرجی خیزانه که م بکه مه وه. خاوهن ماله که مان خوا ی گه و ره تا نه به د لێی پازی بیت، هه م کرێی له ئیمه وه رنه ده گرت و، هه م چاودێری ئیمه ی ده کرد و ده سنگیرویی ده کردین.

سندوقیکی بۆیاخی پیللوی بۆ من کپی. سه په پای نه و ته مه نه بچوو که م له به یانیه وه تا ئیواره ده سوپامه وه: سی چوار قروشم ده سته ده کوت و، به شه که تی و ماندوویی ده گه پامه وه ماله وه، به لام که نرکه و ناله ی دایکم گوێ لێ ده بوو، ماندوویه تیم له بیر ده کردو، تا به یانی نه ده نووستم و، فرمیسکم ده رشت.

ناخ! ... ناخ، چ پۆژگارێکی سهخت و پر ده ردی سه ری بوون، له و پۆژانه دا دوو چاری پووداوێکی وه ها بووم، که هه رکات به بیرمدا دیته وه، داده چله کم.

وه ک هه ر پۆژێکی ئاسایی، به یانیه که ی له مال ده رچووم و، سندوقی بۆیاخه که م دا به کۆلما. به پیللویکی کۆن و دپاو و،

پانتۆلئىكى لە چل لاوه پىنەكراو، تىشىرتىكى شىرەو پىستەكەشم
پەنگى پەشى بۇياخەكانى بوارىدبوو، نەخۇشپىيە بى ئامانەكەى دايكم
مەروەك مەموو شتىكى مالىەوۋى شىۋاندبوو ئىمەشى لە پاك و
خاۋىنى بى بەش كىردبوو.

لە نىزىكى دىوارىكدا دانىشتم. بەو دەنگە بىچارەو غەم ئاۋىزەو
ھاوارم دەكرد: "وهرن با بۇياختان بۆ بكەم كاكە، ئەگەر بىرقەى نەدا
پارە مەدە"، ئەو كەسانەى بەلامدا تىدەپەپىن كە سەبرى جلوبەرگى
چلكن و سىماى پەشداگىرساۋيان دەكرد، ھەندىكىيان دلىان بە تەمەن
و حالم دەسوتا، ھەندىكىشىيان پىدەكەنن و تىدەپەپىن.

ھەندىك جارىش كەسانى مېھرەبان پارەى زىادەيان دەدامى و،
دلىان خۇش دەكردم.

سەرنجى منىش لای ئەو مندالانە بوو كە لە تەمەنى خۇمدا بوون.
ئەوان، دايك و باوكيان دەستيان گرتبوون و، جلوبەرگى نوۋ و
جوانيان پۇشپبوو و، شىرىنى و دۆندىرە بەدەستيانەو بوو، لە
كەيفى خۇياندا بوون...

بەجۆرىك ئىرەپىم پى دەبردن، كە سالانى مندالىم بەو ھەسرەتەو
تىپەپىن. كە ئىتوارە داھات، كاتى گەپانەوھش بۆ لای دايكى بى
چارەو دەردەدارم پەرىشانى دەكردم. بەلام ھەر لە پۇژىكى ئاسايى
وھەادا پوداۋىكى شوم بەسەرداھات.

پیاویکی تەمەن مامناوەندی پێکپۆش لەگەڵ کورپێکی گەنجدا لێم
نزیك بوونەو، کە نەمدەناسین، بەلام هێندە بە پەرۆشی و
خۆشڕەفتاری لەگەڵمدا دوان، کە هەر زوو ئاشنایەتیمان پەیدا کرد،
پرسیاریان لەبارەی ژيانمەوە لێ کردم. وتم:

— باوکم نەماو، دایکیشم نەخۆشە، منیش چاودێری خوشکەکم و
دوو براکم دەکەم.

— وتیان: بەراستی جێی داخە... زۆر بەداخەو، بووین بۆت.
کەوابوو وەرە، لەپێشدا بەیەکەو، خواردنیکی باش دەخۆین،
دواتریش دەمانەوێت لەبارەی چەند شتێکەو، لەگەڵدا بدوین.
هیچ بەرھەڵستیم نەکردن. هەرچەندە دایکم بەردەوام ئێمەی
ئاگادار دەکردەو:

— هیچ شتێک لەوانە وەرھەگرێ کە نایانناسن. مەچن بۆ هیچ کۆی
لەگەڵ کەسی نەناسراو، لەوانە بەلایەکتان بەسەردا بەیتن.
بەلام ئەم دوو نەناسراو هێندە میھرەبان دەھاتنە پێش چاو، کە
هیچ ئاوازیەکی دوژمنایەتیان تێدا بەدی نەدەکرا، سندوقی
بۆیاخەکیان لێ سەندم و، منیان برد بۆلای ئۆتۆمبیلێک کە کەمێک
لەپێشتەر وەستێنرابوو. ئۆتۆمبیلە کە سێکی تریشی تێدا بوو.

هەر کە چوو، ئۆتۆمبیلە کەو، چاویان بەستمەو. منیش دەستم
کرد بە ھاوارکردن، بۆیە دەمیان بەستمەو، ئەوەندە ترسام کە

خەركىيىبو دۆلەت سىنەم دەردەھات، عارەق بە سەراپاي لەشەمدا
دەھاتە خوازەو، تەنانەت لە ترساندا ژێر خۆم تەپکردبوو، ھەر
لەبەر ئەمەش یەكەم شەقم لەسەر تەپکردنى ئۆتۆمبیلەكە خوارد.

یەكەم ڕووبە ڕووبونەوێ مەرگ:

نازانم چەندێك پۆشتن و، بۆ كۆی پۆشتین، بەلام كە چاویان
كردمەو، بینیم كە لە ژوورێكدام كە تیشكێكى ڕووناكى كز و میژێكى
كۆنى تێدايە.

دەستم كرد بە ھاوار و پارانەو.

- دایكەم زۆر نەخۆشە، ئەگەر نەگەرێمەو بۆ مائەو دایكەم و
خوشكەكەم و براكانم زۆر بێتاقەت دەبن. ئەگەر من نەبم، كەس نییە
ئاگای لییان بێت، توخوا مامەگیان وازم لێبێنن، خۆ من ھیچ لە ئێوە
نەكردووە.

دەستم برد لە گیرفانمدا، دەستكەوتى ئەو پۆژەم كە پارەى
بۆیاخكردنى ئەو دوو پێلاوێ بوون، دەرم ھێنا بە ڕووى ئەو پیاوێ
پوورگژەدا كە لەبەر مەرم دانیشتبوو درێژم كرد، وتم:

- بێگەر. ھەر ئەمەم پێیە، ھیچى تر شك نایەم.

زڵلەيەكى وەھای دا بە ڕومدا، كە لە ناكاو خۆم لەسەر زەویەكە
بینیەو، دەم و لوتم لە خۆینا سوور بوو بوو، ناڤێكى ھەلدايە
بەردەستم. وتی:

- بگره، ئەمە بخۆ. دەنگیشت نەیت و، هیچ خۆت ماندوو مەکه،
تۆ بۆ ئێمە پێویستیت! پاشان چوو دەرەوه و پۆیشت.

لە خەیاڵی منداڵانەدا هەزاران پرسیار دروست بوون: "بۆچی منیان
هێناوه؟ چیان لە من دەوێت؟ چی لە من دەکەن؟"، ترس تەواوی
بوونمی داگیرکردبوو لە پۆحمدا دەهات و دەچوو و، خەمی دایکم و
خوشک و براکانیشم بە هیچ جۆریک لە مێشکم دەرناوە چوو...

لە لایەک ئەم هەموو کێشێشەکانە دەریازبوون لێیان ئەستەم بوو،
لە لایەکی تریشەوە هەولم دەدا بە دەم و لێوی زامارەوه نانهکە
دەستم بخۆم.

برسییتی ئەوەندە زۆری بۆ هێنابووم، کە زۆری نەمابوو لە هۆش
خۆم بچم، دڵنیا نەبووم چەندێک کات تێپەڕیوه کە بە دەنگی
گفتوگۆی چەند پیاویک پاجێلە کیم.

یەکیک لە پیاوهکان دەیوت:

- گوناھە، با واز لە منداڵە بھێنین. ئەمە دایکی نەخۆشەو،
باوکیشی نیە. نان پەیداکاری مالهەشیانە، با ئەم کارە نەکەین.
ئەوێ تریشیان:

- باشیشە ئێترها، کە سیش لێی ناپرسیتەوه.

کەس نابێتە پێگرمەن. چۆن بمانەوێت وای بەسەردێنین، ئەوەندە
بەسە قاچێک و قۆلێکی کەمەندام بکەین و، چاویکی کوێر بکەین.

به مه به ته واوی که مته ندام و بی دهسه لات ده بیټ. ثم منداله پاره ی
 زوری به نټو چاوانه وهیه. نټوه ته نها نه وه بکه ن که من ده یلیم.
 ثم شه و کاری منداله که ته واو بکه ن، نټیر دواي چه ند مانگیك
 توانای کارکردنی ده بیټ.

نه ی هاوار خویبه! گویم له چی ده بیټ؟، واته نه وانه ی منیان
 پفاندووه، باندی پفاندنی مندالن و، ده یانه ویټ که مته ندام بکه ن، تا
 دواتر سوالم پی بکه ن، ها؟!

ده نگم به هیچ په نایه ک پانه ده گیشټ، ته نها وه ک نه وه ی له دایکم
 بیستبووم، ده پارامه وه. "په روه ردگارم یارمه تیم بده، لیټره پزگارم
 بکه، فریام بکه وه، ده مه ویټ بچه وه بق لای دایکم".
 به هر حال، به دلی مندالنه وه زور له ناخه وه دوعام کردو، له و
 ساته دا پووداویکی زور سه رسوپه ینه ر پوویدا، که تا نټسته ش له ژیر
 کاریگه ری جوش و خروش و په روشی ساتی پوودانیدام. به پاستی
 ثم بیره وه ریبه پیوژترین و به نرخترین نه ینی ژيانی منه.

جاریکی دیکه نه وه پیره پیاوه نوورانیه!

دهرگا که کرایه وه. منیش وا گومانم برد که جاریکی دیکه نه و
 پیاوانه هاتنه ژووره وه، بویه سه رم خسته نټوان ده سته کانه وه،
 به خه یالی نه وه ی لیټم ده دن، ویستم به ده ستم سه رم بیاریزم.
 به پاستی ترس و دله پاوکی نه وساته له باسکردن نایه ت.

كه سىڭ به ھىۋاشى لىم نزيك بوويه وھو، زۆر مېھرە بانانە دەستى
خستە سەرشانم و وتى:

- مە ترسە، من لە وان نىم.

كاتىڭ سەرم بەرزكرده وھ، چى ببىنم؟! ئاى خوايە گيان، ئەو
پووخسارە مېھرە بانە، ئەو خەندە ئاسوودە بەخشە، ئەو دوو چاۋە پىر
لە سۆز بەزەبىيە.. لە ساتىڭدا منى بەرەو دونيا مەزنەكەى خۆى
پەلكىش كرد. ئەمەم وەك خەيالىڭ دەھاتە پىش چاۋو، بى دەنگ لە
پىرە پىاۋەكەم دەپوانى، قۆلى گرت وتى:

- دەى بابروين، دايك و خوشك و براكانت چاۋەپى تۆن.

دەرگاگەى كرده وھو چوۋە دەرەو، منىش بەدوايدا چوومە
دەرەو، لەو نۆۋەندەدا ھىچ كەس ديار نەبوو، بىنىم لە خانوۋەكەى
وەك فىلادا بووم. سواری ئۆتۆمبىلەك بووين و، كاتىش شەو بوو. زۆر
بە خىرايى ھاتىنەوہ بۆ مالا وھو، منى دابەزاند.

تەنھا توانىم بلىم: مامە نۆۋە كىن؟

پووخسارى بە خەندەيەك گەشاىەوھو وتى:

- "زۈۈكە ئىستا بچۇ بۆلاى دايكت. دواتر يەكتر دەبىنىنەوہ".

منىش دابەزىم و، ئەۋىش ئۆتۆمبىلەكەى لىخوپى، پۆشت.

- دايكى داماو و خوشك و براكانم زۆر خەمى منيان بوو، زۆر
ترسابوون. دايكە ھەر كە منى دى و، لە ئامىزى گرتەم و، فرمىسك لە

چاوه کانییه وه دابارین.. گریا گریا... که پروداوه کهم بۆ گێرانه وه،
دایکم ئاسووده بوو و، دوعای کرد: "واته نه و پیاوه ها! ئای خوايه
گیان، نۆر شوکر. چهنده لیت بپارێینه وه کهمه".

به لوتفی پهروه رگار به شیوه یه کی سه رسوپهینه ر له به لایه کی
تیش پزگارمان بوو. سهختی و نه هاهمه تییه کانی ژیان کوتایی نایه
و، یه که له دواى یه که به سه رماندا داده بارین.

سالانی پر ناسۆری خویندنی سه ره تایم:

هر پۆژیک که تیده په پی پۆژه که ی پيشوتری لا شیرین ده کردین،
له گه ل سهختی و ناهه موارییه کانی ژياندا له پووبه پووبوونه وه ی
به رده وامدا بووین، له هه موو که س زیاتر گرفتارو بیچاره بوو بووین.
به تیپه پوونی پۆژگار ته نهایی و، بیکه سیی و، هه ژاری و، بیچاره بیش
وینای ژيانی ئیمه یان ده کرد.

شه وه نه نگوسته چاوه کانییش یه که له دواى یه که داده هاتن و، له ژیر
فشاری نازاره کاندای ئیمه یان وردو خاش ده کرد.

ناخ، نه و شه وانه! خۆزگه نه هاتبان و، نرکه و ناله ی جه رگبری
دایکم به رگویی نه که وتایه...

خۆزگه شه ویک، ته نه شه ویک، به ئاسووده یی و دوور له نازارو ناله
پاکشایه وه، بی هاوارکردن و، چنگ گیرکردن له جله کانی، به بی
وتنی: "تخوا پزگارم کهن، وا نه مرم"، کهر ته نه بۆ شه ویکیش بوو،

به لām ئيمه شهوى له و جۆره مان نه دى و، هه ندى جار حالى
 پۆژه كانمان زۆر له شه وه كان خراپ تر بوون، چونكه جار جار به ته نها و،
 هه ندىك جاريش له گه ل يه كيك له برا كاندا و، هه ندىك جاريش خۆم و
 دوو برا كه م، هه ر كه له خه وه لده ستاين، به سندوقيكى بۆياخه وه
 له م جاده بۆ نه و جاده دچووين به دواى پاروه نان يكدان.

برسى و، تينوو، به شه قامه كاندا ده سوپاينه وه، ئه مه جگه له
 بىچاره يى و بى دهره تانيى چى پيده و تر يت؟. هه ندى جار پارهى يه ك
 دوو نان يكمان ده ست ده كه وت، بىگومان پۆژى واش هه بوو كه هيچمان
 قازانج نه ده كرد. به لām تالترين راستى ژيانمان هه ستر كرن بوو به بى
 سه ره رشتياري، په راويژ خراوى و، بىنازى و، خه يالى خراپى ته نيايى،
 هه ميشه په ند وه رگرتن له په فتارى خراپ و هه له كانمان قه ده رى ئيمه
 بوو. يه كه م جار تا قى كرنه وه ي جگه ره و، دزى به شيك بوون له يارييه
 مندا لانه كانمان. په و كارى ژيانى داها توومان به زنجيره يه ك په و دواى
 سه ره سوپه ينه رو چاوه په واننه كرا و چنرا بوو.

بى خوا وه نى، نه بوونى خه مخۆر يك بۆ داها توومان چه شت. له
 گيژاوى ژيان يكي سه رتا پا بۆش و په وچدا سه رگه ردان بوو يويوين.
 له خو يندنگه ي سه ره تايى بووين.. په ره ردگارم هه زاران جار لى
 پازى بىت.. مامه په ره ي خوا وه مالمان پىويستيه كانى مه كته بى

هه موومانی دابین ده کرد. وهك بلیتی ئه و باوکیکی مه عه نای ئیمه بوو
و، وهك خزمیکی زۆر نزیك، هه می شه ده سته گریزی ده کردین.

من له پۆلی پینجه می سه ره تای بووم، یه کێك له براکانیشم له
چوار، نه وی تریشیان ده رچوو بوو بۆ چوار. خوشكه بچوکه که شمان
له پۆلی دووه می سه ره تای بوو. هه رچوارمان ئاستی خویندنه مان زۆر
باش بوو. هه رچواریشمان زیره کترینی پۆله که مان بووین. بێگومان
ئهمه ش به هاندانی دایکی په حمه تیم و، مامه پیره ی خاوه ن مال و
مامۆستا کانمان.

خوشكه بچوکه که م مامۆستایه کی زۆر میهره بانی هه بوو به ناوی
(ئایلا) خان، که گرنگی به ئیمه ده داو، له هه ر ده رفه تی کدا ئیمه ی
کو ده کرده وه و، ئامۆزگاری ده کردین: "له سه رکه و تن زیاتر هیچ
چاره یه کی تر تان نییه، پێگه ی پرگار بوونتان و، به رده و امیدانتان به
ژیانیکی باش ته نها خویندنه. پێویسته له هه موو که سیك زیاتر هه ول
به دن و بخوینن. ئه و کاته ده توانن ته نانه ت نه خوشیه که ی دایکیشتان
چاره سه ر بکه ن. ده بنه خاوه ن مالی خۆتان و، پاره و سامانتان
ده بیت، سه یاره ش بۆ خۆتان ده کهن".

سه لامه ت بیت (ئایلا) خان... به باشی له دونه ی مندا لیمان
تیده گه یشت، زۆر به باشیی ئیمه ی ئاراسته ده کرد، به لام

سەختىيەكانى ژيان بوياريان نەدەداين بە ئاسوودەيى بەردەوامىي بە
خويندەنەكەمان بەدەين.

من ھەستم بە بەرپرسىاريەتییەكى زۆر دەکرد. لە ئاستى كەسانى
لەخۆم گەورەتردا پەفتارم دەکرد. ھالى دايكم، بژيوى ژيانمان،
دوژمنەكانمان، پاريزگارى لە خوشك و براكانم و چەندىن خەيالى تر،
لەو گەرت و كيشانە بوون كە بەردەوام سەرقاليان كردبووم.

ھەندىك جار بە توورپەيى و كينە لە دلتيەو دەمويست بەيەك زەبر
دوژمنەكانمان لەناو بەرم و، خەيالى سەرپىنى ھەموويان و
ھەلواسينيان بەديواردا، ئارامتيەكى لە رادەبەدەرى پى دەبەخشيم.

ھەندىك جار دەچوومە گۆشەيەكەو دەگريام، زۆر بەباشى بىرم
دتيەو ھەركاتيەك ھەستم بە بيچارەيى دەکرد بە گريان ئاسوودە
دەبووم. ھەندىك جاريش كە ھاوتەمەنەكانى خۆم دەبينى گوزەرانيان
باشە و جلو بەرگيان پيكوپيەك، ئيرەيى تووشى سەرپيچى دەكردم و،
دەموت: "پەرورەدگارم، بۆچى ھالى ئەوان باشە، دايەك و باوكيان
تەندروستن، بۆياخى قۆنەرەش ناكەن، ئيمەش بەم جۆرە
پەريشانين؟".

بەلام دواتر كە پيرە پياو ھەورانيەكەم دەھاتەو ياد، دلنەوايى
خۆم دەدايەو، چونكە كە دەكەوتينە تەنگانەو دژواري و سەختى
ژيان ئەو دەھات و دەستى يارمەتى بۆ دريژ دەكردين.

دایکی په حمه تیم زوو زوو نیمه ی ناگادار ده کرده وه و، ده یوت:
"نامان، لای که س هیچ شتیک له باره ی نه پیاووه نه درکتنن. نه و
بهنده یه کی زور باشی په روه ردگاره و، یارمه تی نیمه ده دات، نه گهر
نمه بۆ که سانی تر باس بکه ن، جارتکی تر نایه ته وه."

به لای نه و بهنده یه کی باشی خوا بوو، به لام کی بوو؟ چ کاره بوو؟
بۆچی یارمه تی نیمه ی ده دا؟ بۆچی زور که م قسه ی ده کرد؟ نه و
پیاوه نورانییه له خه لکی نه م دونیایه نه ده چوو. باشه، له کوپوه
ده هات؟ هه موو نه مانه و پرسپاری وه که نه مانه، هه موو ساتیک له
می شکمدا ده هاتن و ده چوون و، به بیوه لام له سه رسوپماندا
ده بهیشتمه وه.

بهشی سییه م

برایه کمیان کرده قوربانیی

رووداویکی هاتووچۆ

من قوناغی خویندنی سه ره تایم ته واکردبوو. براکام یه کیکیان
دهرچوو بو بۆ پینچ و نه وی تریان چوار و، خوشکه بچووکه که شمان
سی. خۆم و نه و برایه کم که له پۆلی چواربوو به یه که وه چووین بۆ
ئیش. من پیللوم بۆیاخ ده کرد. نه ویش له ته نیشتمه وه ته ل و ئاسنی
کۆنی ده فروشت. شوینه که مان نزیکه پارکیک بوو، ئیمهش له سه ر
شه قامتیکی سه ره کی کارمان ده کرد، له نێوان پارکه که و
شه قامه که شدا شۆسته نه بوو.

من سندوقی بۆیاخه که م بۆ براکه م به جێهێشت و، چووم بۆ نه و
ته والیته ی که له و ناوه وه نزیک بوو و، ده خوله ک یاخود چاره کیکم
پێ چوو، که که پامه وه چی بیینم! نه و شوینه ی ئیمه ی

لیدانیشستبووین خەلکێکی زۆری لیکۆبوونەتووە و قەرەبانییەکی
زۆریان نابووێوە، هەندێک کەسی تریش بەرەو ئەوێ پرایان دەکرد.

کاتێک دیمەنەکەم بینی، وەک ئەوەی خۆم دووچاری پووداوێکە
هاتبیتم، ناخەم هەلقەرچا. بە ترس و دلەپاوکیوێو خۆم گەیاندە ناو
ئاپۆرەیی قەرەبانییەکەو، بینیم وا لاشەی خۆیناوی براکەم لەسەر
شەقامەکە کەوتوو، کەلوپەلەکانی لەو ناویدا پەرش و
بلاووبووێوە، و سندوقی بۆیاخەکەشی تێکشکاو. بەبێ
تێگەیشتن لە پووداوێکە خۆم دا بەسەر لاشەی خۆیناوی براکەمدا.

خەلکی ئەو ناوێ هەولیان دەدا لە لاشەکەیی دوورم بخەنەو، بەلام
من هاوارم دەکردو دەموت: "بەرمەن، ئەوێ برای منە".

ئای چ بێچارەیی و بێکەسییەک بوو، دیارە گرتەکانی پابردووم بە
بەراورد بەمە هێچ نەبوون. خەلکەکە هاواریان دەکرد "با بێبەین بۆ
نەخۆشخانە، منداڵەکە هێشتا زیندوو، هەناسە دەدات!".

بەلام لەو کاتەدا ئۆتۆمبیلێکمان بۆ پەیدا نەکرا، تا بێگوازییەوێو بۆ
نەخۆشخانە. زۆری نەخایاند، براکەم کە هێشتا لە دەسالی تەمەنیدا
بوو، چرۆی تەمەنی هەلوێری. پەنگە لە چەشتنی ئازارە هەرە
سەختەکان پزگاری بوویت. برا داماوێکەم چەند لێرەیهکی لەدەستدا
بوو کەمرد، چەند لێرەکەمان بە زۆر لە دەستی دەرکرد هێندە توند
دەستی نوقاندبوو، چونکە ئەوێ پارەیی پاروێ نەکەمان بوو. بەلام

شیوهی پوودانی پووداوه که، چند هیئندە زیاتر کینه له دلی کردم و، ناخم به خه یالی تۆله سەندنه وه کلپه ی سەند، هەر له و ساته شدا بریاری خۆم دا.

"هه موو دوژمنه کانم یه ک یه ک له ناو ده به م" چیتەر له مه رگیش سلّم نه ده کرده وه، چونکه ئاگره که ی ناخم به شیوه یه ک کلپه ی سەندبوو، که هیچ ئارامی و دان به خۆداگرتنێک دادی نه ده دام له ئاست له ناو بردنی سه راپای دوژمنه کانمان. به پێی گێڕانه وه ی خه لکی ئه و ناوه بۆ پووداوه که: ته کسیه کی جۆری (فۆرد) له مندا له که ی داوه، دواتریش به بی وه ستان بۆی ده رچوو، له کاتێکدا ئه و شویتنه ی ئیمه کارمان لێی ده کرد زۆر سه ره پێگا نه بوو، به لام له به ره ئه وه ی شه قامه که شوسته ی نه بوو، ته کسیه که توانیبوو به ئاسانی خۆی ده رباز بکات.

له و نێوه نده دا زۆر به ئاشکرا دیار بوو که پووداوه که به ده سته ئه نقه ست بووه، له راستیدا ئه و ناپاکه، ئه و پیاو کوژه بی ویزدانانه هه ردو کمانیان به یه که وه کردۆته ئامانج، به لام له به ره ئه وه ی له و ساته دا من له وی نه بووم، ته نها برا که م بووه قوربانیی و چرۆی ته مه نی هه لوه ری.

له گه ل برا که مدا یه کتریمان زۆر خۆشه و یست، هه رگیز له یه کتر جیا نه ده بووینه وه. چه ندين جار به یه که وه گریاوین، به یه که وه

برسیبویین و، له سەر دەستی کەسی ناپاک و خراپەکاری شەقامەکان
لێدان و ئازارمان خواردوو. تەمەنی مندالی ئەویش وەك من بە
دەردی سەری بوو.

بە ئاشکرا دیاریبوو ئەوانە ی زۆر درندانه براکە میان ئاراستە ی مەرگ
کرد. لەبەرئەوێ پێنەگەین و، نەبێنە دپکی سەر پێیان، هەر لە
مندالییەو لەناوبردنیان گرتبویە بەر. ئەمانە یان دۆژمنە کۆنەکانمان،
یاخود پیاوێکەکانی حەمدیە شال بوون، هەر ئەوانە ی کە باوکمیان
بەشیوەیەکی درندانه کوشتبوو. دلتیابووم کە هەردوولایان هەرگیز
پێگەیان نەدەدا گەورە ببین و، پێ بگەین، تا لاپەپە ی کۆن
هەلبەدەینەو بەدووی هۆکاری راستەقینە ی کوشتنی باوکمدا بچین،
واتە من و خوشک و براکە ی تریشم دەبوو لە چاوەپوانی هەمان
چارەنوسدا بووینایە. چونکە دلتیابووی کە بۆ کۆتایی هێنان بە
خێزانەکەمان کە مەترخەمی ناکەن و، سلّ ناکەنەو.

ناخ، دایە گیان ناخ!

رووخانی دایکم:

لاشە ی ساردوسپێ براکە میان بردبویەو بۆ مائەو، کە لە
درندانه یی دیمەنەکەو بێ بەزەیی کوشتنیدا لە هەمان شیوە
کوشتنەکە ی باوکم دەچوو. خۆپاگریی لە ئاست ئازاریکی لەم جۆرە

زۆر ئەستەم بوو، بەپراستی لە سەختی غەمیکی وەھادا هیچ شتێک
دڵنەوایی ئێمەی نەدەکرد.

ناخ، دایکە گیان ناخ! ... چەندە پەڕێشان بوو، بە هیچ جۆرێک
سەبووری نەدەھات. ئەم پووداوو بەتەواوی لەناوی برد، لە کۆتاییدا
لەھۆش خۆی چوو. هێشتا ھاوارەکانی دایکم و نرکە و نالە
جەرگپرانەیی لە ناخدا دەبیستم، بەھۆی لەخۆدانێوە چەندین جار لە
ھۆش خۆی چوو بوو، لەتاو ئەو ھاوارو لالانەوێ دایکم -کە وەك
داریکی وشک دەسوتا- ئێمەش شیوەنمان دەکرد، بەتایبەتیش
خوشکە بچووکەم، کە نەیان دەتوانی بە هیچ شیوەیەك لە لاشەی
براكەمی جیا بکەنەو.

ئەو شەو لەمالەکەماندا تەنھا لاشەی برا بێتاوان کوژراوەکەم و،
دایکی دەردەدارم و، سێ منداڵی بێتاوانی بێچارە ھەبوون. ئەمە
بەتەواوی جۆرە قیامەتێک بوو.

جگە لە مامەپیرەیی خاوەن مال، یەك بەندەیی خودا دەرگامانی
نەکردووە تا ببێتە ھاوبەشی خەمان، کەسمان نەبوو دڵنەواییمان
بکات، یارمەتیمان بدات، لەناو دڵی ئەو شارە گەورە و فراوانەدا بێ
کەس بە ئازارەو دەتلاینەو. ھەستی یاخی بوون و کینە و کلپەیی
تۆڵەسەندنەوێ ناخ لەباسکردن نایەن. چیمان لەدەست دەھات
پەروەردگارم؟ ئای چەند بێچارە بووین!

له لایه ك دایكم له لیواری مه رگدا بوو. له لایه كی تره وه لاشه ی
بچووكی برا بیتاوانه كه م، سه ره پای كپوژانه وه ی خوشك و برا
دلشكاوه كه م.. دوعام ده كرد "خودایه، هیچ په نایه ك شك نابەین،
یارمه تیمان بده، بیچاره بووین".

له دله بچوكه كه مدا، له لایه ك ټاگړی ټوله سه ندنه وه كڼه ی سه ندبوو،
له لایه كی تریشه وه له خوی گه وړه ده پارامه وه به هانا مانه وه بیت.
پاش تیپه پېوونی ماوه یه ك له شیوه نی ئیمه به سه ر لاشه ی
براكه مدا، له درگا درا، خاوه ن ماله كه مان هاته ژوره وه و به دواشیدا
نه و پیاوه...

به لئ، نه و پیاوه نورانییه جاري كی تریش دركه وته وه، له
سه خترین و تالترین ساته كاندا ئیمه ی به سه ر ده كړده وه...
به هاتنه ژوره وه ی نه و پیاوه خوری هیوايه ك له ماله كه ماندا
مه لهاد و، بۆ ساتيک فينکی به سينه ی گرگرتووماندا هیتا.

سیمایه کی گه شاوه و، میهره بانیه کی سه رسوپه یتنه ر له
پووخساریدا ده خویندرايه وه، كه ناسووده یی به ناخی مړوځ
ده به خشی، هه موو هه وړه كانی غم و په ژاره ی په واندده وه، دایکی
په حمه تیم كه چاوی به م پیاوه نورانییه كه وت، هه ستاو پتی
پیشاندا. وه ك نه وه ی به ساتيک وزه و توانا كرایه وه به لاشه ی دایکی
ده رده دارمدا.

دانه نیشته هر به پاوه ستاوی له نیمه ی دهرانی و وتی:
 "بیټا قهت مه بن، منډال که تان نیسته له بهه شتدایه، ناخیره تی
 خوی مسوگر کرد، له وانه بوو له م دونیادا سهدان سال په رستشی
 بگردایه نه م مه قامه ی ده ست نه که وتایه. نیستا نه و له خوشترین و
 بهختیارترین ساته کانیدا ده ژی. ده بیټ به شه فاعه تکار بو نیوه ش".
 قه دهری خوی گوره هه زاران حکمه ت له خو دهریټ و، نه و
 هرگیز سته م له بهنده کانی ناکات. سه ره نجامی پروداویک که به
 پواله ت خراپ و زیان به خش دیاره زور به خیر ده گوزه رینیټ.

یاخی مه بن و، سه ریچی فرمانه کانی خوی گوره مه که ن،
 نارامگر و سوپاسگوزار بن، ته نها پشت به و زاته بیه ستن و، هانای بو
 بهرن، چونکه له دنیا و قیامه تدا مه زنترین پاداشت ده به خشیتته نه و
 به ندانه ی هانای بو ده به ن.

نه که ن له هه راسانیدا بلین: نیمه ته نه این، په روه ردگار مه زنترین
 دوستی نیوه یه، فریشته کانیش باشتترین هاوړپیتانن و، نایا ده سمایه و
 سامانیک هیه له مه زورتر بیټ؟.

به میهره بانی ده ستی هیټا به سه رمدا، منیش به مه هیوړیوومه وه و
 نارامیه کی سه رسوړه ینه ر بالی کیشا به سه ر ده روونمداو، پاشان
 پوښته دهره وه.

ئىمە بە دۆشداماۋىيى راۋەستابوۋىن، پاشان ساحىب خانوۋەكە
ھات و پرسىيى:

– ئەم زاتە كىيە؟

دايىكم وتى:

– خۇ ئەو دوۋانەتان بە يەكەۋە ھاتنە ژوۋرەۋە.

– نەخىر، من نايناسم. لەبەردەم مالاكەدا پرسىيىرى ئىۋەى كرد،
منىش ھىنام بۇ ئىرە.

– ئەۋە ئەو پىاۋە بوو كە يەكەمجار ئىمەى ھىنا بۇ ئىرە.

ئەۋە خۇى بوو...

خاۋەن مالاكەمان لە پىرۋەك ئەۋەى راستىيەكى بۇ دەرکە وتىيىت
وتى:

– خۇم ھەستم پىى كىرەبوو، زانىم ئەمە پىاۋىكى ھەروا ئاسايى
نىيە، ئى!... پەروەردگار ھەمىشە فرىادپەسىك بۇ بەندە گرفتارو
بىچارەكانى پەۋانە دەكات. ئىمە ئەۋەندەمان بەسە كە لە بەندايەتى
كردنىدا كەمتەرخەمى نەكەين.

ئەۋ پىاۋە فىنكايى بەسەر سىنەى پىر ئاھ و ھەسرەتماندا باراند و،
كەمىك ھاتىنەۋە سەر خۇمان. پۇژى دواتر براكەمىان ناشت. خاۋەن
مالەكەمان-لەش ساغ بىت- ھەموو شتىكى ئامادە كىرەبوو.

له پاش نه مه مه زاری براكه م، نه و شوینه بوو كه من زوړترین جار
سهردانم ده كړدو، له هر سهردانې كېشدا سویندم ده خوارد: "ده بیت
توله ی تو بکه مه وه، دلنیا به یان نه وه تا توله ی تو یان لی ده سینمه وه،
یاخود له م پیناوه دا ده مردم".

رښیان نه ده دا ساتیكیش ئاسووده بین:

هه له اتنی خوری هر پوژنك چهرمه سهرییه کی نویمان ده بینى و،
كه ئاواش ده بوو، دهردی سهرییه کی تر له پیماندا بوو.
من و برا بچووكه كه م خویندنی خوینگه كه مان ته واو كړد، دوو سال
پټكه وه ئاسنه كڅنمان فروشت، پټلومان بویاخ كړد. خوشكه
بچووكه كه شمان خویندنی ته واو كړد.

له م ماوه یه دا جارنك ماله كه مان سوتا، دایكم زوړ به سه ختی له
مردن پزگاری بوو. خو له ماله كه دا كه لوپه لیكى وه های تیدا نه بوو،
به لام نه و كه مېشى كه تیدابوو سوتان. بیگومان نه م جار هـ
دوژمنه كانمان بوون، كه نه م به لایه شیان به سهردا هیئانین، جارنك
خاوه ن ماله كه مان خواى گوره هه زاران جار لی پازی بیت، هات به
هانامانه وه و ماله كه ی نژهن كرده وه، هه ندی كه لوپه لی كونی بۆ په یدا
كردین و، جارنكى تریش له بیلانیه یی پزگاری كردین.

چهند جارنك سهاره لییداین، جارنكیش ژه هراوی كراین، واته
مهرگ دهورو خولی ده داین، دوژمنه كانمان بۆ نه وه ی به ته واوی

له ناومان بهرن، نه وهی له دهستیان بهاتایه دریغیان نه ده کرد. ئیمهش پیگه یشتبووین و، هه ستمان به هه موو شتیک ده کرد. من چه کیک و، خوشک و براکه شم چه قویان هه لده گرت. واته به تپه پېوونی پوژگار ده ستمان کردبوو به په پره وکردنی یاساکانی سه ره شه قام.

هه ره له م نیوه نده شدا خومان به مهی خواردنه وه و جگه ره کیشانه وه ده گرت. نه م حاله مان به ره و لادانی په وشتی سه ری ده کیشا، ژیا نی بیگه رد و خاویتمان، خه ریک بوو ئاو یزانی ناپاکی و به دکاری کوچه و کولانه کان ده بوو، چاره نووسمان به ره و هه لدير ده چور.

که مئه ندام بووم:

بیگومان که سانی ده ورمان ته نها خراپه کاران نه بوون، به لکو په روه ردگار که سانی باشیشی ده هتیا به سه ر پیمان و، پیا نی ناشنا ده کردین، له ناو نه مانده دا که سایه تی ژور به پیزو چاکه خوازیشیان تیدابوو، که هه ولیان ده دا تا بتوانن یارمه تیمان بدهن. نه و سه له ی قوناغی خویندنی سه ره تاییم ته واوکرد، من و خوشک و براکه میان سپارده به شی په روه رده کردنی ناوخوی، به لام نه مانتوانی له ویدا ئو قره بگرین، چونکه دایکم نه خۆش بوو و، ئیمهش نه مانده توانی دوور له دایکمان به رده وامی به ژیا نمان بدهین، مندا ل بووین و، هارو هاجیمان ده کرد، منیش له پووداو یکی دزیکردن له به شه

ناوخۆییە که دا تیۆه گلابووم، بۆیه ئه وه بووه به هانه و، ئیمه یان له وێ ده رکرد.

ههروه ها که سانی که له ژێر په رده ی یارمه تیدانه وه لیمان نزیک ده بوونه وه، به لام دواتر که سانی نیاز خراپ ده ره چوون، چه ندجار ویستیان ئیمه له ئامانجه چه په له کانیاندا به کار بهێنن، هاتن بۆ ماله وه مان و ویستیان به پێگهی هه له دا ئاراسته مان بکه ن، مژوئی ناپاک که ببینی ت که سیک له کۆمه لگه دا ته نیاو بیچاره یه ده سته جی هه ولی له خشته بردنی ده دات.

دوو براو خوشکیک، که بۆ پوویه پوویه بوونه وه ی سه ختییه کانی ژیان له سه نگه ردا بووین، خوشکه که م، له ماله وه چاودێری دایکمی ده کرد، منیش له گه ل براکه مدا له هه ولی په یداکردنی بژووی ژیاندا بووین.

هه ره له و پۆزگاره شدا هیواش هیواش هه نگاومان به ره و قوناغی هه رزه کاریی ده ناو، خوازیار بووین بوونی خۆمان سه لمینین. من و براکه م دووبه دوو سه رمان له شه پرکردن ده خوراو، تا ده هات به رچاوپوونی مان سه باره ت به م جیهانه زیاتر ده بوو و، هه میشه ده ترساین به لایه کمان به سه ر بێنن.

به یانیان به چه که وه ده پۆشتین بۆ ئیش، واته هه م پیمان وابوو به مه خۆمان له دژمنه کانه مان ده پارێزین، هه م ده مانویست له که شه وه وای هه رزه کاریی و گه نجیتیدا بژین.

هەرچۆنك بوو ئۆتۆمبېللىكى بچوكمان پەيدا كرد، كه بۆ فروشتنى خواردنى بۆرك و شىرىنى بەكار دەھيئرا، ئىمەش جارجارە پىي دەسوراپىنەو، ئەو شتانەمان دەفروشت، لەبەرئەوئەى يارمەتى يەك بدەين و، يەكتريش بپاريزين، بۆيە بەجيا ئىشمان نەدەكرد و، هەميشە پىكەوئەبووين.

ئەو بەيانىيەش پىكەوئە لە لاتەنىشتى شەقامەكەدا ئۆتۆمبېلەكەمان لىدەخوپى، لەلایەكىشەوئە ھاوارمان دەكرد: "بۆرك دەفروشين! شىرىنىمان لایە" لەبەرئەوئەى لە لىواری لای پاستى شەقامەكەوئە پىمان دەكرد، بۆيە نەماندەتوانى ئەو ئۆتۆمبېلانى لەدواوئە دەهاتن بىنين، بەلام نەوئەك لەساتىكدا دووچارى پىكدادان بىين بەردەوام چاودىرى پاش خۆمان دەكرد، بەلام واديارە باش نەمانتوانىبوو چاودىرى بكەين. هەرئەوئەندەم لەيادە.

كه ھاوارىكم گوى لىبوو و، هيزىك منى بۆ زۆر دوور هەلدا. لەيادم نىيە پاش ئەمە چى پوویدا، بەلام كه چاوم كردهوئە، خۆم لە بەشى فرياكەوتنى نەخۆشخانەيەكدا بىنييەوئە، براكەشم بەرامبەرم وئەستابوو، هەردوو چاويى باران ئاسا فرمىسك دەبارى و، ھاواری دەكرد: "كاكە گيان، چاوت بكەوئە، كاكە"، كه بىينىم ئەو سەلامەتە زۆر بە ئەستەم وئەم: "سوپاس بۆ خوا" و باوئەشمان كرد بەيەكدا. دياربوو براكەم لەم ئۆئەندەدا خوا پاراستوويەتى، هەزاران جار شكور

بۇ خوا، كە پزگارمان بوو. بىگومان ئۆتۈمبىلە نازدارەكەشمان، كە بە
 ھەزارو يەك دەردى سەرى پەيدامان كىردبوو، پارچە پارچە بووېو.
 ئىمە نەمانتوانى ئۆتۈمبىلەكەى پىشەو ھەمان بىيىن، بەلام بەپىي
 قسەى ئەوانەى كە بىنيبوويان: بىگومان ھەرئەوان بوون... يان
 دوزمىنە كۆنەكانمان، ياخود بەكرىگىراوانى ھەمدىيە
 شەل...لاپەرەيەكى نوئ لە پۇژانى پىر ناسۆرى دەستىپىكرىد.
 پزىشكەكان چارەسەرى پىويستى برىنەكانيان نەكىردبووم، بۆيە بۇ
 ماوھەيەكى درىژ برىنەكانى قاچم سارپىژ نەبوون، لەكۆتايىشدا قاچى
 چەپم لەكاركەوت كەم ئەندام كەوتم. داخ و پەژارەى كەمئەندام بوونى
 كەنجىك تەنھا ئەو كەسە دەيزانىت كە خۆى چەشتىيىتى، ھىندە
 بارقورسىيەكى گەورە بوو، كە لە باسكردن نايەت. كەمئەندامبوونى
 كەنجىك كە چروى تەمەنى تازە خونچە دەكات، مەوۇر ئۆر بىتاقەت
 دەكات...

لەو سالانەدا ھەموو ھىواو باوھپىكمان بەرامبەر مەوۇفەكان بەتەواوى
 لەدەست دابوو، ئىمە تەنھا دوو دۆستمان شك دەبرد. يەكەمىيان
 خاوەن مالا پىرەكەمان، ئەويش پىاويكى نەخۇش بوو و، لەپىتاو
 سەلامەتىدا بەردەوام لەخوای گەورە دەپاراپنەو، چونكە دۇنيابووين
 ئەو ساتەى بەلایەك بەسەر ئەو دىت، دەستبەجى بى لانه دەبىن.

دووه میشیان پیره پیاوه نورانییه که بو، که له دژوارترین
 ساته کانی ژیانماندا به هانامانه وه ده هات، به راستی هیندده ی سوپایه ک
 وزه و وره و توانای ده بخشیه وه ئیمه، نه و گریمانه و مه ته له بوو که به
 هیچ شیوه یه که نه مده توانی شیکاری بکه م و لئی تیگه م. دایکم
 هه ندی شتی دیکه ی ده زانی، به لام به ئیمه ی نه ده وت. دلنیش بووم
 پهروه ردگار ده سته برداری به نده ی وه که ئیمه نامو و بیکه س و بیچاره
 نابیت. یارمه تیدانی نه و پیاوه ش به شی که بوو له تیشکی میهره
 به خشنده یی زاتی موباره کی خو ی، به لام به ره نگاریبونه وه ی نه و
 هه موو دوژمنایه تی و سوکایه تی پیکردن و ده ردی سه رییه ش زور
 سهخت و نه سته م بوو.

تووچه یی و کینه له دلئی و ناگری توله سه ندنه وه ی ناخمان به ره و
 هه لدير ئاراسته ی ده کردین، هه رچه نده ده مزانی که پئویسته زور
 شوکری خودا بکه ی و، به نده یه کی باش بین بوی، به لام داوه کانی
 ژیان و، نه و هه موو ناپاکی و خراپه کارییه ی دووچاریان ده هاتین
 به ره و پینگه خراپه که ئاراسته یان ده کردین.

دایکی په حمه تیم هه میسه نه م ناموژگارییه ی ده کردین: "ناممان،
 هه له و تاوان مه که ن، چونکه وا نه بیت نه و پیاوه نورانییه جاریکی تر
 نایه ته وه به هانامانه وه. نه و لوتفیکی پهروه ردگار وه، خوای گه وره ش
 هه میسه به هانای که سانی چاکه کاره وه ده چیت، بویه ئیوه ش له هه ر

به لائو شکسته پینانیتکتاندا چاکه خوازين و، تا به هاناوه هاتن و کومه کی
په روه ردگارتان ببینن".

به ناچارایی په لکیشی خراپه کاریی گراین؛

کاره خراپه کانی دنیا و، ناپاکیی خه لکی له ده ورمان و، دوزمنه
سته مکاره کان یه خه یان به رنه ده داین، هرکاتی پووداوه کان هیواش
پچکه کی خویان بگرتایه، ده ردیی سه ری نوی چاوه پتی ده کردین،
هرکاتیکیش خومان گورج ده کرده وه، ده مانوت ئیتر له خراپه و
به دکارییه وه خومان تیوه ناگلینین، پیشهاتیکی تر ده بووه کوسپی
پنگه مان و، ئیمه ی به ره وه له په لکیش ده کرد.

چند جار له مه ی خوارنده وه و جگه ره کیشان توبه مان کرد، به لام
داوه کانی دوزمنان و ناحه زانمان گرفتاری کینه و تووپه بیان ده کردین
و، ئیمه ش ناچار بو ساتیک نارامیی په نامان بو مه ی و جگه ره
ده برده وه. هر که برپاری دامه زراویی و خچاککردنمان ده دا،
جاریکی دی کیشه یه که یه خی پی ده گرتین و، له کوتاییدا خومان له
به ندینخانه دا ده بینیه وه.

که سانی ناپاکی ده ورمان هه ولیان ده دا هر کیشه و دزی و
پیشهاتیکی خراپی گه په که که مان بخه نه نه ستوی ئیمه. به هوی نه و
بوختانانه ی که بومان ده کران، هه موو پوزیک پووبه پووی لپپچینه وه ی
به ندینخانه کان ده بوینه وه، که زورجار له سر تاوانیک بوو، که ئیمه

نه مانگر دېوو، نه مهش به چنه د هينده ي تر نيمه ي بهر و گرته بهر ي
پړي خراپه و به دكاري ناراسته ده كړد. وادياريو هر به لايك له
كه په كهي خوماندا به دي بكرايه، له نه ستوي نيمه دا تومار ده كرا.

نایا نیمه زور بیتوان و بئ گوناو بووین؟ بیگومان نه خیر، هندیك
هه له مان ده كړد، به لام به نه دازه ي نه و هه موو بوختانان ه نه بوون
كه به ناومانه وه هه لده به ستران. نه گهر خه لكی ده سته درارمان
بوو بوونايه و، ده ستیان له یه خه مان هه لگرتايه، نیمه هر به پراستی
ده مانویست پړي پاست بگرینه وه، به لام به داخه وه نه مه پړوي نه دا،
واته له هه موو لایه كه وه په لكیشي گرته بهر ي پړي هه له ده كراین،
نه مه زور كاري ده كړده سر په فتارو هه لسوكه و ته كانمان.

ناخ، چ پوژگار يك بوون! چیمان نه چه شت؟! نه و شق و زله و
لیدانان ه ي له به ندینخانه به بئ تاوان ده مانچه شتن. ناوده ركردن به
(سهرسهر ي كه په ك) یش له ولاوه بووه ستیت..

به جیي نه وه ي مروفه كان به زه بیان پیماندا بهاتايه وه، دانیان لی
تیژ ده كړدین و، به كینه وه لییان ده پوانین. هه موو نه مانه چنه د هينده
نیمه یان یاخی كړدېوو، هه زاران جار بووینه قوربان ی بوختانیان. مالیک
دز چووبووه سهریان، نالتونه كانی ماله كه یان دزیبوو، نه وه شیان
كرده نه ستوي نیمه و، نه و شوه تا ده می به یان له به ندینخانه
لییانداين. هه ستم ده كړد له هاواری من و براكه م ته نانه ت دیواره كانی

بەندىنخانىگەش ھەستى بەزەييان تىدا بزوابوو. دواتر كە دزە
راستەقىنەكان قۇلبەست كران، ئىمەيان ئازادكرد، يەككە لە
پۇلىسەكانى بەندىنخانىش زۆر بە توندى لە بەرامبەرى ئەفسەرى
لەپرسراويدا ۋەستابوويە ۋە.

ۋەتەن: "ئاي ئۆيە ھىچ وىزدانتان نىيە ؟ ۋا ھەموو تاۋانك دەخەنە
ئەستوى ئەم منالانە ؟".

بەسە ئىتر بەرگەي ئەم سەمە ناگرم، بەلەيدانى ئەم منالانە قىز
لەخۇم دەكەمە ۋە، تەنەت شەرم دەكەم، لەم بەرپرسىارىيەتتە
بەخەش، ئەگەرنا خۇم دەست لەكار دەكەشمە ۋە.

بىگومان پۇلىسىش ئەركى خۇيان بەجى دەھىنا، چونكە ھەر
تاۋانك بىكرايە، دەستبەجى خەلكى گەرەك شىكايەتيان لە ئىمە
دەكرد، ناچار ئەوانىش بەرۇكيان دەگرتىن.

بوختانىكى تر

ھەر لە ۋەزەنەدا پووداۋىكى تىرى دىزى كردن پووى دابوو، كە
ھەرگىز لە يادىم ناچىتە ۋە، جارىكى تر دىز پەلامارى مالىكىيان دابوو،
ۋەستەبويان بازىنى ئىنى مالىكە بىن، دىاربوو نەيانتوانىۋە، بۇيە
قۇليان بىرپووى. بىگومان ئەمەشيان كەردە گەردنى ئىمە.

پۆلیسه‌کان شه‌ر هاتن و، ئیمه‌یان له‌خه‌و هه‌ستان و، من و براکه‌میان به‌هات و هاوار په‌لکێشی به‌ندینه‌خانه کرد. دایکی په‌حمه‌تیم چه‌ند تکای تیاکردبوون، چه‌ند له‌خۆی دابوو، به‌لام هیچ سوودیکی نه‌بووبوو؟

پووداوه‌که زۆر مه‌ترسیدار بوو. ماله‌که‌مان به‌ پۆلیس ده‌وره درا، دواتر دایکم و خوشکه‌که‌میان هینایه به‌ندینه‌خانه. خه‌لکی بێ وێژدانیش بۆ تالانی و دزی هه‌لیان کوتا‌بوویه سه‌ر ماله‌که‌مان و، که‌لوپه‌له‌کانیان په‌رش و بلا‌وکردبووینه‌وه‌و، هه‌موو شتیکیان دابوو به‌سه‌ریه‌کدا.

پۆلیسه‌کان ته‌نانه‌ت له‌ به‌ندینه‌خانه‌ش ئیمه‌یان خسته ژێر چاودێرییه‌وه و، لێپرسینه‌وه‌یه‌کی زۆر چڕیشیان له‌گه‌ڵ کردین، ته‌نانه‌ت ئازاری دایکم و خوشکه‌ داماو‌ه‌که‌شمیان دابوو، به‌لام سوپاس بۆ خوا کاتێک دزی سه‌ره‌کی چووه‌ته مالتیکی تـره‌وه قۆلبه‌ست کراوه، پاش ئه‌مه‌ش ئیمه‌یان ئازاد کرد، به‌لام ئه‌و پووداوه کاریگه‌ری سه‌لبی له‌سه‌ر من جێهێشت و، به‌رامبه‌ر هه‌موو خه‌لک، ده‌وله‌ت، ده‌وله‌مه‌نده‌کان، که‌سه هه‌بووه‌کان و، ئه‌وانه‌ی بوختانیان بۆ ئیمه هه‌لده‌به‌ست کینه له‌دل بووم و، هه‌ستی دوژمنایه‌تییه‌کی وه‌هام له‌ناخمدا په‌روه‌رده کرد بوو، که هیچ که‌س نه‌یده‌توانی پێشم لێ بگرێت، وه‌ک ده‌لێن: "خوێن به‌ری چاوی گرتبووم" له‌ ژيانمدا ته‌نها

ئامانچىكم مابوو، ئەويش لە ئاوبەردنى تەواوى دوژمنان و ئەوانە بوو كە
بوختانيان بۆ ھەلە بەستين.

خاوەن مائەكەمان كۆچى دوايى كرد:

مامە پيرەى خاوەن مائەمان كۆچى دوايى كرد، -خوالى خۆش
بىت-، كە باوكايەتيەكى ميهره بانانەى بۆ ئيمە پيشاندا و، لە
سەختەرين پۆژەكانماندا پشتگيرىي ئى كردين، ھەرگيز كرى
خانووەكەى ئى وەر نەگرتين، لەسەر و ئەو ھەشەو ھەندىك لە
پىويستىەكانيشى بۆ دابىن دەكردين.

مروفتىكى زۆر بەرپۆز بەرەوشت و، زۆر دىندار بوو، تەنھا ئەگەر من
و براكەم لەمال بوويناىە دەھاتە مائەمان، بەلام كاتىك كە دايكم بە
تەنھا لەمال بووايە نەدەھات.

كە مامە پيرە وەفاتى كرد، ئيمەش لەلاى سەرييەو ھەمادەبووين،
خۆى دوو كوپى ھەبوو، بەلام بە تەنھا دەژيا. بەپاستى من ھەرگيز
گيان سپاردنىكى وەھام نەديو، نەبىستوو. ھەرەك
مامە پيرەيەكى ھاوپىي گيانى بە گيانى بۆى باسكردم: وەك بلىي ئەو
پياو ھەم بۆ مردن نا، بەلكو بۆ پشويەك، ئاھەنگىك، جەژنىك دەچوو،
چونكە چەند پۆژ لەو ھەپش خۆى بۆ ھەمادەكردبوو و، ھەموو
كەلوپەلەكانى مائەكەى پاككردۆتەو، ئەو پۆژە ھەينى بوو.

دەستنویژىكى پاك و پوختى گرتبوو، پيش نويز خويىندىن قورئان و پاشان وىردەكانى جەوشەنى خويىندىبوو.

نويزى كردىبوو، وىردەكانى تەوبە و ئىستىغفارى خويىندىبوو، بەرگى پاك و نويزى پۆشيبوو، پاشان چوبوبوو سەر جىگەكەى و، پووه و قىبلە و لەسەر ئەژنۇ بەچۆكدا ھاتبوو. باسى سات بە ساتى پيش گيان سپاردنى بۆ ھاورپىكەى كردىبوو. ساتى گيان سپاردنىشى وتبوى: "پەرەردىگارا، وا دىمە بارەگای زاتى موبارەكت، لە حضورتدا بە پىزكردنى تاوانەكانم و دەستى خالىم پووم پەش مەكە". پاشان بە ھاورپىكەى تەنىشتى وتبوو: "وا ھاتن، ئىتر من پىوارم. گەردنم ئازاد كە" و، بە يەكجارى گيانى سپاردىبوو. چەند كۆتايىيەكى بۆيىنە، جوان و پىر پەندە، وانىيە؟ بە راستى مەژۇ ئەگەر خواھەنى ھەموو سامانى دونيايش بىت، بۆچى باشە كە بە بى ئىمانى بگە پىتەو ھەم پەردىگارى.

من ئىستا دلىام كە دەولە مەندىترىن مەژۇ، ئەو مەژۇيە كە بە ئىمانەو دەگە پىتەو بارەگای پەردىگارى، چونكە ئەو بە بەھشتىكى ھەتاھەتايى و ئاسودەيى نەبپاوە شاد دەبىت. ھەژارتىن مەژۇيش ئەو مەژۇيە كە بە بى ئىمان و بى تىشوى چاكە ژيانى ھەتاھەتايى لە بەختە وەرىدا لە دەست دەدات. ئەگەر مەژۇكان

تەنھا جارىك بە باشى لەمە تىيگە يىشتىنايه، نە خراپە كارى و نە شەپ و
نە ناپاكيى پويىنە دەدا.

نامادە كارىيە كانى بە خاكسپاردنى مامە پىرەى خاوەن مالمەن
تەواوبوون و، ويستيان بە خاكى بسپېرن كۆترى سېى و چۆلەكە لە
گۆرستانەكە لە شەقەى باليان دا، ئەم فېرېن و خويىندەى بالئەندەكان
تا نزيكەى دە خولەك بەردەوام بوو، ساليان لە مۆڤەكان
نەدەكردهوه. ئىمامەكە وتى:

"لەجىي خۆتان دانىشن، كارتان بەو بالئەندەوه نەبىت". ئەم زاتە
مۆڤىكى زۆر موبارەك بووه. واديارە ئەم ھەموو مەخلوقە بۆ
خواحافىزى و دوەكاردن ھاتوون، ياخود بۆ پېشوازى لىكردى
نامادەن".

ئەوانەى لە ژياناندا چاكەخوازن و، خوا ناسن و، بە ھاناي
ستەمدىدەو بىتوانان و، بىكەسانەوه دەچن، بەم جۆرە دەبىت وەك
ئەوھى ھەر لە يەكەم ساتى مەرگىيەوه بە دوا مەزلگەى ئارامىي شاد
بىت، ئەو جۆرە كەسانە فرىادپەسى مېھرەبانىي كۆمەلگەن، گەر
ئەوان نەمىزن، پەرەردگار چىتر پىگە بە كەسى خراپ نادات و،
قيامەت بەرپا دەكات، دلئىام ئەگەر ئەم مۆڤە بەرەوشت و
پايەبەرزانە نەبن بىتوان و، دەردەداران ھىندەى تر بىچارە دەبن،
خوايە گيان نمونەى كەسى باش ھەر زۆر بىت.

له خانوو هكه دهر كراين:

كه وره ترين ده سگير ځي كارمان له ژياندا مامه پيره بوو، نه ویش كه
ته نها نوميدمان بوو مالئاوايي لي كړدين و، به ره و جيهاني هه تاهه تايي
و به هه شت و نارامي به پي كوت. ژياني پر مهينه تي به رده وام بوو و
ته نانه ت سه ختيايه كانمان چنه د هينده بوونه وه.

خزمه چاوچنوكه كاني مامه پيره كه پيشتر هه رگيز سه رديان
نه ده كړد، نه وانه ي ته نانه ت ناماده ي مه راسيمي به خاك سپارديشي
نه بوون، هه ر كه هه والي مه رگيان بيستبوو، بي سي و دوو خويان
كه يانده ماله كه ي و، ماله كه يان سه روژير كړد و، به هيواي دوزينه وه ي
كه نجينه ي مامه پيره ي په حمه تي بوون، كه لوپه لي ماله كه يان له نيو
خوياندا به شكر د.

ده گونجيت مال و مندا ل و خزمان هينده بي ويژدان بن! مندا ل
په روه رده بكو، له پيناو ناسوده ييدا تالي و سويرييان بجيژه، به لام
نه وان له دثوار ترين پوژدا به ته نها به جيت بهي ل، ته نانه ت ناماده ي
به خاك سپارديشت نه بيت، دواتریش ته نها هه ولي مسوگه ركردي
ميرات بدات، ده بيت نه مه چو و هه سف بكریت؟ نازانم به لام دلتيام له
پاستي نه و په نده ي پيشينان وتويانه: (چي بجينيت، هه ر نه وه
ده دوريته وه)، هه م له م دونيا يه و، هه م له ناخير ه تيشدا.

بۆ ئەوان تەنھا پارەو سامانى خوالىخىشبوو گىرگ بوو، نەك خودى
خۆى، خوالىخۆشبووش ئەمەى باش زانىبوو، بۆيە ھىچ شتىكى بە
مىرات بۆ خىزم و دۆستان بەجىننە ھىشتبوو و، ھەموو شتىكى لە پى
خوادا بەخشىبوو.

خانووھەشى بەخشىبوو بە پىكخراوئىكى خىرخوازى، ئەو
پىكخراوھش بۆ چۆلگىردنى خانووھە ئاگا دارىيان بۆ ناردىن. يا ئەوھە تا
كرى نىشتە جىبوونمان بۆ دابىن دەكات، ياخود مالىكى دىكەمان بۆ
دەدۆزىتەوھ.

خوایانپارىزىت كە لە بىلانەى ئىمە تىگەيشتن، بۆ
نىشتە جىبوونمان كۆمەكىيان كرىن.

گەنجە فرىشتە ئاساگان:

كاتىك خىرخواز و كەسانى چاكەخواز لىپرسراوئىتى خانووھەيان
گرتە دەست، لەمالەكەى خوالىخۆشبوودا چوار پىنج خویندكارى
زانكۆى زۆرىاشيان نىشتەجى كرى، كە ھەمويان گەنجانى ئىماندار
بوون و، ھىندە بە ئاپو و پەوشت بەرز بوون، كە سەريان زۆر كەم
ھەلدەبىرى، بۆ ئەوھى تووشى گوناھ و تاوان نەبن. لەلايەك
شەقامەكان جمەيان دەھات لە گەنجانىكى بكۆژو كىنە لە دل و لەپى
لادا، لەلايەكى تىرشەوھە گەنجانىكى نوورانى ھەبوون، كە لە
دانىشتوانى بەھەشت دەچوون، ھەندىك جار ئىمەشيان بۆ لای خۆيان

بانگه‌یشت ده‌کرد... که سانیکی تا بلتی سینه فراوان و، پۆخ شیرین بوون، ئیمه به بیگه‌ردییان زۆر سه‌رسام بووین. ئەوان به تەمەن له ئیمه گه‌وره‌ترو به ئەزموونتر بوون و، بۆ چا خواردنه‌وه بانگه‌یشتیان ده‌کردین و، کتیبیان بۆ ده‌خویندینه‌وه‌و، باسی ئایینیان بۆ ده‌کردین، ئیمه‌ش که ده‌چوینه لایان ناخمان ئاسوده ده‌بوو و، له که‌ش و هه‌وای خنکینه‌ری ژیان دوورده‌که‌وتینه‌وه‌و، له‌سایه‌ی ئەو که‌ش و هه‌وا ئارامه‌دا وچانیگمان ده‌دا.

ئەوان که سانیگ نه‌بوون که له زه‌لکاوی ناپاکییه‌کانی ژياندا بژین، به‌لکو گه‌نجانیکی فریشته‌ئاسا بوون، که له جیهانیکی زۆر پاک و بیگه‌رددا ده‌ژیان.

نویژه‌کانمان به جهماعت ئەنجام ده‌دا، له‌کۆتایی نویژه‌که‌شدا به کۆمه‌ل و به سه‌دایه‌کی زۆر شیرین ویرده‌کانمان ده‌خویند، که هینده کاریگه‌ر بوو، من له‌پاش ته‌واووونماندا، هه‌ستم ده‌کرد پۆحمان خاوین ده‌بیته‌وه.

پاشان باسی هه‌ندی بابته‌ی ئایینی نی‌و په‌یامه‌کانی نووریان بۆ ده‌کردین، ناوه‌پۆکی بابته و باسه‌کانیش بۆ ده‌ردی ئیمه‌ ده‌رمان بوون، هه‌روه‌ها زۆر لام سه‌یربوو، که ئەو (جه‌وشه‌ن)ه‌ی پیاوه نوورانییه‌که له‌باره‌یه‌وه به‌دایکمی ده‌وت: "بیخویننه، ئەمه‌ دوعایه‌کی زۆر کاریگه‌ره ! ئینشالا شیفات بۆیه‌ت، لای ئەو گه‌نجانەش هه‌بوو".

بېگومان نه گهر ماوه يه کي زياتر له گهل نه و گه نجانه دا بووينايه، له
 زه لکاوې تاوان و خراپه پزگارمان ده بوو و، پړي پاستمان ده گرت،
 به لام نه و هله شمان له ده ست چوو، به لام به ته واوې به هوي
 که مته رخه مي خو مانه وه نه بوو، به لکو ده رديسهرې و گيژاوي ژيان
 به جوړيک نيمه ي گرفتار کړدبوو، که به رده مي خو مان به پووني
 نه ده بيني، سهره پای ناگري توله سندنه وه که له ناخماندا کلپه ي
 سه ندبوو، گه مې پوژگارو مړوځه خراپه کان هيچ سوچيکي خاويي له
 پوچماندا نه هيشتبووه وه، خراپتر له وهش پووداو و پيشهاته سهخت و
 نازار او بيه کان بوون که دوچار يان ده هاتين.. به جوړيک له م گيژاوه دا
 گرفتار بوو بوو ي، که بؤ به رده وامي دان به ژيانمان له گهل نه واند،
 ناچار ده بوو ين وه که خه لکي ده ورو به رمان بژين.

له و پوژگار ده پو به پووي پووداو يکي دي که بوو ينه وه، که چرې
 باوه پو خواناسي پيش پشکووتن هه لوه راند.

له گه په که که ماندا جاريکي دي که دز هه ليکوتيه سهر مالنيک و،
 ده ستر دژييان کړدبووه سهر خانمي ماله که و، نالتونه کانيشيان
 دزيوو هه لاهاتبوون. نه مجارهش بېگومان هه نيمه بوو ينه قوچي
 قورياني و، راپيچي به ندينخانه يان کړدين. گه نجنيک که به هيچ
 شيو يه که نه مانده ناسي، ده يوت: "نه مه کاري نه مانه، خو م نه وانم دي
 له ماله که هاتنه دهره وه". نه شک نه و نازارو لي داننيکي زورمان

چه شت، ته نانه ت نه دامه ناوه کييه کانی چه سته م هيئنده زه بیری
 پیگه یشتبوو، که پاشه پوکم خوینی تیدابوو. ددانه کانم و، لیوه کانم
 زامار بوو بوون، جیی شینبونه وهی لیدانه کان بۆ چه ندین مانگ سارپژ
 نه بوون. بیگومان براكه شم هه مان نه شكه نجه درابوو، به لام خوای
 گهره م هات به هانامانه وه، له كورتاییدا پزگارمان بوو.

ئه مه چۆن دادگه رییبه كه ! سه ره پای نه وهی بیتاوان بووین ئه و
 هه موو نه شكه نجه به مان چه شت، ئیتر چۆن كینه له دل نه بین، نه سته م
 بوو به رامبه ر ئه و كه سانه ی ئازاری بیكه سان ده ده ن هیچ هه ستیكى
 باش ده رپرین. له پۆخ و دلمدا هه رچی جوانی و باشی هه بوون،
 هه مووی سهرابونه وه، ئه و گه نجه ش هاته پیزی دوژمنانه وه، ئیتر
 دوژمنه كانمان سی لایه ن بوون، ته نانه ت ئه و گه نجه باشانه ی
 دروسیشتمان به چاوی بق و كینه و نه فرینه وه ته ماشایان ده كردین،
 واته له گه ل هه موو جوانیه كاندا په یوه ندیمان پچراندبوو.

به‌شی چواره‌م سه‌خت‌ترین نازاری ژيانم

ئەو کێشانه‌ی دووچاریان ده‌هاتین، کۆتاییان پێ نه‌ده‌هات و،
له‌به‌رده‌م ده‌ستپێکی به‌لاو مه‌ینه‌تی و پووداوی سه‌خت‌تردا بووین،
زریانێکی خۆمه‌لاسداو چاوه‌پێی ده‌کردین، که ته‌واوی ژيانمانی
شیواند، که ئیش و نازار و لێدانه‌کانی پیشووی له‌یادبردینه‌وه.
ئێواره له‌گه‌ڵ براکه‌م پێکه‌وه له ئیش گه‌پاينه‌وه به‌ره‌و ماله‌وه.
به‌لام دایکه‌م که نه‌یده‌توانی له جیگا که‌ی خۆی به‌رزبێته‌وه، به
خۆخشانندن هاتبووه به‌رده‌می ده‌رگای ده‌ره‌وه‌و، له چاوه‌کانیدا ترس
و دله‌پاوکییه‌کی قوڵ ده‌خوێندرایه‌وه‌و، پووخساری تاسابوو. پرسیارم
لێکرد: "دایکه چی بووه؟ بۆچی لێره‌دایه‌؟"، سه‌ره‌تا وا گومانم برد
دوژمنه‌کانه‌مان په‌لاماری ماله‌که‌یان داوین، به‌لام دایکه هه‌واڵێکی پێدام
که هیچ به‌خه‌یاڵمدا نه‌هاتبوو.

به دهنگیکی له رزۆکهوه هاواری کردو وتی:

- کوپم داده تانی ئی نیه.

ئهم قسه یه ی وهك بۆمیك زه بری له میشكمد.

به بی وتنی یهك وشهش له جیگه ی خۆم دانیشتم، ئهو قسه یه وهك
پشكۆیهك ناخمی دهسووتاند.

چه ندين جار ته زوو به له شمهات و، عاره قیکی سارد سهراپای
بوونمی سركرد.

به خۆم دهوت: "ئهی هاوار، ئهو دورژمه چه په لانه داده شم له تاو
ده بن، خوانه خواسته ئه گهر شتیکی وها پوویدات، زیان بۆ من
دهبیته زه هریکی سامناك و، له بهرامبه ر دورپانیكدا دهیم: یان مردن
یا خود كوشتن. له م خه یا لانه دا به قولی نقوم بوویوم.

- ته نانه ت گۆیم ئی بوو كه دایكم دهیوت: "كوپم سهیری من بكه و،
شانمی پاده وه شانده له كۆتاییدا خۆم كۆكرده وه و پرسیارم كرد:

- دایكه، كه ی پۆیشته دهره وه؟

- کوپم نیوه پۆ. بۆ نان كپین چوو بووه دهره وه.

براكم له ماله وه جیهیشت و، به په له خۆم گه یانده نانه واخانه كه،
به ئی، نیوه پۆ نانی كپیوو و، به بی وهستان گه پابویه وه، به لام خۆ
ماوه ی نیتوانی ماله وه و نانه واخانه كه (۱۰۰-۱۵۰) مه تر بوو.

خۆم گەيانده بنكهى پۆليس:

من به شپرزەبىه وه چووم بۆ بنكهى پۆليس. لەوى لەبەرئەوهى
هەموويان منيان دەناسى، كە لەناكاو بينيانم سەريان سوپما،
ئەفسەريك وتى:

- خيەرە؟ تۆ بەپيى خۆت نەدەهاتى بۆ ئيرەو، ئيمە بۆت
دەگەرپاين پاشان دەماندۆزيتەوه. كەواتە هۆكارى ئەم هاتنە
لەناكاوه تان چييه؟

پيش ئەوهى وه لām بدەمهوه، كە ئەفسەرەكە ترس و شپرزەبى له
پووخسارمدا بەدى كرد وتى: چى بووه، وا پەنگت پەريوه؟ ئيتەر
كەوتم بەسەر قاجيدا.

بەپاستى سەير بوو وا چاوهرپيى يارمەتى بووم لەو ئەفسەرەى كە
لێى دام، زيندانى كردم، هەموو جۆرە ئەشكەنجەيەكى پيچەشتم،
وتم:

- دادەميان فراندووه، تخوا بۆمان بدۆزنەوه، شتيكى لى بيت، من
دەمرم، ناتوانم بژيم، يارمەتيمان بدەن، ئەو ئەفسەرەى دەيان شەو
تا بەيانى لێيداوم، گۆرپابوو، يارمەتى منى دەدا، ئەويش لەبەرەمبەر
هاوارو شلەژانى مندا، دەستەوهستان بوو بوو، بە لām شانى گرتم و
داينيشاندم، ئاوى بۆ هێنام، هەولێ دەدا هێورم بکاتەوه،
دلته وايم بکات، وتى:

— مه ترسه، ئيمه ژيانمان بۆ ئاسايش و ئاسووده يى هاوولاتيان
 ته رخان كردووه. خوشكه كه ي تو به خوشكى منيش هه ژمار ده كریت
 و، بۆ دۆزينه وه ي نهو چيمان له ده سندا بێت دريغى ناكه ين. له پیناوی
 پاراستنى ئارامى و ئاسايشى كۆمه لگادا نهو لیدانه ي دوینی له توّم
 ده دا، دلنیا به ده بیته به شی نه وانه ي كه خوشكه كه تیان فراندووه.
 به راستیش ئه م وته ي جیبه جی كرد، من و ماله كه میان خسته
 سایه ي پارێزگاریی پۆلیسه وه. پاسه وانیا ن ده كردین. نه وانه ي تریش
 به رده وام بوون له گه پان.

چاومروانییهك له بێ ئۆقره ییدا:

تارمایی خه م و په ژاره كه شو مه وای ماله كه مانى داگیر كردبوو و،
 ههچ شتێك په نگ و چێژی نه ما بوو له بهر چاوماندان، دایکم له پیش
 چاوه كانماندا، له هه راسانییدا ده توایه وه. نهو، كه "(ناخ و داخ) ی
 ده كرد. نهو ئاهه ی كه له زاری ده رده چوو، وهك كۆپه ی ئاگر
 بلاوده بوویه وه. ئایا دلی دایك توانای به رگه گرتنى ئه م ئازاره ی هه یه ؟
 شیوه ن و ناله ی دلی نهو له باسکردن نایه ت. نه خۆشییه كوشنده كه ی
 خۆی په راویزخستبوو و، به ئازاری دووری خوشكه كه مه وه
 ده تلایه وه.

منیش ئەو ەندە لە ھەسرەتدا سەرم بە دیوارە کەدا کێشا بوو، کە لە چەند لاوێ سەرم شکابوو، ئەفسەرە کەش لە لایە ک براکەم و، لە لایە کیش دلتە وایی منیان دەکرد.

ئەو شەو بەو شێوەیە تێپەڕی: بە گریان و، نالە و، شیوەن. پۆژی دواتر نزیکى نیو پۆ ھەوال ھاتبوو. ئاخ، بۆ نە بیستنی ئەو ھەوالە، بۆ نە بینینی خوشکە کەم لەو ھالەدا، ئامادە بووم چیم ھەبە ببەخشم، بەلام بەداخووە ئەم دیمەنە نامرۆقانە شیم بینی.

خوشکە کە میان لەسەر بالە خانەییە کەوێ ھێشتا تەواو نە بوو بوو فریدابووێ خوارووە بۆ چالێک و، دەستیان لە داوای بەستبۆیە و، دەمیان بەستبوو... لە کاتی کدا ئێمە ھەرگیز چاومان نە بریبووێ ئابوو و ناموسی ھیچ کەسێک، کەچی دەستدرێژیان کردبوو سەر خوشکە کەم. ئەو جانە وەرە درێدانیە ھالێکیان بەسەر خوشکە کەم ھێنا بوو، کە ھیچ مەزۆتێک بە خەیاڵیدا نایەت، بە تەواوی لە خۆینی خۆیدا تەلەبوویە و. ئەمە تەنھا لە جانە وەرێکی درێدە و بێ وێژدان دەوێ شایە و، مەھالە مەزۆتێکی ئاسایی کاری وای ئی بوێ شیتە و.

دوژمنایەتیش یاسا و پێسای خۆی ھەبە. تەنانت مەزۆ بێ لە کە دارکردنی ھەست و ئابووێ مەزۆیەتی دەکوژیت! بێگومان مەرگ لای کەس خۆشە و یست نەبە، بەلام کە پووداوە کان بەم جۆرە ئاراستە دەگرن، چی لە مردنێکی سەلامەت و بە ئابوو خۆشترە!

له هه موو بارودوخێكدا مافی ئه وهی ههیه كه به پاراستنی ههستی
مروڤبوونییه وه بمریت، نهك بهم شیوه دپندانهیه. ته نانهت ئه گهر
به رامبه ره كهت كه نجیكى بپتاوانی بی دهسلات بیت... ئه مه كام
ویژدانێك، كام عه قلیك، قبولی دهكات؟

كه واته چۆن تۆ له مان نه ده سه نده وه له وانیهی ئه مه ئه شكه نجهیه یان
به مروڤیكى بی تاوان چهشت، كه سێك ههیه له به رامبه ره ئه مه سته مه ی
به رامبه ره خوشك و براو باوكی بكریت و بی هه لۆیست بیت؟! ئایا
ده توانیت بلێت: "ئیت قه ده ره بوو، هه رچۆنێك بیت با من ده ستم
خویناوی نه كه م!"

په نگه بهوا كردن به دادپه ره وهی دادگا و یاسا چاره یه كی
گونجاو بوو بیت.. به لام بۆ كه سانیك كه ته واوی ژیا نیان به ئازار
به سه ره بر دوه و، بی خاوه ن و سه ره رشتیار پێگه یشتوون، مه حاله به
هۆشیكى سه لامه ت و دروسته وه هه نگاو بنین. له سه ره وه موو
ئه مه شه وه، هه رزه كارین، ئه وا هه یه هیوا یه كه له ئاسۆدا نییه و، تازه
كار له كار ترازابوو. له و ساته دا مردن بۆ ئێمه جه ژن و ئاههنگ بوو.
بكه ری تاوانه كه له بنه په تدا ئاشكرا نه بوو، به لام ئێمه خۆمان
ده مانزانی.

كوشتنی دپندانیهی خوشكه كه م له دلی دایكه دا چه ندين زامی
ساپژنه بووی هه لكه ندو، تاكه تروسكه یه كی ئومید له ژیا نیدا نه ما بوو،
به جۆرێك هه موو ساتیكى ئه شكه نجه و چه وسانه وه بوو.

كاتىك خوشكە كەمىيان خستە گۆرەكەو، منىش خۇم ھەلدايە
گۆرەكەو ھەو ھاوارم كرد: "منىشى تيا بنىژن، سەرى منىش داپۆشن.
با منىش بمرم، تخوا لەو جيام مەكەنەو"، ئىتر بەرگە گرتن ياخود
سەبرو ئارامىي دادى نەدەداين.

ھىندە درپندانە كوشتبوويان، خوينەكەى ھەر نەدەگىرسايەو،
تەنانەت كفنەكەشى خوينايى بوو بوو.

ناخ، خوشكە بى نازەكەم... بى ئەو ەى ساتىك خۇشى بچىژىت،
بى ئەو ەى وەك كچانى ھاوتەمەنى خۆى بژى، بى ئەو ەى چىژ ببىنىت
لە تەمەنى لاويى، پىش چىژكردى گول تەمەن و، ھەر لەسەرەتاي
بەھارى تەمەنىدا كۆچى كرد.... لەوانەشە بەبى تىوہگلان لە گىژاوى
خراپەو تاوانەو ەرزگارى بوويىت، بەلام مالتاوايى ليكردى بەو
شىوہى بەرگە نەدەگىرا. كە باسى ئەو ساتانە دەكەم، ھىشتا
دەلەرزىم، وەك ئەو ەى ئىستەش زامەكانى خوينيان لى بچۆپىت. ئەو
ئاگرە ھىشتا لەناخمدا كلىپە دەدات.

پىويستە لەيادم نەچىت، تەنھا كەسىك كە ئاگادارى خەم و
پەژارەى ئىمە بوو و، ھاوبەشى خەممان بوو، ئەفەسەرەكە بوو. من
ئەوم ھەمىشە وەك دوژمن ناسىبوو، بەلام ھەلويسىتىكى پاستەقىنەى
نواند.

ئاخ، دايكه گيان:

دايكم تەمەننىكى پېر چەرمەسەرى ژيا بوو، بەجۆرىك كە مانەوەى
ئەو لەو ژيانەدا خۆى بۇ خۆى موعجىزەيەكى تر بوو.

دايكم لە ژيانيدا ھەزارەھا جۆرى كېشەو دەردى سەرى و بېكەسى
و بەدبەختى بى لانەيىەكى چەشتبوو، بەلام ھەرگىز ناشكورىشى
نەدەكرد، بەلكو بەپىي توانا ھەولە دەدا بە بەندايەتيەكى باشى
پەرورەدگارى بكات. بەپاستى سەرەپاى ئەم ھەموو بەلاو ناپرەحتىيە
نەشتوانىي باوھەپى خۆى لە خۆيدا وزەو پېگەيشتوويەكى زۆر مەزنى
پىويست بوو.

پىنج شەش مانگ بەسەر مەرگى خوشكەكەمدا تىپەپىبوو،
كۆتايى مانگى پەمەزان بوو، كە دايكم لە دواپۆژەكانى كۆتايى
تەمەنى دەژيا. ئىمەش شەو و پۆژو ھەكو لىكۆلەرەو بەدواى
بكۆژەكانى خوشكەكەمدا دەگەپاين. لەكۆتاييدا سەرەداويكى
گرنگمان دۆزىيەو، وادياربوو بكۆژانى خوشكەكەم جەلادە
بكۆژەكانى باوكم بوون. باوكم لەسەر مەسەلەيەكى ئابپرو نامووس
كۆژارابوو، ئەوانىش تۆلەى ئەمەيان سەندبوويەو. لەسەررو
ھەمووشيانەو (ھەمدىە شەل) بوو، كەواتە ئامانجەكە ئاشكرا بوو.
پىويست بوو بەخىرايى خۆمان گورج بكەينەو، پىش ئەوەى ئەوان
گورژىكى دىكەمان لى بوەشىنن، ئىمە ھەنگاوى خۆمان بنىين.

له گه ل براکه مدا پیکهاتین له سهر داپشتنی پلانی ژیرانه و گونجاو و،
بۆ ئه مهش پتویستمان به چه کیکي باش و سه یاره یه ک بوو. ههروه ها
پتویست بوو چه ند که سیکي تر بۆ ئه م کاره بدۆزینه وه. هه موو
ئه مهش پتویستی به بریک پاره ی زۆ بوو.

بۆ پهیدا کردنی ئه م پاره یهش پلانی دزیه کمان داپشت، به لام
به هۆی خراپی باری ته ندروستی دایکه وه جیبه جی کردنی
پلانه که مان بۆ ماوه یه کی کورت دواخست.

دایکم ده یزانی ئیمه نیازی چیمان هه یه و، به هه موو توانای هه ولی
ده دا پیکریمان لی بکات. ئیمهش بۆ ئه وه ی دایکم خه م نه خوات،
له به رچاوی ئه ودا وا خۆمان نیشان ده دا که سه رقالی هه یچ پلانی که نین.
ئای دایکه گیان، له گه ل هه موو خه م و ده ردی سه ری و نازاره کانی
خۆشیدا خه مخۆری ئیمه بوو و، ده ترسا له وه ی به لایه کمان به سه ردا
بیّت.

شه ویکی پیرۆز:

دیاربوو دایکم هه سستی کرد بوو دوا ساته کانی ته مه نی نزیک
بوونه ته وه، بۆیه ئیمه ی نارد به شوین ژنیکی دراوسیماندا، ئه ویش
دایکمی بۆ ئه م گه شته بی کۆتاییه ناماده کرد و، ماله که ی پیکهست
و، پاکوخواوینی کرده وه.

به ئيمه‌ی وت كه به هيچ جورى ده‌ورى چۆل نه‌كه‌ين. نه‌و شه‌وه
يه‌كېك بوو له‌ دوا شه‌وه‌كانى قه‌در له‌ مانگى په‌مه‌زانى پيروز، كه
تييدا خواى گه‌وره له‌ گوناهاكاران خوښ ده‌بيټ.

ئيمه لى دوورنه‌ده‌كه‌وتينه‌وه، به‌لام خو چاوه‌كانى نه‌و زور دوور
ده‌يانپوانى و، ئيمه‌ی نه‌ده‌بينى، وادياربوو چاوى له‌ دوا مه‌نزلكه‌ی
خوى بوو. كه‌ قسه‌ی ده‌كرد خه‌نده‌يه‌كى شيرين به‌ پووخسارييه‌وه
ده‌بينراو، سيمه‌ی پرشنگدارو نوورانى ده‌هاته پيش چاو، ئيمه‌ش به
سه‌رسامى و تيرامانه‌وه له‌ پووخسارى دايكمان ده‌پووانى. نه‌و شه‌وه
شه‌ويكى زور سه‌رسوپه‌ينه‌ر بوو و، ويستگه‌يه‌كى گرنگى ديكه‌ی
زيانمان بوو.

دايكم له‌ پر پووى كرده ئيمه و وتى:

- بنووسن. نه‌و پياوه هات، به‌ده‌ستى ئاماژه‌ی بۆ جييه‌كى ناديار
كردو دووباره وتى: "ايا نابيستن؟ به‌ئيوه ده‌لى".

- كى دايكه؟ كام پياو؟ ئيمه هيچ شتيك نابيين...

- نه‌و پياوه، نه‌و پياوه. موباره‌كه... نه‌و پياوه نوورانييه‌ی ئيمه
له‌ هه‌موو ته‌نگانه‌يه‌كدا پزگار ده‌كات...

- كوا؟ له‌كوئيه؟ بۆچى ئيمه نابيين؟

دايكم چاوى برييه قولاييه‌كان و نه‌وانه‌ی گوڤيىستى ده‌بوو
به‌ئيمه‌ی ده‌وت.

– ئۆيۈڭىزگىچە كوناھ و تاوان بوون. ئو پياوھ نوورانييە چىتر بە
هاناتانەوھ نايەت. ھەركاتى تەوبە بىكەن و، لەو گىژاۋە خۇتان دەرياز
بىكەن، ئو ھەلە دووبارە دىتەوھ بەھاناتانەوھ.

ئىستەنەوھى دەيلىم بىنوسىن. ئۆزباش گۆي بۆ ئەم وتانە بىگىر،
دەي خىراكەن، گۆپراپەلى بىكەن، كاتم ھىندە بەدەستەوھ نەماوھ.
براكەم پايكرد قەلەم و كاغەزلىكى ھىناو، دەستى كىرد بە
نوسىنەوھى ئەوھى دايىم دەيوت..

۱- گەر دۆست دەيىت، پەرۋەردگارت بەسە.

۲- گەر ھارپىت دەيىت، قورئانت بەسە.

۳- گەر سامانت دەيىت، قەناعەت بەسە.

۴- گەر دوزمىت دەيىت، نەقسەت بەسە.

۵- گەر ئامۇزگارىت دەيىت، مردىت بەسە.

پىستەگەلىكى ئۆز پوخت و، پىر واتاۋ، ئۆز جوان بوون. بەپاستى
ھەركەسىك لەژيانىدا لەبەرچاۋيان بىگىرت و، پەيپەۋيان بىكات،
بىگومان ئاسودەيى و خوشبەختى بەدەست دەھىنىت. بەلام ئىمە
بەجۆرىك سەرگەردان و، كىنە لەدل بووين، بەھىچ جۆرىك لەھالىكى
وھەدا نەبووين. ئەم ئامۇزگارىيە مەزنانە بەھەند ۋەربىگىر و،
جىبە جىيان بىكەن.

پاش ئەوھى دايكم ئەم دىپانەى وت، ھەستمان كرد لە خالىكى
 دوور دەپوانىت، ۋەك ئەوھى بە ئامانجى راستەقىنەى خۆى
 گەيشتەيت. پووخسارى بە زەردەخەنەىكى شىرىن گەشايەو،
 ويستى دەستەكانى درىژىكات و ئامىزى والا بكات، بەلام بەھۆى بى
 وزەو توانايەو سەرگەوتووەبوو. تا دەھات پووخسارى زياتر
 دەدرەوشايەو، تيشكى نورىنى دەدايەو. لەوانەى لە ژيانيدا بو
 يەكەمجار بەو شىوھى پەپ بە دل خوشحال بوويت.

من و براكەشم لە نزيكى دايكمانەو دانىشتبووين و، بە سەرنجەو
 لەم حالەمان دەپوانى.

ئەم ئافەرەتە ماندوونەناسەى لە سەختەين كاتدا ئىمەى لە ساىەى
 خۆيدا پاراست، سەرەپاى ئەو ھەموو چەرمەسەرىيەى چەشتمان،
 ھەرگىز جارىك ناشكورىيەكى نەكرد و، چارەنووسى سپاردووە بە
 پەرەردگارى. كە ھەموو ئەمانەم ھىنايەو پيش چاوم، دلنيابووم كە
 دايكم لە دواساتەكانى ژيانيداىو، جارىكى تر ناگەپتەو لامان. ئەى
 ھاوار، دەبيت سەرەمەرگى ئىمە چۆن بيت؟ چۆن دەچىنەو بارەگای
 پەرەردگارمان؟ ئەى ئەگەر لە ساتى سەرەمەرگماندا لە پىيازى
 پەرەردگار دووربين؟ ئەى ئەگەر ئىمە ئيمانمان لە دەست بەدەين
 چى؟ تەنانت بىرکردنەو ھەش لەمە مەرفى پادەچلەكاند؟

كۆتا وتەكانى دايكى خوالىخوشبووم: "الله، لا إله إلا الله" بو.

له جيڳهه ڪهيدا سهرى نايه وه، خڻ هه ڇهنده نه يتوانى دهسته ڪانى به ته واوى به رزيڪاته وه، به لام وهك به دوعا خوڻندن مائتاوايى لڙ ڪردين، ڙيانئىكى ئاويڙان به مهينه تي و دهردي سهرى و سهختي، دواچار به پايان گهيشته، نالو و نازاره ڪانى ته واوبوون و، وه رزي ته مهني ڪوتايى هات.

ئو چووه باره گاي پهروه ردگاري و، به ئا سووده يي شادبوو.
ئو چاره نووسى ئيمه چي ده بيت؟ هيشتا دهردي سهرى و مهينه تيه ڪانمان به رده وام بوون.
دايڪيشميان به خاك سپارد.

خه ونيكى پر پهند:

چند پڙڙيڪ دواى به خاكسپاردنى دايڪم، له خه وندا بينيم.
له شوينئىكى زور خوش بوو. له قه تپالى چيايه ڪدا، له باخچه يه ڪي زور پازاوه و دلڙفيندا بوو. ڪه سانئىكى زور له ده وري بوون، ڪه لام ناشنا نه بوون، خوشڪه ڪشم شانبه شانى دايڪم بوو. باوه شم به دايڪمدا ڪرد، هه ستم ڪرد بڙنى ڪردم، پاشان ماچي ڪردم، به لام نه متوانى له گه ل خوشڪه ڪه مدا قسه بڪم، ئو زور له دورده وه بوو. وتي:

— پڙله گيان، من و خوشڪه ڪت زور باشين، هه ميشه دوعا بڙ
ئيوه ده ڪهين.

پرسیم که بۆچی خوشکه کهم نایه ته لامان، وتی:

— ئەو شەرم دەکات، هێشتا ئەوەی ئەو ناپاکانە بەسەریاندا هێنا،
لە یادی نەکردووە، بەلام پەرەردگار پاداشتیکی بۆ پایانی پێ
بەخشی و، لە پلەیهکی زۆر بەرزدايه.

دیاریبوو باسی هەندێ شتی تریشی بۆ کردبووم، بەلام من هەر
ئەوەندەم لەیاده.

دایکم و خوشکه کهم هەردووک سەم لێکراو بوون، بۆیه پێم وایه
خوای گەورە پلەیهکی بەرزو بلندی پێ بەخشیون و، بێگومان لە
میهر و بەزەیی خۆی بۆ بەشیان ناکات. سەرەپای ئەم هەموو پوواداو
و پێشهاته ئاگادارکەرەوانەیی که جۆریک بوون لە پێنموویی کردن بۆ
ئێمه، بەلام دواجار نەمانتوانی بەندەیهکی باش بین بۆ پەرەردگار،
نەمانتوانی لەسەر پێگەی دایکم بین، زۆر هەولماندا بۆ دەسپێکی نوێ
و، زۆر پاراپێنەوه، بەلام بەداخهوه هەموو کات بەلایهکی تر بەچۆکیدا
دەهێنائین و، وەرمان دەپوخوا، پێی هەلەمان دەگرتهوه بەر.

ئەو نەهامەتیەیی دوا تروسکهی ئومێدی ژانی لێ
خامۆش کردم:

هەموو ئازاریک، هەموو ناپەرەحتییەکی که دووچاری دەهاتین، ئێمانی
لە ناخمدا کالتەر دەکردەوهو، زیاتر لە زەلکاوی خراپەو تاواندا نوقمی
دەکردین.

ئەندامانى خىزانەكەم يەكە بە يەكە كۆچى دواييان كردو، لەگەل
 براكەمدا وەك ھاوپىيى گيانى بووين بۆ يەكترى. بەلام ديارە ئەو
 دپندانە ئەم تاقە ئومىدەشيان پى پەوا نەبينىم و، لىيان زەوت كردم.
 ئەو برايهشم كە دوايىن ھاوسەفەرى پىم بوو، تەنيا جىيى ھىشتم.
 پاش مەرگى دايكەم لەگەل براكەمدا بەتەواوى خۆمان يەكلایى
 كردبوو وەو، تەنھا بۆ يەك ئامانج دەكۆشايىن: تۆلەسەندنەو لە
 دوژمنەكانمان.

پۆڭيەك نەخۆش كەوتم و ناچار لەمالەو مامەو پشوو بدەم،
 براكەشم بە تەنيا چوو بۆ ئىش. پاش نيوەپۆ دەرمانم خواردبوو،
 دياربوو ھىوركەرەو بوو و، منى خەواندبوو، كە چاوم كردەو ھەستم
 كرد كات نزيكەى نيوەى شەو. لە دەورى خۆم پوانى، بەلام براكەم
 نەبينى.

سەرەپاى سەرئىشەو نەخۆشى دەستبەجى لە جىگەكەم ھەستام،
 تا بەدواى براكەمدا بگەپىم، ئەو شوپىنانە گەپام كە گومانم برد لەوى
 بىت، بەلام خۆ بەبى من بۆ ھىچ شوپىنىك نەدەپۆشت و، پەيوەندىشى
 لەگەل كەسدا نەبوو، بەلكو باشتىن و نزيكترىن ھاوپىيى نەيىنى پارىز
 و، ھاويەشى خەم بوو. ھەردووك بەيەكەو پووبەپووى سەختى
 پۆڭگار دەبووينەو.

به په له خۆم گه يانده به ندينخانه ... نه مجاره ش كاكي نه فسه ر زور
له گه لندا كوشاو، شوين نه ما به دوايدا نه گه پين و، پرسياړي له باره وه
نه كه ين. نه به زيندوويي و نه به مردوويي هه واليمان ده ست نه كه وت،
واته براكه ميان بى سهر شوين كرد.

له و پوژوه هه واليك له باره ي براكه مه وه نازانم.. تا ئسته ش
چاوه پتي گه پانه وه يم و، له گه ل يادگاريه كانى نه ودا ده ژيم، نه و
ته واوكاري بوونى من بوو، ته نها هاو ده م و كه سم بوو له م دونيا يه دا.
كه ستي نه و له من سه نگينتر و، هيمنتر و، ژيرتر بوو، زور جار نه و
له په فتاره هه له شه كان سه رزه نشتي ده كردم، هه له و شپرزهي و
توپرپيه كه مى كه متر ده كرده وه. هه ميشه وه كه سيكي له ته مه نى
خوى پيگه يشتووتر بيرى ده كرده وه و بريارى ددها، تا نه و ساته ش كه
له من جيا بوويه وه، هه ولئى ددها له داوى خراپه كارييه وه تيوه نه گلئت،
وه كه هر گه نجيكى هاوته مه نى خوى، نه و يش هه ندى هه له و لادانى
هه بوو، به لام چه نديك له توانايدا بووايه هه ولئى ددها خوى له جگه ره
كيشان و، مه ي خواردنه وه هه موو خووه خراپه كانى ته مه نى
هه رزه كاريى به دوور بگريت، ماوه ماوه نويزه كانيشى ده كرد، وه كو من
شپرزه و بى نامانج و كينه له دل نه بوو.

براكه ميان بى سهر شوين كرد، منيش هه موو پوژيكم به نه فره تي
كردن له بكوزه كانى نه و تاوانه به سه ر ده برد. مه گه ر نه وانه چوڼ

مروڻيڪن ڪه هينده له ڪوشتن چيڙ ده بينن؟ له م دونيا به دا هيچ دوستيڪ و، هيچ ڪه سيڪم نه مابوو دلي پي خوش بڪه م و، چري به ڪجاري زيانم ڪوڙايه وه.

ناگري توله سهندنه وه:

به بي سهروشيڻ ڪردني براڪه م، ناگري توله سهندنه وه له ناخدا ڪلهي سهندو، به هيچ خاموش نه ده بوو و، تا ده هات زياتر بلتسي ده سهند، لاشي هموو نهداماني خيزانه ڪه م هميشه له پيش چاوم بوون، ڪه سهراپاي زيانيان له ترس و دله راوڪيدا به سر بردو، له نه جامدا هموويشيان بوونه قورياني بي به زه يي و درنده يي.

باوڪم...

دو براڪه م...

خوشڪه ڪه م...

ئه وان به درنده ييه ڪي نامروڻانه ڪوڙابوون، ته نانهت پريان نه دا ئا برومه ندانه سهرينينه وه.

چون ده متواني چاوپوشي له م هموو ستمه بڪه م؟ به بي توله سهندنه وه؟ ئايا چون بمتواني به ئوقره بگرم و ئاسوده بم؟!

له يادبردنه وه ي مه حال بوو... دوو هه لٻاردنم له پيش بوو: يا هموو خه ونه ڪانم له سينه ما بناشتايه و، چاوه پتي مهرگم بڪردايه، يا خود بؤ ڪوڙاندنه وه ي ناگري توله سهندنه وه بڪوڙه ڪان بکوڙمه وه.

پښگه چاره يه کي ترم شک نه ده برد، له پيټناو ټول هسه ندنه وه دا
ناماده بووم ژيانم ته رخان بکه م بڼ پلان دانان و، جي پيشتني شاره که م
و نيسته جي بوون له شار پکي ديکه دا.

قژم دريژ کرده وه و، پيشم تاشي، چاويلکه م له چاو کرد، چهند توانيم
گوپانگاريم له شيوه مدا کرد، به لام قاچيکم که م نه ندام بوو،
نه مده تواني گوپانکاري تيډا بکه م و، بڼ هرکوي بچوومايه
ده ياننا سيمه وه پي.

نه وه ش يادگاري دوزمه کانم بوو بڼ من، ده متواني چيم پي خوشه
بيکه م، به لام که م نه ندام يه که م که ميک ناچاري ده کردم به ش لي برؤم،
له و پوژانه دا دوو پلان له مي شکمدا بوون.

يه که ميان، نه نجامداني دزيه کي باش، بڼ ده ست خستني پاره يه کي
زور و، سه رچاوه يه کي ته واو، تا به ناساني دوزمه کانم بدوزمه وه و،
له ناويان به رم.

دووه ميشيان، نه شته رگه ري قاچه ناته واوه که م و چاک کرده وه ي
بوو، که گه وره ترين کؤسپي پي گه نجيتيم بوو، نه مده تواني چيتر نه م
ژيانه به که م نه ندام يي دريژه پي بده م، بڼ نه م نامانجه ش
ده سته کار بووم.

بهشی پینجه م
ئهو پرووداوه له ناکاوهی
له ماله کهدا به سهرم هات

لهو شارهدا که بۆی چووم له ئۆتیلێک نیشتهجی بووم و، پروومالی
ئهو شوینانه م کرد که ده گونجا دزی لی بکریت، ده مویست به ته نها
خۆم ئه م کاره نه نجام بدهم و، خۆ ئه گهر مردم ئه و ته نیا خۆم ده بم
و، گهر پزگاریشم بووایه به هه مان شیوه بوو.

مالێکی ده وله مند م دژی وه . وا ده رده که وت چوونه ناوه وه و
هاتنه ده ره وه شی ئاسان بیته، بۆیه هه موو ورده کاریه کانی پلانه که م
له به رچاو گرت! خراپترین ئه گهر، ده ستگیرکردن ده بوو یان به ند
ده کرام، یاخود هه ر له ماله کهدا ده کوژام... هه موو ئه م ئه گه رانه لای
من هه یج بایه خێکیان نه بوو.

بههؤى تاوانه وه زۆر پێم كه وتبووه به ندىخانه -جا من نه نجام
 داييت يا خود نا- ليدان و سزادانم چه شتيوو، ته نانه ت نه ونده زوو
 زوو ده چوومه به ندىخانه وه، كه شيوازه كانى لپرسينه وه و
 پرسيار كردنم له بهر كردبوو. بۆ من قۆلبه ست كردن و به ندىخانه
 شتيكى زۆر سانابوو. خۆ هه موومان هه ر ده بيت بمرين.

ژيان و مهرگم چ جياوازييهك ده هيننه ئاراوه؟! نه و پووداوانه ي له
 ژياندا به سه رمدا هاتبوون، واتاي مهرگى زۆر لا سانا كردبوومه وه،
 مهرگ بۆ من پزگاريوونيك بوو. خۆ زۆرجاران ويستبووم بمرم و پزگارم
 بيت، به هيچ جوريك له مهرگ نه ده سلهميمه وه.

شه ويك چوومه ماله كه وه، له پاستيدا زۆر به ئاسانيى توانيم بچمه
 ژووره وه، به لام له ناكاو كه خۆم له ماله كه دا بينيه وه، له پاستيدا
 شله ژام، به لام چه كم پى بوو، ئاماده بووم بۆ پيكاني ههركه سيك كه
 ده هاته بهردهمم، سه يرى چەند ژووريكم كرد، به لام نه متوانى هيچ
 بدۆزمه وه، بۆ گه يشتن به ئالتونه كان بپيارمدا بوو كه بچمه ژوورى
 نووستنه كه و، هه پشه له خاوهن ماله كه بكەم، تا هه رچى هه يه پيم
 بدات، به لام ماله كه تاريك بوو، به ئه ستم شتيك ده بينرا.

چوومه ژوورى نووستنه كه وه، بينيم گلۆپى ژووره كه داگير سا بوو،
 به لام جيگه خه وه كه خالى بوو، به لام ژووره كه په رش و بلاو بوو،
 وهك نه وهى هه ستيان به مه ترسى دزيك كردبوو، بۆيه كه ميك دوودل

بووم، به لām له و ساته دا به توندی زه بړيک به پشته ملم گه یه نرا. هر
نه و نه دهم له یاده، که له هوش خۆم چووم.

له چاوه پرانی مهرگدا؛

که چاوم کرده وه، پیاو و ژنيک له سهر سه رمه وه وه ستا بوون،
به لām ده ست و قاچه کانم به سترابوونه وه. پیاوه که ده سته کانمی
کرده وه، که به ناگاهاته وه، هه ستم کرد که چه که کم و چه قۆکم
پی نه ماوه. تاویک پیاوه که لئی پوانیم. له پاستیدا له م حاله ی خۆم
شهرمه زار بوو بووم. له هه مان کاتدا هه یفیشم لیده هات. به لām په فتاری
نهرم و نیانیی پیاوه که به ته واوی مایه ی سه رسورپمانم بوو. پرسپاری
کرد:

- بۆچی نه م کاره ت کرد؟

ده مویست نه وه نه ده به توندیی وه لāmی بده مه وه، که راسته وخۆ
پاپیچی به ندینخانه م بکات. نه مده ویست له وه زیاتر له بهرچاویدا
بچوک بیمه پیش چاو.

- دزی بۆچی ده کریت؟ پاره په یدا کردن، ده وله مه ندبوون، مانه وه
له ژياندا..

- نه مه ش پښه یه کی دروست و نه خلاقانه ی خۆی هه یه. کار بکه و
به ره نجی شانی خۆت ده وله مه ند بیه، بۆچی نارامیی خه لکان
ده شیوینیت؟

- زیان زۆر به زیاده وه ئارامیی منی تیکداوه... با تۆزیکیش
ئارامیی ئۆیهی دهوله مه ند بشیویت.

- به لām تۆ له پهروهردگار ناترسی؟ ئایا ههست ناکهیت له سه ر ئه م
کارهت ههچ لپرسینه وه یه کت له گه لدا بکریت؟
- من باوه پ به و شتانه ناکه م.

پیاوه که هه لۆیسته یه کی کرد، به خه نده یه کی متمانه ئامیزه وه
چاوی بپیه چاوم و وتی:

- ده زانی ههچ سه رکه وتوو نیت له درۆ کردندا.

- جا تۆ له کوپوه ده زانی که درۆ ده که م؟!

- وتی من ده رووناسم، له هه لسوکه وتی مرۆفه که و شیوازی
قسه کردنیه وه هه لکه وته ی پۆچی ده زانم.

زمانت شتیك و پوو خسارت شتیکی تر ده لێن، ئه م پیاوه به ته واوی
ناخمی ده خوینده وه.

- سه یرکه، به هۆی شه مه زاریته وه په نگت سوور هه لگه پاوه و،
ئاره ق ده پڕیژیت. که سیك به ویستی خۆی ئه م کاره بکات و، خوای
که و ده ی له یاد کرد بیئت، شه رم داینا گری.

- نه خیر، تۆ به هه له تیگه یشتوویت.

- هه له نیه، پراسته... ئه و جه وشه نه ی به ملته وه هه لواسراوه، زۆر
باش که سیئتیت ئاشکرا ده کات.

تۆ ئەم كارە بە خواستی خۆت ناكەيت. ھەرگىز ناتوانيت من
بۆلە تىنيت.

پياوھەكە پاستى دەوت، وەك ئەوھى من بناسىت. جەوشەنەكەى
ملىشم يادگارى دايكى پەحمەتيم بوو. بە پاستى ھەستەمکرد
ویردەکانى ئەم جەوشەنە منى لە زۆر ھەلە پزگار کرد.

پياوھەكە قاچەكانيشمی کردەوہ و، بانگهێشتى کردم بۆ سەر مێزى
نانخواردن، پاش کەمێک ھاوسەرەكەى نانى بە يانى حازر کرد و ھىناى.
ھەرسێکیشمان لە سەر ھەمان مێز دانیشتىن.

من لە بەرامبەر ئەم پەفتارە مرقفانە ياندا شەرمەزارو خەجالەت
بووبووم و، بۆ ئەوھى ساتێک زووتر بچمە دەرەوہ و، دەرپاز بېم، زۆر
ھەولمدا، بەلام پێيان نەدام و، پياوھەكەوہ وتى: دەرگاوپەنجەرەكان
داخراون و، کلیل دراون، ناتوانيت بۆ ھىچ شوپىنێک بچيت، شتانێک
ھەيە دەبێت لەگەڵ تۆدا باسيان بکەم.

مەترسە، پاپیچی پۆليست ناکەم، بەلام پێويستە پەى بەو نەپتییە
بەرم کە لە ناخندايە. تۆ کەسێكى خراپ نيت و، زۆر مەراقى زانینى
ھۆکارى ئەم لادانەت دەکەم.

– وازم لىبێنن، مەراقى چى دەکەى؟ ھاتمە ناو مالەكەتانەوہ بۆ
دزى و، ئێوہش دەستگیرتان کردم. مافى خۆتانە ھەرچىيەك بکەن،
جا لێم دەدەن، يا سکالام لەسەر تۆمار دەکەن؟ چى دەکەن بیکەن؟

- نه خیر نیمه که سانیکی هه بووین و، تۆش مروفیکی سته مدیده و
بیچاره دیت. دابینکردنی پتویستییه کانت ئه رکی نیمه یه. به لام
ده مانه ویت پتویستی پاسته قینه و پالنه ره که ت بزانی و، یارمه تیت
بدهین.

ئای خواجه گیان! ئایا که سانی وه هاش له م دنیا یه دا ده ژین؟
له نیوه شه ودا هه لمکوتا وه ته سه ر مالیان و، له وانه ش بوو بیه
هۆکاری گیان له ده ستدانی، به لام هیشتا له لایه نه باشه که یه وه له
پوودا وه که ی ده پوانی و، هه ولئ ده دا یارمه تیم بدات، خۆزگه هه موو
ده وله مه نده کان به م جۆره ده بوون، ئه وکات نه تاوان، نه تاوانبار
ده مان، نه هیچ که سیك به ناپاکی گوش ده بوو.

دهستم کرد به باسکردنی به سه رهاتی ژیانم بۆ ئه م که سانه ی که
وهک دژیک نا، به لکو وهک میوانیک هه لسوکه وتیان له گه ل کردم. من
هه ر پوودا ویک میهرگه ساتی ژیانم به فرمیسه که وه ده گپایه وه،
ئه وانیش به فرمیسه که وه گوئیان لی ده گرتم.

ئای خانمی ماله که، ژنیک چی نه ده میهره بان و به سۆز بوو! که
باسی دایکم و، خوشکه که م کرد، به دهم هه نسکه وه ئه وپی جیهیشت.
به هه مان شیوه ش پیاوی ماله که زۆر به باسه که گاریکه ریو بوو،
به هۆی ئه و پوودا وانه ی باسکردن زۆریاش له هۆکاری دزیکردنه که م
تیگه یشتبوون.

میهره بانیش تا ئه و رادهیه:

ئه و پیاوه و هاوسه ره که ی دلسۆزانه ده یانویست پزگارم بکه ن و،
له م زه لکاو ده رم به یئن، خاوه ن ماله که ده یوت:

- په ره و ردگار په نجه ره یه کی میهره بانی به پووتا والا کردو، هه لیکی
تری پی به خشیته وه، بۆیه به باشی سوودی لی ببینه، با ئه مه ببیته
خالی وه چه رخانی ژبانست، پتویسته زۆر به باشیی گوی بۆ
نامۆزگارییه کانی ئیمه بگریست و، بۆ ئه وه ی سه ره له نوێ گرفتاری
خراپه و تاوان نه بیته وه و، ژبانیککی ئاسووده و ئارام ده سته بهر بکه یت.
ئیمه کوپێک و، کچی کمان هه بوو و، زۆر ده و له مهنده بووین، له
خۆشگوزهرانیدا ده ژباين، پاستی مه رگمان له یادکردبوو، باوه پمان
نه ده کرد پۆژێک پیر ببین. به رده وام له که یف و خۆشیدا پۆژگارمان
به پێ ده کرد، به لام خوای گه و ره ماوه ماوه زلله ی میهره بانی خۆی له
به نده کانی ده دات، تا وانه ی پرپه ند فیتری ئه و به ندانه ی بکات، که
ئه و یان له یادکردووه و، پێی سه ره گه ردانییان گرتووه ته بهر، به لکو به
ئاگابینه وه .

دوو سال له مه و پێش، خیزانه که له پێی گه پانه وه ماندا له پشوو یه کی
خیزانی، دوو چاری پووداوی پێکدادانی ئۆتۆمبیل هاتین، کچه حه فده
سالانه که مان و کوپه نۆزده سالانه که مان له شوینی پووداوه که
به په حمه ت چوون.

من و خیزانیشم به سهختی برینداربووین و، ماوهیهکی زۆر چارهسه‌رمان وەرگرت و، په‌روه‌ردگارم شیقای داین.

ئەمە بوو بە تاقیکردنەوه‌یه‌ک زۆر پڕپەند بوو. وەک ئەوه‌ی خوای گەوره پێمان بفرمویت: "ناگادارین، ئەرك و مافی ئێوه لەم دنیا‌یه‌دا تەنیا خۆش پابواردن و کەیف و خوشی نییه، ئەو سامانەش بۆ بە‌فەرمان لێ‌کاری نە‌شی‌اودا پێتان نە‌بە‌خ‌ش‌راوه‌و، مافی هە‌ژارو بیکە‌سانی تێدا‌یه‌.

ئەم ژیا‌نە‌ش پۆ‌ژێک کۆتایی دیت و، لێ‌پرسینه‌وه‌یه‌کی گە‌وره دە‌ست پێ‌ده‌کات، دە‌سا تێ‌شووی خۆتان بۆ ئە‌و پۆ‌ژه ئاماده‌ بکە‌ن و، بە‌ لێ‌پرسا‌و‌گرتنی ئە‌و پاستییە‌ی کە‌ پە‌نگە‌ لە‌ هەر ساتێکدا ژیا‌نتان کۆتایی پێ‌ دیت، با‌شت‌روایە‌ سەر‌لە‌نوێ چا‌و بە‌ بە‌ندایە‌تیا‌ندا بخ‌شێ‌ننە‌وه، کە‌ دێ‌یان پاش مەرگ داد‌گای بالا‌ی خوایی سازده‌دری‌ت.. کە‌واتە‌ تا‌ چە‌ند ئاماده‌کاری‌تان بۆ ئە‌و داد‌گاییه‌ کرد‌وه‌؟

وتە‌کانی ئە‌و پیا‌وه هە‌مووی پاست بوون. وادیاری‌بوو ئە‌م مۆ‌ژه دیندارو بە‌ئە‌زمو‌نانە‌ بۆ یارمه‌تیدانی من د‌ل‌سۆ‌زانە‌ هە‌موو یارمه‌تییه‌کم پێ‌شکە‌ش بکە‌ن.. پاشان وتی:

– بپوانە ئە‌گەر ئامۆ‌زگارییه‌کانمان جێ‌به‌جێ بکە‌یت، ئە‌وا هە‌تا بتوانین یارمه‌تیت دە‌ده‌ین، ئە‌گەر تۆ‌به بکە‌یت و، دە‌ست لە‌م کاره‌

نەشیاوانەت ھەلّیگرت، ھەرچی پێداویستی و خەرجیت ھەبە بۆتی
دابین دەکەین.

خەرجی نەشتەرگەرییەکی قاجت دەدەین، پاشان کارت بۆ
دەستەبەر دەکەین، ئی ئەو ھەموو کەسێک، پەرەردگار دەرفەتێکی زۆر
بەمەش ھەم تۆ پرزگارت دەبێت و، ھەم ئێمەش ئاسوودە دەبین کە
کارێکی باشمان کردووە.

ئەمانە چەند پاسپاردەییەکی سەیریوون، بەراستی ھەلی ھەم جۆرە
بە ئاسانی نایەتە پێی ھەموو کەسێک، پەرەردگار دەرفەتێکی زۆر
تایبەتی پێی بەخشیبوو. پەنگە ئەو ھەلەمە دووکانی دایکەم
بوو، بۆیە نەدەکرە ھەلەمە ئاوا زۆرین ھەلەمە. خۆ پەنگە ئەو
ئەمەم لەدەست بچێت، ئێتر تروسکەییەکی ھیوا لە ژیاڵدا نەمێنێت،
بۆیە تێگەیشتم کە ئەو کۆتا دەرفەتی ژیاڵە.

خۆزگە ئەو ھەستی تۆلەسەندەو ھەلە ناخدا نەدەما، ئەو تاوانە
دەندانانەم لەیاد نەدەما، تا خەیاڵم ئاسوودەبێت.

سەرەپای ئەم ھەموو یادەو ھەری و خەیاڵانەم، پەفتاری دۆستانە
ئەم ژن و مێردە بەرامبەرم، ئەو ھەندە دۆستانە و پاک و بێگەردبوو، کە
ھەموو پۆزێک زیاتر منیان وابەستەیی خۆیان دەکرد.

ئەو کەسە بەرز دەنرخێنن کە بە نیازی دزی لە مالا کە یاندا گرتیان
و، لە مالا کەیی خۆیاندا نیشە جێی دەکەن، بەراستی ئەمە شتێکی

زۆر سەرسوپھەنەر بوو! پەرۋەردگار چەندە بەندەى بەرپەشت و
دېلاكى ھەيە، تا ئەمىر دۈشمەنەكانمان بواريان نەدابووين كەسى باش
بناسين و، لە جوانيەكانى دەورمان چىژ ببينين.

لە مالاكەى خۇياندا ئورۇنكيان بۇ تەرخان كردم و، جلوبەرگيان
پىدام، ئەو مامە مېرەبانە ھەموو پۇژىك بەپىي پىويست لەسەر
مىزەكەم خەرجى بۇ دادەنام و، بەپاستى لەپىتتاو گەپانەو مەدا بۇ
سەر پىي پاست درىغيان نەدەكرد.

خانمى ھاسەرىشى زۆر بەسۆزۈ مېرەبان بوو و، خواردنى خۇشى
بۇ دروست دەكردم و، ۋەك مۇقۇنكى ئاسايى ميوانداریيان لى
نەدەكردم، بەلكو ۋەك ئەۋەى جگەرگۆشە كۆچكردۈۋەكەيان بىم.
ھىۋاش ھىۋاش لەكەنارى ئارامىي نىزىك دەبوۋمەۋەو،
خۇشپەفتارى و مېرەبانىي ئەوان لە ھەست و بىرکردنەۋەكانمدا
كارىگەرى دەردەكەوت. لەدۋاى نەشتەرگەرىيەكى سەرگەۋتو
شكستىيەكەى قاچم باشتر بوو و، لەو بارقورسىيەش پزگارىم بوو،
ئىتر دەمتۋانى بەپىكى پابۈستم و، ھىچ شەلىەكىش لەپۇيشتنمدا
نەما.

مامە دىسۆزەكە ئىشىكى باشىشى بۇ دۆزىمەۋە، كە بۇ ئەو
پۇژگارە داھاتىكى باشى ھەبوو. ھانى دەدام لەكارەكەمدا پىشت

بەخۆم بېستەم و زۆر وابەستەى ئەو نەبەم، بۆ ئەو ەى ژيانىكى
سەرىەرزانە دەستەبەر بگەم.

كەسانىكى وەها پاك و بىگەردو دلسۆز بوون، كە زياتر لە دوو
فريشته دەچوون، كە بۆ من بوويىتنە پەروانە. وەك مندالى
پاستەقینەى خۆيان، بە ئەندازەى كۆرە خوالىخۆشبوو كەيان منيان
خۆشەويست و، خەمخۆرم بوون.

ئەو پياوە مېرەبانە چەندىن پىرۆژەى لە خەيالىدا بوو بۆم، ئەو
دەيوست مالىكى جوانم بۆ دابىن بگات و، ژنم بۆ بهيىنىت و،
خيزانىكى خنجىلە پىكبهىنم. ەموو ئەمانەش ئاگرى تۆلەسەندەو ەى
ناخمى تا رادەيەك كەم كىرەبۆو و، بۆ ماو ەى سالىك، ئارامترىن
پۆزەكانى تەمەنم ژيام.

هەوالىكى خراب:

لەدواى مەرگى باوكى خوالىخۆشبووم، چوار پىنچ خزمەن
بەزىندويى مابوونەو، يەككە لەمانەش مامم بوو. مامم پەيوەندى
لەگەل ئىمە پچراندبوو، سۆراخى نەدەكردىن، ئىمەش بەهۆى
تورەيىمانەو، ئىتر پاش ئەو ەوالىمان نەپرسىبوو، واتە
خزمایەتىمان سىپىوونەو.

سالەهاى سالىش بارودىخەكە بەم جۆرە بوو، لەپۆزگەرە زۆر
سەخت و پىرەهامەتيەكانماندا بە ەانامانەو نەهاتبوو. بەلام

بېگومان ھەر بەلەيك بەسەرىدا بەھاتايە، دلگراين دەبووين، ھەر بەم
شېۋە يەش بوو.

پۇڭىكى يەكشەممە، پەيۋەندىم بە ھورپىيەكمەۋە لە ناۋچەكەي
خۇمان كىرد، ھېچ كەس لە ھورپىكانم نە ياندەزانى من لەكۆيم، بېگومان
نەموت لەكام شارەۋە پەيۋەندىي دەكەم.

لەدۋاي ھەۋال پىرسىن، پىرسى:

- تۆ ھەۋالى ئەۋ پوۋداۋەت نەبىستۋە، وانىە؟! .

- وتم كام پوۋداۋ؟ .

- كاتىك مامت بەپىيەكدا پۇيشتۋە، ئۆتۈمبىلەك لىي داۋە .

- مردۋە؟

- بەلى.

بەم ھەۋالە ئۆر يىتاقەت بووم، ئەۋ ھەستى تۆلەسەندەۋەيە
بلىئەسى سەند، كە ماۋەيەكى كورت بوو لە يادم كىردىبوو. دىپندەي ۋەك
ئەۋ دوزمناۋەي ئىمە ئۆقرەگىرتىيان نەدەزانى، ئاشكرا بوو ھەتا
كەسىك لە ئىمە لە ژياندا بىمايە، لە تاۋان ۋ كوشتىيان بەردەۋام
دەبوون.

پىۋىست بوو سىنۋورىك بۆ ئەم دەرياي خويىنە دابىرىت و،
چارەيەكى يەكلايىكەرۋە بۆ ئەم بارە بدۆزىتەۋە، پىرسىم:
- ئەمە تازە پوۋى داۋە؟ ۋتى:

- مانگىڭ لە مەۋپىش، كارەكە لىرەدا تەۋاۋنايىت.

- چۈن؟

- پۇڭىڭ پىش مردنى مامت، چۈنە تە مالاكەى و بە ھەرەشەۋە
پرسىياری تۆيان کردوۋە، كە مامى بەستە زمانىشت و تويە تى نازانم،
نۆريان لىداۋە.

كە ئەمانەم گوى لىتېو، پووخام، ئىتر توانای لە يادبردنەۋەم نەماو،
ھەموو باشى و جوانىيەكان سەرلەنوى لە بەرچاۋم سىپانەۋە،
سەختگىرانە خەيالى تۆلە سەندنەۋەم كردو، ھىۋاش ھىۋاش
لاسارىيەكانم بە خەيالدا ھاتنەۋە.

بەم شىۋەيەش پۇڭە ئاسوودەۋ ئارامەكانم كۆتاييان پى ھات و،
چىتر ھىچ كەسىڭ نەيدەتوانى پىش لى بگىت و، ھەموو ئەۋ بەخششە
خواييانەۋ، ئەۋ پۇڭە خۆشانەۋ، داھاتوى ئارام و، دەستپىكى نويم
بەبادا.

بەۋ بېرە پارەيەى كە كۆمكردبوۋيەۋە، چەكىكم كېى و، ئەۋەش كە
مايەۋە بۆ خەرجى خۆم خستەم گىرفانم و، بېياری كۆتاييىمدا.

بەرەۋ مەرگ ھەنگاۋم دەنا؛

چىتر نەمدەتوانى بە ئاسوودەيى بژىم، مۇڭىڭ بووم كە بەرەۋ مەرگ
دەپۇيشتم، كەسىڭ خۆى بۆ مەرگ ئامادەبكات، لەچى دەترسىت؟
بىگومان لە ھىچ شتىڭ...

به بی ناگادارکردنه وهی مامه دلسۆزه که و هاوسه ره که ی، به بی
مالئاوایی له و که سانه ی متمانه یان پیکردم، چاکه یان له گه ل کردم،
یارمه تییا ن دام، دنیا یه کی نو ییا ن بۆ سازاندم، پۆیشتم، نه و کاره
پیویست بوو تا بتوانریت زووتر یه کلایی بکریته وه.

دلنیا بووم من به دهستی خۆم مه رگم هه لێژاردبوو و، دنیا یه کی نۆر
به خته وه رم له خۆم شیواندبوو، له وه ش گرنگتر به دهستی خۆم
ههستی جوانی و چاکی و ئیمان و باوه پم له ناخمدا پیشه کی ش
کردبوو. دیسان خۆم گرفتاری ههستی پیاوکوژی و دوزمنایه تی کردن
کردبوو.

ته نانه ت له پێگه ی ههستی و مه ی خواردنه وه و سه رکه شیدا به ره و
پیش ده چووم، پق و کینه و تۆله ی کپکردوی چهند ساله ی ناخم منی
ناماده کردبوو. خۆم بۆ نه نجامدانی هه موو جۆره خراپه یه ک
ناماده کردبوو.

دلنیا ش بووم که چیتر په ره وردگار ده رفه تی گه پانه وه و
ته وبه کردنی دیکه م پێ نابه خشیت، واته هه موو باشیه کانی زیانم
له یاد کردو، به ره و هه لێژ به پێ که وتم، ده ست به چه ک و بیرو هۆشی
په رش و بلۆ و، کینه له دل و، چاو له تۆله به ره و پووی مه رگ
ده چووم.

چارەنووسیشم پاش تۆلەسەندەنەوہم نۆز تاربوو، یا مەرگ، یاخود
تەمەنیک سەختی کیشان لە بەندینخانە.. پاش ھەموو ئەمانەش
لێپرسینەوہی خواپی لەسەر ئەو خوینەیی پشتوومە...

ھەریەک لەمانەش چارەنووسی تاربوون بۆ ھەر مەژوونکی ئاسایی و،
نەدەبوو کە پەویان بدایە. بەلام ئەم دوژمنانە یەخەیان بەرنەدەدام،
وادیارە ئەو وتەیی دەلیت: "بەناچارپی مەژو دەکەنە پیاوکۆز". بۆ
ئەم بارەیی من و تراپیت.

بەدوای سۆراخی دوژمنەگانمەوہ بووم:

بەشێوەیەکی باش پووخسارو شیوەم گۆپی و، بەنھێنی سۆراخی
دوژمنەگانم دەکرد. مەحالی بوو بمانسەوہ، چاکبوونەوہی قاجیشم،
کارەکەمی ئاسان کردبوو.

تەنھا یەک کەس منی دەناسییەوہ ئەویش ھاوپی (یەلدارم)ی
ھاوپی مندالیم بوو و، تەنھا کەسیش بوو کە متمانەیی پێیکەم،
(یەلدارم) بوو یارمەتیدەری من و، زانیاری بۆ دەھێنام.

لەجوانترین ئوتیلی شارەکەمان نیشتەجێبووم، بەتەواری وەکو
پیاوماقوڵیک دەھاتمە پیش چاو، کارمەندەکانی ئوتیلەکە منیان وەکو
پیاوێکی دەسڕۆشتووی خاوەن کۆمپانیا ناسیبوو، واتە ئیتەر
بەتاویش کەسەکی جارێ نەبووم و، ھەموو شتیەکم گۆراپوو.

(يەلدارم) ى ھاوپپىم، كەسىكى ورياو، بە سەرنج بوو، پۇژانە زانىارى
ئۆز بە نرخى بۇ دەھىنام.

پاش ئەو ەى زانىارى پىويستمان كۆكرەو ە. سى كەسمان كرده
ئامانچ، كە پىويست بوو لەناويان بەرىن، چونكە دوژمنى سەرەكى
بوون و، لە مەرگى ئەندامانى خىزانەكەمدا دەستيان ەبوو، بۇيە
پلانىكى توندوتۇلمان داپشت و، پاش ئامادەكارى تەواو بپارماندا
دوای دوو پۇژ جىبەجىى بكەين.

ئەو شەو ەى بپاربوو دەستبەكارىين، (يەلدارم) بە ەناسەپركى
ھات و، وتى:

— پەرەردگار ويستى لەسەرنى ە، دەست بە خوین سوور بكەين.

پرسيم:

— بۇچى؟

بە سەرسورمانەو ە سەرى پاو ەشانىو، بە پەشۇكاويى وتى:

— چونكە ئەو سى كەسەى دوتىنى بپارماندا لەناويان بەرىن،
دوچارى پووداوى پىكدادانى ئۆتۆمبىل ھاتوون، لەكاتىكدا لەپى
يەككە لە گوندەكاندا بوون، — بەمەبەستى ئامادەبوون لە
ئاھەنگىكدا — لەوشەش سەرنشىنەى لە ئۆتۆمبىلەكەدا گيانيان
لەدەست داو ە، سيانيان ئەوانەن كەئىمە بە نيازبووين بيانكەينە
نیشانە.

له پاستیدا ئەم پووداوه وەك تیشكێكى میهره بانى پەروردگار
بوو، بۆ گێژانه وەمان له هەڵدێر.

ئەم پووداوه زۆر کاریگەر بوو. دەنگێك له ناخمدا هەمیشە منى
بەرەو پێگای پاست ئاراستە دەکرد، بەلام بە داخەوه من گویم بۆ
نەدەگرت و، بایەخم بۆ دانەدەنا.

لایەنى دووهم له دوژمنه كانماندا (حهمدیه شەل) بوو، كه
دەمانوێست لەناوی بەرین، بەلام ئەم پیاوه پیاویكى زۆر ترسناك بوو
و، له هەموو ناپاکییه كه وه تێوه گلابوو. له دەوریدا كۆمهڵێكى زۆر
پاسهوان و بەكرێگىراوى هەژارو بێكەس هەبوون. ئابرووى سەدان
كەسى له كه داركردبوو، تەنها من ستهمدیدهى دەستى ئەو نەبووم،
بەلكو سەدها كەسى وەكو من بە ئاشكرا حەمدیه شەلى وەك پیاوكوژ
دەناسى، بەلام چاره چى بوو، چونكه ئەوەنده بەباشى دەپاریزرا،
كه گەشتن پێى مەحەل بوو.

گەر كه سێك بەر هەلسى بكردايه، ياخود هەست بكرایه كه سێك
نیازی هەیه هەولێ كوشتنى بدات، هێنده درێندانه لەناویان دەبەرد، تا
بپیته پەند بۆ هەموو لایەك.

زۆر بەباشى دەمزانی چاره نووسى منیش به و بارەدا دەبەن، بەلام
گرنگ نەبوو، چونكه به هیچ شیوهیهك له مەرگ نەدەسلەمیمەوهو،

تەنھا شتېك كە لە بېرھۆش و خەيالمدابوو دېمەنى لەخوئندا گەوزانى
خوشك و براكانم و باوكم بوو.

پېشھاتىكى زۆر سەر سۈرھىنەرى دېكە:

پىلاننىكىمان بۆ كوشتنى (حەمدىيە شەل) دارپشت.

ئەو ھەموو پۆزىك لە درەنگانى شەودا، دەچوۋە يانەيەكى شەوانەى
بەناوبانگ و، ھەتا بەيانى مەى دەخواتەو. ئىمەش دەمانزانى كە
لەبەر نەخۆشى شەكرەكەى زوو زوو دەچىتە تەوالىت، بۆيە
پلانكەمان بەم شىۋەيە بوو: من بچمە تەوالىتەكە و، لەوى خۆمى بۆ
مات بىدەم تا دىت و، دەستبەجى دەيكوزم. لەدواى ئەو ەش چى
دەبىت با بىت و، ھىچ لام گرنگ نەبوو، خراپترىن چارەنۋوس
(مەرگىك) دەبىت، ھەرچۇنىك بىت من لەمىژە خۆم بۆ مەرگ
ئامادەكردۋە.

لەكاتى دىارىكرادا بە ناسنامەيەكى ساختەو، بەناوى
بازرگانىكەو ە چوۋمە ژوورەو بۆ يانەكە. لەبەرئەو ەى (حەمدىيە
شەل) م ژۆرباش دەناسى، لەدوورىەو ە لەسەر كورسى و مىزىك
دانىشتىم، بىنىم پىاوەكانى ەك پەروانە دەورىاندانەو، ئاشكرابوو كە
كارەكەم ئاسان نابىت.

وا خۆم نىشان دەدا لەلايەكى تر بېروانم، بەلام لەپاستىدا چاۋم
لەسەر (حەمدىيە شەل) بوو. پاش كەمىك دانىشتىم، چوۋم بۆ تەوالىت.

بینیم دوو شوینی دەست بە ئاوگە یاندن و دەستشۆریکی لێیە، بۆیە
 من چوومە یەکیەک لە تەوالێتەکانەو، دەرگاکی شەم کە مێک بە کراوەیی
 جێهێشت، بۆ ئەوێ ئاگاداری هاتن و نەهاتنی ئەو بـم... ژۆری نەبرد
 هات، چوو ئەو لایەکی کە چۆڵ بوو، منیش هاتمە دەرەو،
 بەبیانویی دەست شۆردن لەسەر دەستشۆرە کە خۆم سەرقال کرد.
 پیاوێ کانیشی لە دەرەوێ ژووری تەوالێتەکان چاوەڕێیان دەکرد.

دەرگاکی کرایەو، هەر کە ویستی بێتە دەرەو، دەستم برد بۆ
 دەمانچە کەم، بەلام هێشتا دەمانچە کەم ئاراستەکی نەکردبوو، تەپ
 کەوت بە زەوییه کەدا، پیاوێ کانیشی دەستبەجێ هاتن و، لاشەکی
 (حەمدیە شال)یان هەلگرت و، کە منیشیان لەویدا بینی، قۆلبەستیان
 کردم. پرسیان:

– تۆ کوشتت؟

وتـم:

– نەخێر، من دەستم دەشت. بێگومان کە چەکیان پێی بینیم
 کەوتنە گومانەو، بەلام نەیانئوانی هیچ شتێک بسەلمێنن، چونکە
 ئاسەواری گوللە یەک یا پیاکیشتان یاخود خنکاندن بە لاشە یەو نەبوو.
 پۆلیسەکان هاتن و، قۆلبەستیان کردم، جاریکی تر لێکۆڵینەو یان
 لەگەڵ کردم و، سەلماندیان کە پێناسە کەم ساختە یە، ئاشکراش بوو
 کە (حەمدیە شەل) بەهۆی جەلدە یەکی دڵەو مردبوو.

ئازارو ئاشكەنجەيەكى زۆريان دام، منيش ئەو شتانەى پۈويانداپو
 ۋەكو خۇى دانم پېدانان، دادگا حوكمى زيندانى كردنى بەسەردادام،
 بەھۇى تاوانەكانى بەكارھېنانى پېناسى ساختەو، ھەلگرتنى چەكى
 بى مؤلەت و ھەوللى كوشتنەو. سەرلەنۇى زيندان بوو لانەم... بەلام
 ئەمە بۇ من جەژن و ئاھەنگ بوو، بەبى ئەوہى دەستم بە خوینى
 كەس سووربېت و، بەشېۋەيەكى زۆر بېۋىنە سەرجمى دوزمنەكانم
 لەناچوون.

ھەوللى پەشى تۆلەسەندنەو ۋەياخىبوونى ژيانم پەويەو، ھەم
 نەشبوومە پياوكوژ، بەم جۆرە ئاگرى پق و كىنەى ناخم خامۆش بوو،
 كە سالانىك بوو ناخمى دەسووتاند. ۋەك ئەوہى سەرلەنۇى لەدايك
 بووبېتمەو، لەبەرئەوہش سەختى سزاي زيندان زۆر ھەراسانى
 نەدەكردم.

ئەگەر بووبوومايەتە پياوكوژ، ھەرگىز وىژدانم ئاسوودە نەدەبوو.
 ھەرچەندە ئەوان دوزمنى سەرسەختى من بوون، بەلام ھەتيوخستنى
 مندا لەكانيان منى زۆر بېتاقەت دەكرد. چونكە مەرگى باوكم لە ھەموو
 شتىك زياتر كارىگەرى لە كەسېتى ئىمە كەردبوو و، برىنگەلېكى
 لەناخمدا ھەلگۆلېبوو، كە ھەرگىز سارپژ نەدەبوون.

به‌شی شه‌شه‌م

پیش‌هاتی له‌ناکاوی زیندان

چوومه زیندانه‌وه، که چوومه ژووری زیندانییه‌که‌مه‌وه دیمه‌نیکم
بینی که هیچ به‌خه‌یا‌ل‌مدا نه‌هات‌بوو و، به‌بینینی واقم و‌پ‌ما.
ژووریک‌ی گه‌وره‌بوو و، بیست‌که‌سیی تیدابوو، بینیم که (نوری
نیرنی) به‌ناوبانگی لییه، که داستانی سه‌ر زمانی شاره‌که‌مان بوو،
نازناوی (قامپیر نوری) بوو.

(قامپیر نوری) به‌ته‌نها خۆی ده‌ول‌ه‌تیک بوو. به‌پیاوانی
به‌کرێگیرای کۆلان و، گه‌په‌که‌که‌یه‌وه، هێزیک‌ی شکست نه‌خواردووی
بوو خۆی پیکه‌هێنا‌بوو. جگه‌ له‌وه‌ش په‌یوه‌ندی سیاسیشی هه‌بوو،
به‌لام ده‌ستگیرکردنی نه‌و به‌هۆی هه‌ر تاوانیکه‌وه و هێنانی بوو زیندان
ته‌نانه‌ت حوکمدانیشی به‌هیچ شێوه‌یه‌ک به‌خه‌یا‌لی که‌سدا نه‌ده‌هات.

که واته له م دنیا په دا پولیسې به ویژدان و پاریزه و حاکمی
دادپه روه ریش هه ن. ئەمەش تا پادەیه ک مرقفی ئاسووده ده کرد.

تاوانێک نه مابوو که (قامپیر نوری) ئەنجامی نه دابیت، له
بازرگانیکردن به ئافره ته وه و به کارهێنانیان بۆ له شفرۆشی تا
قومارخانه کان، له یانه ی مه ی خواردنه وه وه تا بازرگانی ماده
هۆشبه ره کان، بۆ هه ره یه کێک له م کارانه وه ستابوو.

به وتە ی خەلکی پیاویک بوو که ئاره زووی له هه رچیه ک بووایه
ئەنجامی ده دا.

به هۆی به ندرکدنم له هه مان ژووردا له گه ل پیاویکی وا به ناویانگدا،
واقم ورمابوو و، زۆریش ده ترسام، چەند پیاویکی له ده ور بوو، که ده
پۆژ پێش ئەو هاتبوونه ژوورده که وه. بێگومان هه موو زیندانییه کانیان
کردبووه فه رمانبه رداری، واته وه ک شا و به پێوبه ری ژوورده که
مامه له یان ده کرد. بێگومان مانه وه و زیندانیم له ژووریکه ی وه هادا بۆ
من شتیکی جیاواز بوو.

نه ده بوو له پێز و حورمه ت زیاتر هه یچ په فتاریکی تر له ئاست
(قامپیر نوری) دا نیشان بدریت. خۆ له م ژوورده دا ته نها و ته و فه رمانی
ئەو و ده ست و پێوه نده کانی به کاربوون، وا ده رده که وت که
ژوورده کانی دیکه ش ته نها ئەو زیندانیانه ی ملکه چی فه رمانه کانی
ئەو و بوون به ئارامی و بێ ترس ده ژیان.

بیگومان منیش چووم، دهستم ماچ کردو، پیز و حورمه تی خۆم
به رامبه ری نواند. به دهنگه تاییه ته که ی خۆی و به وپه ری متمانه وه
وتی:

- کوپه تو کتی؟

وتم:

- بیتاوم گه وره م، گه نجیکی نه م ناوه م.

- بوچی تو یان هیتاوه ته ئیره؟

- له بهر نه وه ی بکوژه کانی باوکم کوشته وه...

له ناکاو به چاوه رهش و گه وره کانی سه رنجی دام و، وتی:

- ناوه ها؟.. دیاره گه نجیکی نازایت؟

- نهسته غفیرو لالا گه وره م، له ئاست ئیوه دا هه دمان نییه، نه وه چ

قسه یه که.

- به دل میت.. نه گه ر ئاقل بیت و، گوئی له قسه بگریت،

پاریزگارییت لی ده که م، به لام نه بیت قهت له خۆم دوور نه که ویته وه.

- شه ره فمه ند نه بم گه وره م.

یه که م شه پۆلی ترس تیپه پی، پاش نه وه ده بوو به رده وام وه ک

سییه ر هاوده میی (قامپیر نووری) بکه م و، پینماییه کانی جیه جیکه م

و، له فره مان ی دهر نه چم.

وته و کرداره کانی (قامپیر نووری) زۆر خوانه ناسانه و، بئ پێزانه و،
 دوور له هه موو پێوه ریکی په وشته و ئابوو مه ندانه بوون.. هیچ
 پێوه ریکی وهك: ویژدان و، سۆز و، به زهیی و، باوه پ و، له خواترسیی
 له به رچاو نه ده گرت.

ته نانه ت - پاك و بئ گه ردی بۆ خوای گه وره - ده یوت: "خوای من
 پارهیه"، هه ر له پێناو پاره شدا ماف خواردن و سته م و پیاو كوشتن و
 ئابوو له كه دار کردنی خه لگی زۆر لا ئاسایی بوو. كه سیك به
 بازرگانی کردن به ماده هۆش به ره كان و ژه هراوی کردنی گه نجان
 نیشتمانه كه ی سامانه كه ی پێكه وه نابیت، چاوه پێی چ جۆره مرۆف بوون
 و ویژدان و له خواترسیانی لیده كریت.

دلتیانه بووم (قامپیر نووری) چه ندیک له زینداندا ده مینیتته وه، به لام
 تا نه و له ژووره كه دا بووایه، ناچار بووم هاوه لایه تی بكم، به لام
 هه مووان دلتیا بووین كه زۆر نابات ئازادی ده كن.

میوانه نوورانییه کانی زیندان:

دور گه نجی تازه زیندانی کراو په وانه ی ژووره كه ی ئیمه کران، به لام
 من به م گه نجانم ده وت میوانی له ناکاو، چونکه هیچ نیشانه و
 ئاسه واریکی تاوانباریان پێوه نه ده بینرا، به لکو دوو مرۆفی به پێزی
 خۆش په فتاری بوون. ئای خواجه گیان، دوو گه نجی فریشته ئاسای ئاوا
 چون گرفتاری نه مزیندانه بوون؟

ئەم پىرسىيارە لاي (قامپىر نوورى) ش گە لاڭە بوويۇ، بۇيە بانگى
کردنە لاي خۇي و، لىي پىرسىن:

— كوپە ئىوۋە مامۇستان؟

دوۋ گە نەكەش لەيەكيان پوۋانى و، خەندە كەۋتە سەرلىيويان،
پاشان يەككىيان وتى:

— نەخىر، ئىمە مامۇستا نىن.

— باشە كوپە، بلىن ئىوۋە كىن؟ بۇچى ھىناۋياننە تە ئىرە؟
بەپوۋكەش لە مۇۋى پاك و دىندار دەچن.

يەككىيان — كە كەمىك بالابەرز بوۋ — بەھىمنى و بەخەندەۋە وتى:

— ئىمەيان ۋەك مىۋان بۇ ماۋەى چەند پۇژىك ھىناۋە تە ئىرە.

— يەغنى چى ۋەكو مىۋان؟!

— دادگايىيەكە مان بەردەۋامە، بەلام لەبەرئەۋەى ھىچ تاۋانئىكيان
بەسەردا نەسەلماندوۋىن، بەم زوۋانە ئازاد دەكرىين.

(قامپىر نوورى) لەناكاۋ توۋپە بوۋ و، وتى:

— كوپە ئىوۋە چى ئەلئىن؟! ۋەك مەتەل قىسەمەكەن، لەپىشدا
خۇتان بناسىيىن، دواترىش باسى تاۋانەكە تانمان بۇ بىكەن.. بلىن
بزانم.

دىمەنى بىرۇ ئەستۈرەكان و پوۋخسارى ترسىنەر و نىگاتىزەكانى
چاۋە سۈررەلگەپاۋەكانى (قامپىر نوورى) ھەموۋانى دەتۇقاند، بەلام

ئەم دوو گەنجە ھێندە بە ھێمنی و لەسەر خۆیی دەدوان، کە لە
پووخسارییاندا هیچ کاریگەرییەکی ترس و دلەپاوکی و شلەژان ھەست
پێ نەدەکرا.

دوو بارە گەنجە بالابەرزە کە یان قسە ی کرد و، وتی:
- من ناوم (سەعید)ە، خۆیندکاری کۆلیژی پزیشکیم. ھاوریکە شەم
ناوی (زوبی)ە.. خۆیندکاری کۆلیژی یاسایە.
ھیشتا (سەعید) قسە کە ی تەواو نە کردبوو، (فامپیر نووری) بە
سەرسو پمانەو وە وتی:

- بوەستە کوپم، با تێبگەین. ئیستا تۆ بۆ پزیشکی و تۆش بۆ
پارێزەری دەخوینی. وایە؟

(سەعید) بە سەری ئاواژە ی بە (بەلێ) کرد.
- باشە کوپم، ئێوە ی خۆیندکار و فێرخواز چ تاوانیکتان کردووە،
وا ئیستە لە زیندانان؟ بە پووکەش کوپی باش دێنە پیشچاوم..
بە پاستی مەراقمە بزائم تاوانە کە تان چی بوو.

(فامپیر نووری) بە پەرۆشی و سەرسو پمانەو بەردەوام بوو لە
جگەرە کێشان و، (سەعیدیش) بە شیوازە زۆر شیرین و ھێمنە کە ی
خۆی بەردەوام بوو:

- گەورەم، ئێمە تاوانبار نین. بە ھیچ شیوە یە کیش زیانمان بە
کەس نە گە یاندووە، چونکە بە پێی بیروباوەرە کە مان نیشتمان و خاک

و ئاو و ھەموو مەزگەلەکانی ئێوی پەرۆز و بەبایەخن و، نابێت هیچ زیانیکیان بپێگەیه نرێت.

تا دەهات سەر سوپمانیی (فامپیر نووری) زیاتر دەبوو و، وتی:
- ئەی چۆن؟! ..

- سەرەتا ئامانجی ئێمە وەک مەزگەلە سەرکەوتووێیە لە پەڕێکی کەماندا، تا سوود بە کەسانی بپێچاڕە و سەندەدەیی کۆمەڵگە کەمان بگەین، پاشان بەرزپاگرتن و پەرورەدەکردنی ھەستی پێکەوتە ئێمان و نیشمانپەرورەیی لە ناخماندا.
(فامپیر نووری) بەتەواوی ئوقرەیی لێبڕا و بەدەنگێکی تێکەڵ بە توپەری وتی:

- باشە کوپە، کەواتە بۆچی ئێوەیان زیندانی کردووە؟ کەسانێکی پاکووبێگەر و چاکەخواز کاریان بەم زیندانە چییە؟
(سەعید) بە خەندەییەکی شیرینەو وەلامی دایەو و، وتی:

- لەگەڵ خۆتەندکارەکانی ھاوێماندا بە مەبەستی فراوانکردنی مەودای زانیارییمان و، لەپێناو دەستخستنی وەلام بۆ پەرسیارە جەوھەرییەکانی ژیاومان لە کۆتایی ھەموو ھەفتەیکدا کۆدەبینەو و، وانەیی تەفسیری قورئانی پەرۆز دەخوینن.

بەلەم ھەندىك لە كارىبە دەستان ئەمەيان بەھەلە لىكداو تەو و،
دەلەين: "ئىو ھەرىكى كارى تىك دە و كۆنە پەرستانەن" و، ئىمەيان
زىندان كىر دەو و.

(قامپىر نوورى) لە ناكاو بۆكانى ھىنايەو وەك و، وتى:

— ئەم دەولەتە چ بەلەيەكى بەسەردا ھاتوو؟! وا كەسانىكى وەك
ئىو ھەرىكى تەمەن پەر و پۆشنىر دەستگىر دەكات؟ ئايا ئەمە لە
خۇپايە، ياخود ئامانجىكى شاراوەيان ھەيە؟ لەكاتىكدا دەبىنىت و بە
ئاشكرا ئەو كەسانەى كار بۆ پووخاندنى دەولەت دەكەن، سەرقالى
كارى تىك دەرانەن! چۆن دەگونجىت ئەم گەنجە دىسۆز و فىرخوازە
بەھەى خويندەو ھەى قورئان و وانەى تەفسىر زىندانى بىرەن!
بەپاستى بەم كارەيان ھەلەيەكى نۆر گەورە دەكەن.

(سەعید) سەرەپاى ئەم ھەلۆستە كىردن و پەرۆشىيەى (قامپىر

نوورى)، ھىمنىى خۆى پاراست و بەردەوام بوو:

— خەودى دەولەت خراپ نىيە، بەلكو ھەندىك لە كارىبە دەستانى
دەستپۆشتوو بە نىيازى خراپەو دەسەلاتەكانى دەولەت بەكار دىنن..
پۆڭك لە پۆزان ھەر دەردەكەوئىت كە ئىمە بىتوانىن و، تاوانبارى
پاستەقىنەش ئەو كەسانەن كە دەسەلاتەكانى دەولەت بۆ مەرامە
گالو ھەلەكانى خۆيان بەكار دىنن. ئەم بەھەلە داچوونەش بە زەبرى ھىز

نا، به لگو له پټی ناخاوتن و لیکتیکه یشتن و پېشکه شکردنی پېشنیاری
گونجاوه وه پاست ده کرېته وه.

(قامپیر نووری) هاواری به سهر پیاوه کانی ده وری کرد:

- برېږ کوره، خیرا میز و کورسی بېنن، نه م که نجانه که سانیکي
هه روا ئاسایی نین، وهرن با به تاقهت بوی دانیشین و، باسوخواسی
بکهین. خیرا چاش بېنن، هه مواتان وهرن دانیشتن.

(قامپیر نووری) نه و که نجانه ی لا خۆشه ویست بووبوو، هه ر هیچ
نه بیت برپای وا بوو که نه وان که سانیکي بی تاوانن، خۆشپه فتاریی و
دلغراوانیی نه وانیش هینده ی تر (قامپیر نووری) و، ته نانهت ئیمه شیان
بو لای خویان که مه ندکیش کردبوو.

گفتوگۆ دهستی پیکرد:

میز و کورسیی پیزکران و، هه مووان دانیشتین له ده وریان، (قامپیر
نووری) پرسیری ده کرد و نه وانیش وه لامیان ده دایه وه.

- دیاره ئیوه که سانیکي پۆشنییرن و، وه ک ئیمه نه زان و
نه خوینده وار نین و، له خراپه و تاوانه وه تیوه نه گالون.. کارتان به
دین و قورئاخویندنه وه چیه، مه کته به که تان بخوینن، تا داهاتووی
خویندنتان مسۆگه ر بکه ن، نه وه یه کیکتان ده بیته پزیشک و، نه وی
تریش پارێزه ر، سامانیک بۆخۆتان پیک بېنن، تا ده وله مه ند بن و، چیژ

له دنیا بیینن. حەیف نییه کەسانی وەك ئێوە لە سوچی ئەم
زیندانە یا بژین؟

ئەمجارە (زویڤر) وەلامی دایەو:

- ئەگەر مەرۆڤ تەنھا بۆ چێژوەرگرتن لە خۆشییەکانی ژیان و،
پارەپەیداکردن و خۆشگوزەرانیی بەدییهێنرایە، قسەکەتان زۆر پاست
دەبوو، بەلام ئامانج لە بوونی مەرۆڤ تێپارمانە لە خوودی خۆی و
بوونەوهرانی ئەم گەردوونەى کە پەرەردگاری فەراھەمی هێناو، تا
بتوانیت بەباشترین شیوە بەندایەتیی بۆ بەدییهێنەری بکات.

(فامپیر نووری) بە زەردەخەنەیهکی گالتهجارانەو وتی:

- ئەو خۆینکارە گەنجانەى من دەیانناسم و لە کۆلیژی پلەبەرز
دەخوینن، چێژ لە ھەموو ساتیکى ژیاڤیان دەبیینن و، وەك ئێوە
خۆیان گرفتاری پەيامی پەرەردگار و ئیمان و شتى وا ناکەن، باسى
چى خواپەكم بۆ ئەكەن؟ واز لەو دین و ئیمان و بەندایەتییه بیینن... لی
گەرپین با بە ئارەزووی خۆمان لەم دنیا بەدا بژین. ئادەى ئەو
مەسەلەى خوا و پۆزى دواى و ئەو دین و ئیمان و شتانهى باسیان
دەكەن، كى بینىونى؟ ھا؟ مەرۆڤ پێویستە تەواوى ھەز و
ئارەزووەکانى دەروونى تێریکات.

(فامپیر نووری) پیاویکی بی دین و ئیمان بوو، ئەم پاستییەشی به ئاشکرا له هه موو لایه ك باسده كرد، خو ئەگەر بی باوه‌ر نه بوایه چون ده‌یتوانی وه‌ها به‌و ساناییه ئەو هه‌موو خه‌لکه چاره‌پش بکات؟ (زوبیر) نۆر به هیمنی و له‌سه‌رخۆیی وه‌لامی (فامپیر نووری) دایه‌وه:

- مەرگ کۆتایی به‌هه‌موو ئەم هه‌ز و ئاره‌زوو و گه‌نجی و که‌یفخۆشییه دینیت، کاتیک مردن دواویستگهی ئەم دنیا به‌یت و نه‌خۆشی و پیرییمان له‌پیشبیت و، گۆر دوامه‌نزلگهی هه‌مووان بیت؛ چون ده‌کریت به‌چاوپۆشی له‌هه‌موو ئەم پاستییانه له‌که‌یف و سه‌فای خۆمان به‌رده‌وام بین! مەرگ له‌هه‌رساتیکدا بیت له‌خۆشه‌ویست و ئازیز و که‌یفخۆشی و ته‌ندروستی و نیعمه‌ته‌کانی دیکهی ئەم ژیانه دامانه‌بریت. پتویسته بزانی وانه و په‌ند له‌م مەرگه چیه، ده‌نا ئەم ته‌مه‌نه کورتخایه‌نه مرقانه‌یه‌مان به‌رده‌وام له‌سایه‌ی هه‌ره‌شه‌ی تارمایی مەرگدا به‌هه‌راسانی ده‌گوزهریت.

به‌پێژه‌که‌م مەرگ ده‌کریت به‌پشتگوێخستنی ئەم پاستییانه ژین بکه‌ین و، له‌که‌یفخۆشی خۆمان به‌رده‌وام بین؟! .. ئەوه‌تا له‌هر کوێیه‌ك گۆرستانیک، یا گۆرێك، یا لاشه‌ی مردویه‌ك، ته‌نانه‌ت که‌سیکی نه‌خۆشیش ببینن، ده‌ستبه‌جێ ته‌زوویه‌کی ساردی ترسینه‌ر سه‌راپای بوونمان داده‌گریت و، دیمه‌نی پووخساری واق

وړماو و، لاشه ی سارد و بڼ گيانی دیتته پټش چاومان. که وایه ترس له
مه رگ له ساتیکدا ته وای نارووه کانی ژیان ده کاته خو له میثی
دلته نگیی و ترس و فانییبوون.

پووخساری (قامپیر نووری) گړپا و، به تیرامانه وه برۆکانی له یه ک نا
و، شپړزه یی و شله ژان به جووله و هه لسوکه و ته کانی وه ده بینران،
وه که نه وه ی ژور دووچاری نه م دۆخه هاتبیت و، وتی:

— باشه به پای نیوه پیویسته له م باره دا چی بکړیت؟

— پیویسته مړوځ به ته وای خو ی بسپیړتته ده ست قه دهری خوی و،
نامانچی راسته قینه له به دیه ټنانی و، وه لامی پرسیار گه لیکی وه که:
(له کوپوه هاتووه؟ بۆ کوئ ده چیت؟ نایا لپرسینه وه ی له گه لدا
ده کړیت؟) بزانت.

گهر بوونی هه یه، که واته پیشانم بده!

پووخساری (قامپیر نووری) تا ده هات زیاتر شله ژان و
کاریکه ربوونی پیوه دیاریده دا.

— دووباره هیئتانه وه سر خوا، وانیه؟ به لام نه گهر به پاستی
بوونی هه یه، که واته له کوپیه؟ پیشانم به ن!

نه م جاره به ته وای تووړه یی له پووخساریی ده باری و، نیمه ش له
سه لامه تی گه نجه کان ده ترساین. به لام دیاربوو نه م گه نجان له
پووبه پووبوونه وه ی نه م دۆخانه دا نه زمونیان هه بوو و، ده یانزانی

چون له گه له هر كه سيكدا ده دوتن. هر به هوى هه لسوكه وتى جوان و خوږه فتارى شپړينيانه وه بوو كه توانيبيويان (فامپير نوورى) كه مه نديكش بكهن، له كاتيكدا نه وړى نه ده دا هيچ كه سيك به م شيوه يه قسه ي بؤ بكات و، ناموزگاريى بكات.

پاشان (سه عيد) وتى:

— به پړېزم، بيگومان به ليكدانه وهى خوتان شيوازي بيركړنه وه تان پاست و دروسته، چونكه مړوفه كان وا ده زانن شيوازي بيركړنه وه يان هه ميشه دروسته، — نه گهر به م شيويه ش نه بين ژيان به رده وام نابيت —، جوانيى و ناوازه يى ژيانيش به بيركړنه وه و ليكدانه وهى جياواز ديته ناراه.

نيسته نه گهر له م ژوره دا هه مووان بير له يه ك شت بكه نه وه و، هه مان هه ستيان هه بيت و، هه مان ليكدانه وه بؤ پووداوه كان بكهن، نه وا هيچ جوانييه كه له ژياندا ناميښت، به لام بيركړنه وه و ليكدانه وه و تيړوانيني جياواز پيگه چاره ي جياواز ديننه كايه وه. بيگومان كاتيك له كومه لگه دا كه سانى بئ باوه پ و باوه پدار و موسولمان و ناموسولمان هه بن، تيړوانينيشيان جياواز ده بيت و، به مه ش چه ندين شيوازي ژيان و، بيروبوچوون به ره م دين. خو نه گهر ته نها يه ك جوړ مړوف و، بيركړنه وه و، تيړوانين هه بيت، نه وا به ته واوى واتاى ژيان له ناو ده بن و، مړوفايه تى به ره و دقخى پوچگه رايى ناپاسته ده كه ن.

من تىگە يىشىم كە (سەئىد) بە م وتانەى دە يە وىت لە لايەك سنوورىك
 بۆ نكولايىكردى (شامپىر نوورى) دابىت و، لە لايەكى دىكەش
 زەمىنە ساز بدات بۆ خستەنە پووى بىروباوە و بۆچوونە جىاوازەكانى.
 (سەئىد) بەردەوام بوو:

- مەوۆ لە ژيانىدا زۆرىك لە كارەكانى بە ناتەواوى جى دەهتلىت و،
 لە كاركردى ئەندامەكانى جەستەى خۆى و پىكخراوى تەواوى
 بوونە وەرانى ئەم گەردوونە كاملە پانامىنىت و، بەهەند وەريان
 ناگرىت و، بىر لە ھۆكار يا ئامانج يان لىپرسىنەو لەبارەى ئەم
 ھەموو بەخششە ناوازانە ناكاتەو كە پىيەخسراون. لە راستىدا
 پىويستە زۆرىاش لە خودى خۆى، پاشان بوونە وەرانى ئەم گەردوونە
 مەزنە پامىنىت و، ھەلۆيستەيەك لەسەر ئامانج لە بەدەيتانان بكات؛
 چونكە تەنھا لەم بارەدا دەتوانىت پەى بە راستى بەدەيتانانى خۆى و
 گەردوون ببات، تا لە حىكمەتى بەدەيتانانى كۆپەكان و، دەريا و
 زەرياكان و، ھەواى پاك و ژىنگەى پارىزاو و، تەنانت ھەنگوونى
 ھەنگىش تىبكات؟! ئەو تا تالەمووەكان و پىستى ئاژەلان دەكاتە
 پۆشاك و، لە گۆشتەكەيان دەخوات و، درەختەكان -كە لەنىو دار و
 پەردووەو سەوزدەبن- و، چەندىن جۆرميوەى بە تام و بۆن و
 پەنگى جىاوازی بۆ دەگرن، سەرەپاى جوانى و قەشەنگكردى
 دىمەنى سروشت. ھەروەك ئاوازی خويندى بالندە دەنگخۆشەكان

ئاسوودەيى پىدەبەخشن و، خۆرىش وەك چلچرايەكى مەزن پۆشنایى
و ژيان بە زەويدا پەخشدەكات و، ئەستىرەكانىش شەوانە وەك
گەوهر ئاسمان دەپازىننەوہ ...

لەپاستیدا مەرۆف بەرى درەختى ئەمگەردوونە ناوازیەيە و،
تەماشاکارىكى بە دىقەتى ئەم تابلۆ بېويىنە و پەنگالەيەى سروشتە..
هەموو پىکەينەرەکانى سروشتىش بەزمانى حال ھاواردەكەن: كە
بەديھينەريكى بەدەسلات و بى ھاوتا لەپشت ئەم نىگارەوہيە، لە
گەردیلەيەكى بەچاوەبىراوہوہ تا ئەستىرە و ھەسارە و خۆر و مانگ
سەلمينەرى ئەم پاستيەن. مەرۆف تەنھا بەم جۆرە تىپرامان و
لىكدانەوہيە دور لە ماددەگەريتى و دنياپەرسىتى دەتوانىت قىامت
بباتەوہ و، شايسەى ئەو پىز و شكۆمەنديە بىت كە خواى گەورە
بىپارى داوہ بۆى.

بى گومان مەرۆف بەديھينەريكى ھەيە، ئەوہ تا لەكاتىكدە تەنھا
خانەيەك لە لاشەيدا لەكارىكەويت تەواوى لاشەى دەردەدار دەبىت و،
لە ئاست نەخۆشيبەكى سانادا بەچۆكدە دىت.

گەر مەرۆف ئارەزوومەندبىت لە پاستى بونەوہران تىبگات،
پىويستە قەوارەى ئەركى خۆى بە بەراورد بە گەردوون و بوونەوہرانى
نويەوہ بزانىت و، دلتياشبيت كە گەردوونىك بەم ئالۆزيبە بى
بەديھينەر نايتەبوون و، بىگومان لەپىتاو ئامانجىكدە بەديھينراوہ.

پۆیسته مرقۇ ھەلۆیستەیهك له باره‌ی به‌دییه‌نهری ئەم ھەموو
گەلەئەستیرە و کاکێشانانە بکات، تا بزانی‌ت ئایا بۆچی بوونەوهرێکی
بەناوی مرقۇ بەدییه‌ناوہ و، تەنێکی ئاگرینی وەك خۆر و تەواوی
بوونەوهران و گەردوونی بۆ پامه‌یناوه؟!

بیگومان ژیانیکی لیوانلیو له خۆشراپواردن و ئارەزووبازی، که
کۆتاییه‌که‌ی مەرگ و بەخاک سپاردن و، بوونەوہ به‌خاک بێت،
حیکمه‌تی مرقۇبوون نییه‌.

یاسا و پێسا گەردوونییه‌کانیش گەواهیده‌ری ئەو پاستیه‌ن که
بیتامانجی و خۆشراپواردنی پووجگه‌رایانە لەم گەردوونەدا جێیان
نییه‌.

له‌پاستیدا کارێکی ژیرانه‌ نییه‌ ئەگەر وا بیربکه‌ینه‌وه که
بوونەوهرێکی شکۆمەند و پێزداری وەك مرقۇ پاش مەرگ لاشه‌که‌ی
دەبیته‌وه به‌خۆل و به‌یه‌کجاری له‌ناو دەچیت! گەر وابیت، که‌واته
له‌بنه‌په‌تا ئامانج له‌ ژیا‌نی چی بوو؟ بۆیه به‌دلنیا‌یی‌ه‌وه پۆیسته
هۆکار و حیکمه‌تی مەزن له‌ به‌دییه‌نانیدا هه‌بیت.

به‌وپییه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ عه‌قل و ژیری به‌خشیوه به‌ مرقۇ، ئەوا
خودی مرقۇ خ‌وی موکه‌لله‌ف و به‌رپرسیاره به‌ دۆزینه‌وه و
دیاریکردنی ئامانج له‌ به‌دییه‌نانیدا.

بابەتییکی پەربایەخ:

یەككەك لە پیاوێكەكانی (قامپیر نووری) لێنی نزیكبوویەو، ویستی
شتێك بەگوێیدا بچڕپینت، بەلام (قامپیر نووری) هاواری کرد:
- لاچۆ لەبەرچاوم کابرا، چۆن گفتوگوییەکی ئاوا ئەپچڕینی؟ بپۆ
پیزی چامان بۆ بیتە.

پاشان پووی کردەو (سەعید) و، وتی:
- بەردەوام بە کاک دکتۆر، باسیکی زۆر گرنگت هەژاند.
(سەعید)یش بە شیوازه نەرمونیان و شیرینەکیەو بەردەوام بوو:
- بپوانن مڕۆف چۆن بەدی دەهینریت.. سەرەتا دڵۆپێك ئاوه، لە
کاتی دیاریکراوی خۆیدا دەبیتە خوین، پاشان گۆشتپارەیهک، دواتر
ئیسکەکانی دینەبوون و، بەکامل بوونی تەواوی ئەندامەکانی مندالێک
دیتە دنیاوه، هیواش هیواش ئەم ئەندامانە دی دەکەوێنە کار و
گەشەدەکن.

هەموو خانەیهک لە لەشی مڕۆف بە پێکخستنێکی زۆر ئالۆز و،
پێوانەیی زۆر ورد و دیاریکراو و، بۆ سوود و حیکمەتیکی دیاریکراو
بەدی دەهینریت و، هیچ بەدیەتێراویک بە هەرپەمەکی و بیهوودە
بەدی ناھینریت.

پەنگە بپرسن: کێ بەدیەتێر و خاوەنی ئەم گەردوونە ناوازهیه؟
ئەواتە ئێمە گەردوونە بەپێوەدەبات و، گەلەئەستێرەکان بەوپەڕی

پېڅراویي ده گېږت و، زهوی کردوه ته لانکه ی زینده وهران و، له هه مان ساتدا پزق و پوږی ملیاره ها زینده وهر ددات و، له تووځی مینده ی سهره درزییه ک دره ختیکی گه وره سه وزده کات و، له دلوپه ناوېک مړوځیکی وه ها دارا به دی ده مینت کیه؟

هه ندیک به دیه پنانی هه موو گه ردوونی ئالوز دده نه پال (سروشت) و، ئه و راستیه حاشاهه لنه گره یان پشتگوځ خستوه، که: (سروشت ناوېکه بۆ ده سته ی گیاندار و بئ گیانی ئه م گه ردوونه)! مه گه ر که سانی خاوه نی ئه م بیرۆکه یه له یادی خو یانی ده به نه وه، که ئه گه ر چه کوش و بزمار و ته خته له ژوریکدا دابنن و، ملیونیک سال چاوه پئ بکه ن بۆ ئه وه ی بیته زینده وهریک، ئه و ئه م کاره یان زور له عه قل و ژیری و هوشمندی خوداپېبه خشراویانه وه دووره، چونکه هه تا وه ستایه کی ژیر و هوشمندی له مانه به ره مېک دروست نه کات، مه حاله هیچ نه نجامیکی ژیرانه ی ئی چاوه پئ بکړت.

که و ابو ئایا ئه و راستیه وه ک پوږی پووناک ناشکرا نییه: که له شتانی بئ گیان و عه قل و ویست و ده سلات هه رگیز گیانداریک له ناو سروشتیکی بئ ده سلاتدا نایه ته بوون؟!

له نیو گیاندارانیشتا مړوځ له هه موویان ژیرتر و به تواناتره، به لام له ئاست دروستکردنی ته نها گه لایه کدا ده سته وسانه، به لگو به رده وام مه راقی دژینه وه و گه یشتن به به دیه پنه ری هیه. سروشتیش به

گیاندار و بیگیانه وه دارای به دیهتانی ته نها خانه یه کیشی نییه،
که واته هر به تیرامان له بوونه وه ران ئاسه واری توانا و دهسه لات و
خاوه ندرایتیی په روه ردگاری به دیهتانه ری تاگو ته نیا ده بینین.

له راستیدا جیی خۆپه تی له کهسانی خاوه نی بیردۆزی (سروشتی
به دیهتانه)، - که هه میشه زاراوه ی وهك: (یاساکانی سروشت)
به کار دهیتن- بپرسین: "نایا ئه م یاسایانه ی سروشت، خاوه نی
ژیرین؟ ویست و توانا و دهسه لات ی بریاردان و به دیهتانیان هه یه؟!"
بیگومان وه لاهمه که "نه خیر" ده بیئت، چونکه ئه گهر "به لئ" بیئت،
ئه و به ته وای نکولی له بوونی می شک و عه قل ده که ن. که واته
ئاشکرایه که (ئه وان وته نی: یاساکانی سروشت)، خۆیان به لگه ن
له سه ر بوونی په روه ردگار. په نگه بپرسن: "بۆچی؟" چونکه ئه گهر
یاسایه که له ئارادا بیئت، ئه و بیگومان هیژیک هه یه که دایرشت بیئت.

هیچ یاسایه که له نه بوونه وه و بیخواوه ن نایه ته بوون، ئه مه ش زۆر
به پوونی له و یاسایانه دا ده بینین که مرقه خۆی دایانده پیرژیت،
هه روه ها بۆ جیبه جیکردنی هه ر یاسایه که پێویسته دادوه ری ک یا
دهسه لاتداریک هه بیئت، خۆ ئه گهر له ژبانی مرقه وه بپوانین، ئه گهر
دادوه ره له ئارادا نه بیئت، ئه و هیچ یاسایه که بئ بکه ر و جیبه جیکار
له توانیدا نییه لیکن لینه وه و لیپرسینه وه له گه ل تاوانباردا بکات.

دوور له و که سانه ی نایانه ویت پاستیه کان ببینن و، و ده ست له یاخیوون و سرکه شیی هه لگرن و، دان به بوونی په روه ردگاردا بننن، هر که سیک به دیقه ته وه له گه ردوون بپوانیت، دلنیا ده بیت که سروشتیش نیگاری په نگدانه وه ی ئاسه واری توانا و ده سالات و کارامه یی به دیه پنه ره که یه تی و، له هر سوچ و لایه کی نه م نیگاره بپوانن زمانحالی نه م پاستیه ن.

باسه که بی وینه یه:

(فامپیر نووری) زور به په روشیی و به سهرنجه وه گوپی بۆ و ته شیرین و به لگه ئامیزه کانی (سه عید) پادیرابوو و، وه ک نه وه ی یه که م جاری بیت که پاستیه کی گه وه رئا سایی به نرخ ی وه های دۆزی بیت وه و، له پوو خساریدا زور به پوونی ئاسه واری نه م کاریگه ربوونه ده بینرا. زوو زووش چای تازه ده هینرا و، هه مووان بۆ تیگه یشتن له باسه که بیده نگبوو بوون.

(سه عید) له سهر باسی تاک و ته نهایی و بوونی په روه ردگار به رده وام بوو:

- ئاشکرایه گه ردوون به سیستمیکی زور ئالوز و پیک خراو به پتوه ده چیت، نه مه ش واته له وردبینترین گه ردیله وه تا مه زنترین نه ستیره و گه له نه ستیره نه رکی خویان له م سیستمه دا ده زانن، به لام نه وانه ی که بوونی به دیه پنه ر پهرت ده که نه وه و - پاک و بیگه ردی بۆ

خوای گه وره - ده لئین: "خوا نییه"، نکوئی له م پاستیه ده که ن و، بهمهش خوایان له پیزی نه قام و نه زاناندا هه ژمار ده که ن، ته نانه ت نه گه ر دان به م کارپا په راندنه ی پیکهینه ره کانی گه ردوونیشدا بنین، نهوا دیسان پتویسته نه وهش پشتگوئ نه خه ن که له وردبینترین گه ردیله وه تا مه زنترین کومه له ی خور فه رمانبهرداری به دیهینه ریکی زور مه زدن، که هه موویانی له سایه ی سیستمیکی پیکهراودا به دیهینه وه.

با نه مه به نمونه یه ک پوون بکهینه وه:

له ده می نیوه پوودا، کاتیک تیشکی خور به ستوونی دهیدات له پووی ناوێک، پاشان تیشکیکی پووناکی و جۆره بریسکانه وه یه ک له پووی ناوه که وه ده شکیته وه و به سه رته نه کانی ده وریدا په خش ده بیئت، نایا ده توانین بلین نه مانه هه ر له خۆوه ده رکه وتوون، یاخود ده لئین نه مانه ته نه نا ئاسه واری چه ند تیشکیکی پووناکیی خۆن، واته سه رچاوه ی پاسته قینه یان خۆره.

نه وه ی له م گه ردوونه ناوازه یه شدا به رچاوده که ویت، له سیفه تگه لی وه ک زانست و، حیکمه ت و، توانا و ده سه لات و، ئیراده له هه موو گه ردیله یه کی پیکهینه ری نه م گه ردوونه دا په نگیان داوه ته وه و، به عه قل و بیرو هوش ده سه لمیتریت که مه حاله له نا کاو و بئ به دیهینه ر

هاتبیتنه بوون، به لکو سهراپای نه مانه دهره نجامی په نگدانه وهی
توانا و دهسه لاتی په روهر دگاری زانا و دانا هاتوونه ته بوون.

(فامپیر نووری) له دهریای بیرکردنه وه دا نو قوم بوو بوو، دیاریو و
لنکدانه وهی بۆ نه و پاستیانه ده کرد که ده خرا نه پوو و،
به پروو خسارییه وه ناسه واری گورپانکاری و بیداریوونه وهی مه زن
هه ست پی ده کران.

له نیوه ندی نه م قسه و باسانه دا پاسه وانی زیندانه که هاته ژووره وه و،
وتی:

— به پتوه بهر کاری به (سه عید) و (زویتر) ه.

(فامپیر نووری) وهك نه وهی له خه و پاچلکیت، له ناکاو وتی:

— بی دهنگ به کابرا، توش کاتت نه دوزیه وه نیسته نه بی؟ وهك
نه بیینی خه ریکین گفتوگو نه کهین. بیو به به پتوه بهر که ت بلتی نه و
دوورگه نجه سه رقالن و، هر که کاره که یان ته واو بوو، خو م نه یاننیرم
بۆلای.

نه و پاسه وانه به سته زمانهش له ترسی (فامپیر نووری) بی نه وهی
و شهیه کیش بلتیت، دهرگا کهی داخست و چوو دهره وه.

بۆچی خوا ئیمەى بەدیھئناوه؟

(قامپیر نووری) دووباره پووی کردەوه (سەعید) و، وتی:

— باشە، با وای دابنئین خوا هەیه، کەواتە بۆچی منی بەدیھئناوه؟

ئامانج لە بوونی من چییە؟

(سەعید)یش وتی:

— بەپێزم، ئەم بابەتە هەم زۆر گرنگە و، هەم باس و پوونکردنەوهی زۆری پێویستە، ئیمەش بۆئەوهی بە باشترین شیوە پوونیکەینەوه، سوود لە کتیبیک وەرئەگیرین، کە زۆر بە پوونی ئاماژەى بەم باسە کردووه.

لە جانتاکەیدا کتیبیکی سووری دەرھئنا، لاپەرەکانی هەڵدایەوه و، دەستیکرد بە خویندنەوه، بە شیوەیەکیش کە لە ئاست تیگەیشتنی ئیمەدا بیت شیدەکردەوه و، پوونکردنەوهی لەبارەوه دەدا. ئیمەش زۆر بە پەرۆشی گۆیمان بۆ باسەکە پادێرا بوو.

"لە سەردەمێکدا پادشایەك چەندین سامانی زۆر و، گەنجینەى گەورە گەورەى هەبوو کە پێپوون لە جۆرەهای جۆری گەوهر و، ئەلماس و، زەمپووت، لەگەڵ چەندین گەنجینەى شاراوەى سەرسوڕھێنەرتری زۆر و زەبەندەدا. ئەم پادشایە تا بشلئیت زانا و ئاگاداری تەواوی زانستە ناوازه و لەژمارە بەدەرەکان بوو، هەرۆك

خواهني چەندىن كارامەيى بىي وئە و، داهىيىكارى بوولە
سنەتەكانىدا.

جا ھەرۈەك ھەموو (جوان) و (خواھن كەمال) ئىك ھەزىدەكات
تەماشاي جوانى و كەمالى خۇي بىكات و پىشانى غەيرى خۇيشى
بدات، ئەم پادشا مەزنىش بەھمان جۆر بوو، ويستى پىشانىگايەكى
مەزن سازىكات بۇ پىشانىدانى بەدبەيىتراو پىر لە وردەكارى يەكانى،
تاوھكو سەرنجى مىللەتەكەى بۇ مەزنىي دەستەلاتدارى و سامانە
زۆرەكەى خۇي پاكىشيت و، بەم كارەش ھەندى لە دروستكراو
وردو نااسايى يەكانى و، لايەنە سەيرو سەرسوپھينەرەكانى ناسيى
خۇي بۇ ئەوان دەرېخات ھەموو ئەمانەش بۇ ئەوھى لە "دو"
پوھوھ جوانى و كەمالى مەعنەويى خۇي بىيىت.

يەكەم : بەچاوى وەردىين و تىزى خۇي ئەو شتانە بىيىت كەلە
پىشانىگاكەى دا خشتوونىتە بەرچاو.

دوھەم: بە چاوى غەيرى خۇيشى بىيانىيىت.

لەپىناوى ئەم دانايى يەدا، پادشا كۆشكىكى تابلىي بەرزو مەزنى
بنيات نا، پاشان بە لىزانانە ئەو كۆشكەى بەچەند مەنزل و
فەرمانگەيەك دابەش كردو، ھەريەك لەو بەشانەشى بە گەوھەرەكانى
ناو گەنجىنە جۆراو جۆرەكانى خۇي ئارايشت داو، بەجوانترين
نیشانە و ئاسەوارى داهىيانەكانى خۇي نەخشاندنى و، بە وردترينى

جۆره‌كانى ھونەرى زانايى و دانايى پټكى خستن و، بەجى دەستى پر
لە ئىعجاز و ئاناسايى كارەكانى خۆيشى پازاندىنەو.

كە كۆشكەكەى تەواوكرد، چەندىن سفرەو خوانى باش و جوانى
تېدا پاختە كە ھەموو چەشنە خواردەمەنپەكى بەتام و باشترىن
نىعمەت بە نرخەكانى لەسەردانا بوون و، بۆ ھەموو تاقمىك ئەو جۆرە
سفرەو خوانەى بەتايىبەتى پازاندەو كە شىاوى بېت، بەم جۆرە
مىواندارى يەكى گشتى و باشى سازدا و، بەم كارەش سەخواەتمەنى
و داهىتان و دەست پەنگىنى يەكى واى نواند كە پېشتەر نەبىنرابوو،
بەپادەيەك كە ھەريەك لەو سفرەو خوانانەى لە سەدان جۆرى
وردەكارى نەرمونيان و شوئەنەوارى سنەتى ورد پېكرابوون، بەھۆى
ئەو نىعمەتە بەنرخ و لەژمارە بەدەرانەى كە بەسەريان دانرابوون.

پاشان ھەموو مىللەت و دانىشتوانى و لاتەكەى بۆ مىواندارى و
گەشت و سەيران و تەماشاكردنى پېشانگاگەى بانگ كرد و، گەورەى
كار پېسپېرراوان و نېرراوانى بەپېزى كۆشكەكەى خۆيشى لەھەموو
دانايى يە بى وئەو لايەنە داهىتانكارى يەكان و اتا وردەكانى ھەموو
بەش و لايەكى كۆشكەكەى تى گەياند، بۆ ئەم كارەش مامۇستايەكى
پېشەواو پابەر و كارامەى بۆ مىللەتەكەى دانا، تاكو مەزنى ئەو
كەسەى كۆشكەكەى بنىات ناوہ و، نەخش و نىگارى بى وئەو،
ھاوسەنگى تېدا داناوہ، بەخەلكى بناسىننەت و، ئەوانەى دېنە ناويەو

شاره زای هیماو گه وه ره هۆنراوه و، ئاماژه ورده کانیاں بکات و، مه وداى ئه وه یان بۆ ده رخابخات که تا چه نده ئه مانه ده بن به به لگه ی مه زنى و ته واوى و کارامه یی و ورده کاریی خاوه نى ئه و کۆشکه و، پى و شوینى چوونه ناو کۆشک و په ویه و چۆنیتى هه لسوکه وت و، هاتوچۆ تیايدا، به و جوړه ی که مایه ی په زامه ندى پادشا بىت. - که له پىشتى په رده وه نه بى، نابینریت - بۆخه لگى پوونبکاته وه.

ئهم مامۆستا شاره زایه له ناوه پراستى قوتابیه کانى و، له فراوانترین فه رمانگه ی کۆشکه که دا بوو، یارمه تى ده رانیشى که فه رمانگه کانى تری کۆشکدا بلآو بوو یوونه وه.

ئهم مامۆستایه ده ستى به پىنمايى یه کانى کرد و وتى:

"خه لکینه ! مه به ستى سه ردارى ئیمه، که خاوه نى ئهم کۆشکه بى وینه و فراوانه یه، له بنیاتنانى ئهم کۆشکه و پيشاندانى ئهم پواله تانه ی وان له به رچاوتاندا، ئه وه یه که "خۆى به ئیوه ی بناسینیت" که واته ئیوه ش بیناسن و هه رده م بۆ باشتر ناسینى تى بکۆشن.

به م ئارایشته کارى یه جوانانه ش ده یه ویت "خۆى لای ئیوه خو شه وىست بکات"، ئیوه ش به وه ی کار و، سنده ته کانى ئه وتان به لاهه جوان بىت و، پىزى شایانى لى بگرن، خۆتانی له لا خو شه وىست بکه ن...

ههروه‌ها به‌و چاکه‌کاری و نيعمه‌تانه‌ی که پیتان ده‌به‌خشیت، ده‌یه‌ویت خۆی لای ئیوه خۆشه‌ویست بکات و، خۆشه‌ویستی خۆیتان پیشان بدات. ده‌سا ئیوه‌ش به‌وه‌ی که به‌باشی گوێ بیستی بن و، فرمانبه‌رداری فرمانه‌کانی بن، ئه‌وتان خۆش بویت.

به‌م پێژ لێنان و نيعمه‌ت پێ به‌خشینه‌ش ده‌یه‌ویت (شه‌فه‌قه‌ت و میهره‌بانی خۆیتان بۆ ده‌ربخات). ئیوه‌ش به‌رامبه‌ر به‌مه، شوکرانه و پێژ لێنانی خۆتانی بۆ ده‌ریبهن...

ده‌یه‌ویت به‌ ئاسه‌وار و شوینه‌واره‌کانی که‌مالی خۆی، که‌له‌م به‌دیهره‌واوه‌ جوان و ته‌واوانه‌دا به‌ئاشکرا دیارن، (جوانییه‌ مه‌عنه‌ویییه‌که‌ی خۆیتان بۆ ده‌ربخات). ئیوه‌ش شه‌وق و، تاسه‌ و، ئاره‌زوومه‌ندیتان بۆ بینین و به‌یه‌ك‌گه‌یشتن و ده‌ستخستنی په‌زنامه‌ندی ئه‌و، ئاشکرا بکه‌ن.

ئه‌وه‌ی له‌ ئیوه‌ ده‌ویت که‌ بزانی: "هه‌ر ته‌نها ئه‌و تاكه‌ ده‌سته‌لاتدار و، فرمانه‌وا‌ی سه‌ربه‌خۆیه‌"، به‌وه‌ی که‌ به‌چاوی خۆتان دروشم و مۆری ئه‌و ده‌بینن که‌ به‌سه‌ر هه‌موو به‌دیهره‌واوانه‌وه‌ن و، به‌که‌س لاسایی ناکریته‌وه‌، چونکه‌ هه‌موو شتیك‌ هه‌ی ئه‌وه‌و تایبه‌ته‌ به‌و پادشایه‌ و، له‌ده‌ستی توانستی ئه‌و ده‌رچوه‌ که‌واته‌ ده‌بی‌باش بزانی که‌ جگه‌له‌و که‌سی تر ده‌سته‌لاتدار و، فرمانه‌وا نییه‌، چونکه‌ هه‌ر ئه‌و پادشای ده‌سته‌لاتداری تاك‌ و ته‌نای بی‌وینه‌ و بی‌هاوتایه‌).

ئەم مامۆستا مەزىنە بەم چەشنە گوڤتارە شىرىنانەى كە شاينى
پلەوشان و شكۆ و مەزنى و، چاكەكارى پادشان، لەگەڵ ئەوانەدا
دەدوا دەهاتنە ناو كۆشكە كە و، سەپريان دەكرد.

پاشان ئەوانەى كە هاتنە ناو كۆشكە كە بپوون بە دوو دەستەوہ:
دەستەى يەكەم: ئەم دەستەى ئەوانە بپوون كە خاوەنى ژيرى
بپوون و، دل و، دەروونى دلتيا و ساف و بېگەرد بپوون و، پېزى
خۆيانيان دەزانى، ئەمانە تىگەيشتبپوون لەوہى ئەم ھەموو كارو لوتفە
لە پشتىەوہ، قودرەت و ھىكمەتتىكى سەرسوپھيتنەرى تىدايە،
لە مامۆستا كەيانەوہ بە تەواوى وانەكەيان وەرگرتبپووە وە بۆ كۆشكە
بەرزتر و ئەبەدى يەكانيان پەدوانى^۱.

سەرگەردەى پاسەوانەگان:

(سەعید) پاسەكەى تەواو كەرد و، دەرگای زىندانە كە سەرلەنوئ
كرايەوہ و، پاسەوانىكى دىكە هاتە ژوورەوہ.

- (زوبېر) و (سەعید) لێرەن؟

(فامپىر نوورى) ناوچەوانى گەزگەردەوہ و ھەستايەوہ و، وتى:

- ئێوہ چىتان لەو (سەعید) و (زوبېر) ە ئوئ؟

۱- وتەگان: (وتەى يازدەيەم).

سەرکردهی پاسهوانهکان له م هه لۆیستهی (فامپیر نووری) زۆر
سهری سوپما بوو، وتی:

- جه نابی به پێوه بهر کاری پێیانه..

- به به پێوه به ره که شتان بلێن، ئێمه سه رقالی گفتوگۆیهکی
گرنگین، پێی بدهن ته واوی کهین، خۆ پێمان وتن که گفتوگۆ ته واو بوو
دهیان نێرینه لاتان، به پێوه به ره که ت گهر کاری زۆر گرنگی پێیانه، با
خۆی بێته ئێره و، ههچ نه بێت که مێک له م باسانه سوودمه ند بێ، سا
به لکو که مێک عه قلی بخاته گهر.

(فامپیر نووری) چهن خوله کێک له به رخۆیه وه بۆله بۆلی کرد و،
هه موو زیندانه کانی نیو ژووره که له تووڤه بوونه که ی زۆر ده ترسان.

نایا ئه رکی مروؤف چیه؟

- باشه ئێمه ی مروؤف ئه رکمان چیه له م دنیا یه دا؟

(فامپیر نووری) ئه م پرسیاره ی به گالته جارپیه وه نه کرد، به لکو
دیاربوو پاش بێر کردنه وه و لێکدانه وه یه کی زۆر له ناخییه وه
سه رچاوه ی گرتبوو، ئاشکرا بوو له ناخیدا پاست و هه له و، جوانی و
ناحه زیی و، هه موو دژه کان به یه کدا شیوا بوون و، زیرانیکیان له
ده روونیدا سازاندبوو. له راستیدا ئێمه ش تا پاده یه ک له و باره
ده روونییه دا ده ژیاين.

ئه م جاره یان (زوبێر) کتێبه که ی به ده سه ته وه گرت و، وتی:

— له م کتیه دا، وه لاميکی زور گونجاو بۆ پرسپاره که تان ههیه .
 پاشان دهستی کرد به خویندنه وه و، به نمونه یه که دهستی پیکرد:
 "له جهنگی جیهانی (سه فیه لک) دا دوو سهرباز پیکه وه له تیپیکدا
 بوون، یه کیکیان کارگوزار و مه شق پیکراو بوو، ئه رک و فره مانی
 خویشی تا بلایت به دل بوو.
 ئه وی تریشیان: هیچ نه زان و ته مبه ل و، سک و نه فس په روه رد
 بوو.

یه که میان: که ئه رکی خۆی به پیکوپیکی پاده په راند، هه میسه
 بایه خی به مه شق و داخواری یه کانی جیهاد ده دا و، هه رگیز بیری له
 پیداوستییه کانی خواردن و خواردنه وه نه ده کرده وه، چونکه دلتیا بوو
 له وه ی که: ژياندن و، چاره سه رکردنی له کاتی نه خوشیدا و،
 دابینکردنی که ره سه و ئامیز و پیداوستی یه کانی، ته نانه ت پاروو
 کردنیش به ده میه وه له کاتی پتویستدا، ئه مانه هه موویان کار و
 ئه رکی سه رشانی ده ولته تن، به لام ئه رکی سه رشانی ئه م ته نها مه شق و
 جیهاده، خۆ ئه مه ش پێ له وه ناگریت که هه ندێ جار و له کاتی
 پتویستدا ئاماده کردنی خواردن و هه ندێ کاروباری وه که شۆردنی قاب
 و که وچه کانی خواردن بخاته ئه ستۆی خۆیه وه .

جا ئه گه ر پرسپار له م سهربازه بکرایه و پتیی بوترایه:
 — ئایا تۆ خه ریکی چیت و به چ کاریکه وه سه رقالتیت؟

(برادر! ئەو ئەرك و فەرمانبەرىيە سەرەككىيەى كە تۆ لىرەدا بۆى
 ھىنراوئىت تەنھا مەشق و جىھادكردنە، بۆ دابىنكردنى پىداوئىستىيەكانى
 تىرىش، تەنھا پشت بەو پادشايە بىيەستە كە تۆلە سوپاكەيدائىت،
 دلىابە كە نايەلئىت بەبرىسى بىيىنئىتەو، چونكە بەخىوكردنى تۆ و
 ئامادەكردنى پىداوئىستىيەكانت ئەرك و فەرمانبەرى ئەو، پاشان
 بىزانە كە تۆ تاقە كەسىكى تەنھا و ھەزارىت و، لە ھەموو جىگەيەكدا
 خۆت پى بەخىوناكرئىت، ئەو ھشت لە يادەنچىت، كە ئىمە لە جىھاد و
 جەنگىكى گەرەداين، ئەگەر لە سەر ياخى بوون بەردەوام بىت ئەو
 زۆر نىزىكە پادشا لە تۆلەى ئەم ياخىبوونەتدا سزايەكى سەخت و
 گەرەت بدات).^۱

باسەكە ھىندە سەرنجراكئىش و بەچىژ بووبوو، كە ھىچ كەس لە
 ئورەكەدا دەنگى لىو نەدەھات و، ھەريەك لە ئىمە وەك مەوئىك بوو
 كە لە تىنووئىيەتى بىاباندا زۆرى چەشتبىت و، لەناكاو گەيشتبىتە
 مەركىكى دلىپىن و، بە ئاوىكى سازگار پۆھى تىنووومان
 تىرئناوكردبىت.

۱- وەكان: (وتەى پىنچەم).

یه کهم نویژ له ژووری زینداند:

که نجه کان مۆله تیان خواست، تا نویژه که یان بکه ن.

له ناکاو (قامپیر نووری) ش به پرتاو هه ستایه وه و، وتی:

— ناده ی کوپه، خیرا ئه و گۆشه یه یان بۆ حازر که ن، با نویژه که یان بکه ن، تا ئه وانیش ته و او ئه بن، خیرا ئیه وش خوانیکمان بۆ ناماده که ن.

له لایه ک گه نجه کان به خشوعه وه نویژیان ده خویند، له لایه کی دیکه وه خواردن ناماده ده کرا و، میزیان به چه ند جۆریک خۆراک پازانده وه و، هه موو زیندانه کانی ژووره که ده عوه تی (قامپیر نووری) بوون. له پاستیدا ئه م جۆره په فتاری پڕزلیڤانه وه ک جیاکارییه کی نۆر تاییه تی (قامپیر نووری) بۆ ئیمه هه ژمار ده کرا، واته (قامپیر نووری) له سه ر شه ره فی ئه و دوو گه نجه ئه و خوانه ی سازدا و، له هه مان کاتدا ئه م په فتاره خۆی له خۆیدا دانپێدانانێک بوو به کاریگه ربوونی به باسه که.

له کاتی که دا گه نجه کان نویژیان ده کرد، (قامپیر نووری) نۆر به سه ر نجه وه له ژێر چاوه وه لێی ده پوانین و، به پوو خساریدا دیار بوو که چه نده ها پرسیار به میشکیدا گۆزه ر ده که ن و، مه راقی وه لامه کانیان ده کات. له پاستیدا پرسیاره کانی (قامپیر نووری) زمانحالی ده روونی شیواوی ئیمه ش بوو.

که گه نجه کان له نوږه که یان ته واوېوون، (قامپیر نووری) وهک
پړزلینان هه ستایه وه. به سته زمانه ! له وانه شه نه مه بڼو یه که مجاری
بیت به م شتو هیه نه زاکه ت بنوینیت.

که نجه کانیش به پړزیکي نوره وه ده سته جی وتیان:
- نه سته غږوللا که وره م، شتی وا نابیت، له ناست هه ستانه وهی
که سیکي به پړزی وهک جه نابتاندا خه جاله تین. زور سوپاس.
هر به مجوره په فتار و گوftarانه یان (قامپیر نووری) یان
که مه ندکیش کرد.

ژيان بازرگانیه که:

له دوری میزه که دانیش تین و، له گه ل ده سته پیکي نانخواردنه که دا
(قامپیر نووری) سه رله نوې پرسیاره کانی دریزه پيدا و، وتی:
- باشه نه م ژيانه بازرگانیه که نییه؟ هر که سیک له م ژيانه دا
پڼگه ی مانه وه بدوژنته وه و، کیسه که ی پرپکات، باشتړین بازرگانی
کردوه، خو هه موو مړوځه کان بڼو نه مه نه کوشن، نیمه ش بڼو نه وه
هول نه یه ین، تيجاره تیش باش و خراپی تیا نییه و، کارکردن به
هه موو جوره کانییه وه شه ره فمه ندانه یه. مه گهر وا نییه؟

وا دیار بوو (قامپیر نووری) خوازیار بوو به م پرسیارانه پاساو بڼو
کاره خراپه کانی بینیته وه، واته ده یویست بلیت: "من وهک که سیکي
به دکار و پیاو کوژ ناسراوم، که سته م له خه لک ده کات، به لام کاره که

به م جوړه نښه، به لکو من ته نها هه ولمد او له داوی نه م دنیا
 چه نجاله دا پیگه ی خوم پیاریزم و، دوو پول په یدا بکه م، مه گهر
 په یدا کردنی بژوی کاریکی شه ره فمه ندانه نښه؟". ته نانه ت به م
 و ته یه یدا دیار یوو چاوه پتی ده ستخو شوی دوو گه نجه که شه و،
 ده یو یست قایل یان بکات که کاره کانی به پیوهری نه م دنیا په راستن.
 (زوبیر) به هه لدانه وهی چنه د لاپه په یکی کتیبه که ی ده سستی،
 به رده وام بوو و، وتی:

- نوو سه ری نه م کتیبه نمونه یه ک له م باره یه وه ده دات، گهر
 نارو زوو ده که ن، با له پید شدا بیخو ینینه وه، دواتریش شیکردنه وه ی بۆ
 ده که ین.

"پادشایه ک دوو کیلگه ی گه وره ی به دوو که س له دانیش تئووانی
 ولاته که ی خوی به نه مانه ت سپارد، هه موو شتیکی ش له م دوو
 کیلگه یه دا هه بوو، له کارگه و نامیر و چه ک و نارو له و گه لی شتی تر،
 له و کاته شدا جه نگیکی گه وره و گهر م له نارادا بوو که هه موو شتیکی
 ویران ده کرد و له ناوی ده برد و، تی کدان و ون کردن و ویرانی و
 گور انکاری به سه ر هه موو شتی کدا ده ینا، له بهر نه مه و له م کاته دا،
 پادشاکه -یه کیکی له پیاوه نزیك و باوه پی پیکراوه کانی خوی هاوړی
 له گه ل نه م فره مانه پر سوز و به زه بیه دا بۆ لای نه م دوو که سه نارد:

* (ئەم ئەمانەتەم پى بفرۆشنەوہ کہ لای ئیوہ دامناوہ، تاکو بپاریزم بۆ خۆتان و لەم کاتە ناھەموارەدا لە دەستتان دەرئەچیت و بپھووہ نہ پوات. ھەر کہ جەنگیش تەواو بوو، دەرئاندەمەوہ...

* وەك ئەوہی ئەمانەتەكە مولکی خۆتان بیت، نرخیکی باشتان لە بەرامبەرەوہ بۆ دادەنیم و پاداشتیکى چاكتان دەدەمەوہ...

* سەرچەمى ئەو ئامیر و مەکینانەى كە لاتان دامناون، لە کارگەکاندا و بەناوی خۆمەوہ دەیانخەمە کار، بەمەش نرخیان یەك بۆ ھەزار بەرز دەبیتەوہ، سەرپەرای ئەمە، ھەموو قازانجیکیشى ھەر بۆ خۆتانە.

* خۆم بەرپرسی گشت پتویستی و خەرجییەكى ئەو ئامیرانە دەبم، چونکە ئیوہ لەبەر (ھەژاری) و (بى دەستەلاتى) توانای ئەو خەرجیەتان نییە.

* ھەموو بەرھەم و دەستکەوتیکى کارگەكەش بۆ خۆتان دەگێرەمەوہ، ئەوہش بزائن كە جارى لای خۆتان دەبێتەوہ ھەتا کاتى وەرگرتنەوہى دیت، بۆ ئەوہى سوودی لى وەرگیرن. ئەمە پێنج دەستکەوت لەتەنھا یەك مامەلەدا:

— گومان لەوہدا نییە كە ھەرچیتان لایە دەفەوتیت و لەدەستتان دەچیت، چونکە وەك لەبەرچاوتاندايە ھیچ كەسێك ناتوانیت شتى خۆى بپاریزیت.

- له و نرخ و پاداشته به رزانه بییه ش ده بن..

- نه و مه کینه و نامیر و کانزا و ته رازووه به نرخانه ش له نه نجامی
کارپینه کردن و فه رانمؤشکردنیا، نرخیان نامینیت و بی که لک
ده مینیتته وه..

- هر ته نها خوتان به پررسی به پیره بردن و پاراستنیا ده بن.

- سه ره نجامیش سزای ده ستپيسان له م نه مانه ته ده چیژن!
نه مه ش پینچ زیان له ته نیا به ک مامه له دا.

سه ره پای نه مانه ش، نه و که سه ی به منی بفروشیته وه ده بیت به
سه ریازیکی سه ره به ست و نه به رد و تاییه تی خۆم و، به ناوی منه وه
رهفتار و هه لسوکه وت ده کات، نه ک وه کو دیلیکی ده ست به سه رو
ناسایی و بی خاوه ن)!

لیزه دا دوو پیاوه که به وردی گوئیان له م ته شیرین و فه رمانه
پادشاییه پاکرت:

زیره ک و هوشمه نده که یان وتی:

به سه ر چاو! به خوشحالی و شانازی و سوپاسیسه وه به م
فروشتنه پازیم، به لام نه وی تریان، که خۆپه رست و له خۆبایی و به فیز
و ده مار بوو، وا گومانی ده برد که نه و کیلگه یه هه رگیز نافه وتیت و،
له ئالوگۆپی زه مانه و ته پاوتلی پۆزگار و شله ژانی پووداوه کانی دنیا
بیئاگابوو، نه م به که یان وتی:

نەخىر... پادشا كىيە؟ من مولكى خۆم نافرۆشم و، ژيان و
پابواردنىش لەخۆم تىكنا دەم!

بەلێ، چەرخى گەردوون ھەلسوپا و پۆزگارىش گۆپانى بەسەردا
ھات، تا ئەو پادەيەى كە يەكەمیان گەيشتە پلە و پاىەك خەلكى
خۆزگەيان پى دەخواست و، لە ناوھەندى نازو نىعمەت و چاكەكارى و
كۆشكى پادشادا بە كامەرانى و بەختەوهرى دەژيا و گوزەرانى بەسەر
دەبرد...

كەچى ئەوى تريان دووچارى بارىكى ھىندە دژوار و گرفتارى
حالىكى ئەوھندە ناھەموار بوو كە ھەموو كەسيك بەزەيى پيدا
دەھاتەو، ھەرچەندەش شايانى ئەو ئاكامە بوو، چونكە ئەنجامى
ھەلە و تاوانى خۆى بوو ھاتبوو پى. ئيتەر نە شادمانىي بۆ مانەو و
نە مولك. سەربارى ھەموو ئەمانە، سزای خۆيشى وەرگرت!

ئەى دەروونى لەخۆباييم!

لە دوور بىنى ئەم چىرۆكەو سەيرى پووى خاوين و درەخشانى
(پاستى) بكە:

مەبەست لە پادشا: پادشای ئەزەل و ئەبەدە، كە پەرەردگار و
بەدبەختەرى خۆتە..

کینگه و نامیره کانیش نه و شتانه که له ژيانی دنيا دا هه ن، وهك:
 لهش و، گيان و، دل و پیکه پنه ره کانيان له : چاو و، گوئی و، می شک
 و، نه ندیشه، واته هه موو هه سته دیار و نادیاره کان.

نیرراوه به پیره کهش: پیغه مبه ری خوشه ویستمان هه زه تی
 محمه ده ﷺ فه رمانه پادشاییه پیروزه کهش: قورئانی پیروزه، که نه و
 بازرگانیه گه وره یی باس مان کرد له م نایه ته دا پاده گه یه نیت: ﴿إِنَّ
 اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾...

نه و مهیدانه پر له شله ژان و جهنگه پوو خینه رهش: بارودوخی
 دنیا یه که سه قامگیر بوونی نییه، هه رده م له ئالوگور و ته پاو تلدا یه،
 هه ر نه مه شه که به جهخت کردنه وه نه م پرسیاره ئاراسته ی بیری
 مروف دهکات و هانی ده دات که بلیت:

(ئیمه ی ئاده می زاد هه رچی به کمان هه یه وهك خوی نامینیت و له سه ر
 یهك بار جیگیر نابیت و له نه نجامیشدا له ده ستمان ده رده چیت، ئایا
 ده بی هیچ چاره سه ریک نه بیت بۆ نه م باره په ریشانه. ئایا ناگونجیت
 نه م له ناو چوون و فه نایه بکریت به مانه وه و نه مری).

له م کاته دا که مروف نوقمی نه م جوړه بیر و نه ندیشه نه یه، گوئی له
 زایه له ی دهنگی نه م نایه ته ی قورئانی پیروزه ده بیت که له هه موو
 سووچ و ئاسویه کدا دهنگ ده داته وه!

که واته چاره و قازانج و ده سته وتی گه وړه و پاسته قینه
لیره دایه... چاره ته نها فروشتنی نه م نه مانه ته یه به خاوه نی
پاسته قینه ی خوی.

نه و که س ی پیی بفروشتیت پینج قازانجی گه وړه ی ده سنگیر
ده بیت:

قازانجی یه که م: نه و سامانه فانیه ی که له ناو ده چیت، بوی
ده میتته وه و ده بیت به سامانیکی هه میشه یی، چونکه نه و ته مه نه
فانیه ی که پیشکش به خوی گه وړه و زیندوی پراگیره ی
که ردون ده کریت و ته نها له پیی نه ودا به کار ده هیتریت، ده بیت به
ته مه نیکی هه میشه یی، ته نانه ت خوله ک و سعاته فانیه کانی ته مه ن،
که به وینه ی تووی چیتراو به پواله ت نامیتن و به ه مان جوړ
خوله کانی نه و ته مه نه ش که له پیناوی خوادا به کاره یتراره و
به سه ربراره، له و دنیا ی جیهانی نه مریدا ده میان به گولزاری کامه رانی
ده پشکویت و، به روبوومی پیگه یشتوو پیشکش ده که ن.

قازانجی دوو م: پاداشته که یه تی که به ه شته.

قازانجی سییه م: هر نه دنام و هه ستیک نرخ یه ک بق هه زار به رز
ده بیتته وه، بق نمونه: (ژیری) که نه دنام و نامپارزیک مرقه، نه گه ر
نه یفروشتیت به خوی گه وړه و، بق نه فس و ناره زووه کانی به کاری
به یینیت، نه و ده بیت به نه دنامیک نه گبه ت و بی توانا و مایه ی

بیزاری! چونکه هه موو نازاره خه مناکه کانی پابردوو هاو دهم له گه ل
به لا و گروگرفته ترسناکه کانی داهاتوودا دهخاته نهستوی مروڤه وه،
نه و کاته ش پله ی (ژیړی) نزم ده بیته وه و، ده بیته به نه ندایمکی
زیان به خش. هر له بهر نه وه شه که ده بیینی مروڤی فاسق بۆ نه وه ی له
بیزاریه کانی (ژیړی) ی پزگاری بییت، زۆربه ی جار له ده ست باری
سه ختی ژیان هه لډیت و په نا ده باته بهر مهستی و کاری بیهووده!

به لام نه گه ر ژیری به خواوه نی پاسته قینه ی خوی بفروشیته وه که
خوا ی گه وره یه و له پیناوی نه ودا به کار به یتریت، نه و ده بیته به
کللیک بۆ کردنه وه ی خه زینه ی بی سنوری میهره بانینی خواوه ند و
گه نجینه ی دانایی په روهر دگار. ئیتر بۆ هر لایه ک پروانیت و به هر
چه شنیک بیرکاته وه دانایی خواوه نده له هه موو شت و بونه وهر و
پووداویکدا ده بینیت و، میهره بانینی خوا ی گه وره ی له سه رانسه ری
بوونه وهر دا به دره خسانی بهر چاود ده که ویت.

به م پییه (ژیړی) به رزده بیته وه تا ده گاته پله ی پابه ریکی
په روهر دگاری، که پله یه که خواوه نه که ی بۆ کامه رانی هه میشه یی
ناماده ده کات.

هه روها بۆ نمونه (چاو) که یه کیکه له ههسته کانی مروڤ و،
په نجه ره یه که (گیان) ی مروڤ لییه وه ده پروانیتته نه م جیهانه، نه گه ر له
پیی خوا دا نه خریتته کار و پیی نه فروشریت و، له پیناوی نه فس و

ئارەزووەکانیدا بەکاربھێنرێت، ئەوا بە بینینی چەند دیمەنێکی جوانی کاتی و بەسەرچوو نزمەدەبێتەوێ تا وەك دەلالێکی ئاسایی و خزمەتکارێکی لێ دیت بۆ وروژاندنی حەز و ئارەزووەکانی دەروون.

بەلام ئەگەر فرۆشتت بە بەدیهێنەری خۆی و لە پەزنامەندی ئەودا بەکارت هێنا، ئەوا هەر ئەم (چاوە دەبێت بە خۆنەر و سەیرکەری کتیبی مەزنی گەردوون و، بینەری موعجیزاتی بەدیھاتووani خوای گەورە لە بوونەوێردا، بەم جوۆرە بەرزەدەبێتەوێ تا دەگاتە پلەوپایەیکە پێرۆز و، وەك هەنگێکی لێ دیت کە لەناو گۆلزارەکانی میھرەبانانی خواوەند لە باخچەی زەویدا دەگەرێت و، لە هەنگوینی: (پەند و، خواناسی و، خۆشەویستی) هە نووری بینینی خوا و شایەتیدان لەسەر بوونی، هەلەدەگۆفێت و لەناو (دلی) مۆفی باوەپداردا پۆی دەکات!

هەروەها ئەگەر هەستی (چەشتن) ت بەخوای داناو بەدیهێنەر نەفرۆشیت و، هەر تەنها بۆ نەفس و گەدە بەکاری بھێنیت، ئەوا پلەي ئەو هەستە نزمەدەبێتەوێ تا دەبێت بە دەرگاوانی کارگە و پشتیری (گەدە)! بەلام ئەگەر فرۆشتت بە خوای گەورەي پۆزیدەر و بەخشنە، ئەوا ئەم هەستە پلەي هێندە بەرز دەبێتەوێ تا دەبێت بە بینەریکی کارامەي گەنجینەکانی میھرەبانانی خواوەند و، وای لێ دیت

که به شوین نيعمه ته کانی خواوه ندى به توانا و دهسته لاتدا بگه پښت
هه تا شوکرانه بژړييان پيشکهش بکات.

هه موو نه ندام و ههسته کانی تری مروځ به م چه شنهن.

جا نهی (ژیری)! به وردی بیرکه ره وه... نایا نه ندام و نامیری
شووم و زیان به خش له کوئ و، کلیلی گه نجینه ی بوونه وهران له کوئ؟
نهی (چاو)! به جوانی بهوانه... ده لالی پله نزم له کوئ و،
خوینه ری کتیبخانه ی خواوه ند له کوئ؟

نهی (زمان)! به شیرینی بچیژه... نایا ده رگاوانی کارگه و پشتیر
له کوئ و، بینه ری گه نجینه ی میهره بانیی خواوه ند له کوئ؟
خو نه گهر به م چه شنهن پیوه و ته رازووه قیاسی هه موو نه ندام و
ههسته کانی تری مروځ له سه ر نه مانه بکه یت که باس کران، نه وا به
پاستی بۆت ده رده که ویت که مروځی باوه ردار تاییه تکارییه کی نه وتو
به ده ست ده هیئت که شیاوی به هه شت بیت و، مروځی کافریش نه و
توخمه ده گریته خوئی که له گه ل دوزه خدا بگونجیت.

نه م نه نجامه ش، که پاداشت و سزای هه ردوکیانی تیدایه، هی
نه وه یه که مروځی باوه ردار، به هوئی ئیمان و باوه رده که یه وه، نه مانه ت
و سپارده ی به دیه پنه ری خوئی پاراستووه و ته نها له نیو بازنه ی
په زامه ندییه کانی نه ودا به کاری هیناوه، به لام بابای کافر ده ست

پیسى له و نه مانه ته كړدووه و له پټناوى نارووه كانى و
خواسته كانى د هروونى به دخواريدا به كارى هټناوه " ۱ .

(زوبير) پاش نه وهى هم بابته كاريگه رهى خوښده وه و،
شيكردنه وهى بۇ كړد، چنه د لاپه رپه كى ديكه ى ه لدايه وه و، وتى:
- وهك كوتاييهك با هم چنه د پرهش بخوښينه وه، كه وه لاميكى
جياوازه بۇ پرسياړه كهت.

له راستيدا نيمه خوازيار بووښ هرگيز هم باسه ژيرانه يه كوتايى
پى نه هټنيت، (زوبير) يش به رده وام بوو له خوښدنه وه:

- "پياويك (ده) ليره ى زيرپنى به خزمه تگوزاره كى خوى دا و
فرمانى دايى كه ده ستيك جلوه رگى له باشتري پارچه ى ناياب بۇ
خوى پى بگړيت، (هزار) ليره ى زيرپنيسى به خزمه تگوزاريكى ترى
دا و ليسته يه كى بچوكيشى له گه ليدا دايى كه پيداويستيه كانى تيدا
نووسرا بوو و، پاره و ليسته كى خسته ناو گيرفانى هم
خزمه تگوزاره وه و ناردى بۇ بازار.

خزمه تگوزارى يه كه م به (ده) ليره كه ده ستيك جلوه رگى جوانى له
باشتري پارچه ى ناياب پيكرى، خزمه تگوزارى دووه ميس چاوى
له وى تر كړد و وهك نه وى كړد، نه و نه دهش نه فام بوو، سه يريكى
ليسته كى نه كړد، به لكو هر هزار ليره كى كړده ده ستى فروشياري

۱- وته كان: (وته ى شه شم).

و داوای ده‌ستیک جلوه‌رگی پیاوانه‌ی لی‌کرد، نه‌م فروشیاره بیّ
 ویژدانه‌ش ده‌ستیک‌ی له خراپ‌ترین جور بۆ هه‌لبژارد، کاتی نه‌م
 خزمه‌ت‌گوزاره به‌دبه‌خته بۆ لای گه‌وره‌که‌ی گه‌پایه‌وه و له به‌رده‌میدا
 پاوه‌ستا، گه‌وره‌که‌ی تابلیتی قسه‌ی پیّ وت و سه‌رزه‌نشستی کرد و
 به‌تون‌دیش سزای دا.

دیاره نه‌و که‌سه‌ش که خاوه‌نی نزم‌ترین هه‌ست و وریایی بیّت،
 به‌کسه‌ر ده‌زانیت خزمه‌ت‌گوزاری دووه‌هه‌م، که هه‌زار لیره‌ی درایی، بۆ
 نه‌وه نه‌نیرا تا له بازارپ ده‌ستیک به‌رگ و پۆشاک بکریّت، به‌لکو بۆ
 نه‌وه‌ی بازرگانیه‌کی گرنه‌گ به‌و پاره‌یه‌وه بکات.

مرۆفیش وه‌هایه، که نه‌م هه‌موو ئامیژه مه‌عنه‌وی و لایه‌نه ناسکه
 مرۆفانه‌یه‌ی دراوه‌تی، که نه‌گه‌ر هه‌ریه‌که‌یان له‌گه‌ل نه‌وه‌ی له
 ئاژه‌لدايه به‌راورد بکریّت، ده‌رده‌که‌ویت سه‌د نه‌وه‌نده‌ی نه‌وه‌ی
 ئاژه‌له‌کان دریژتر و فراوانترن، بۆ نمونه: له کۆی (چار)ی مرۆف که
 هه‌موو پله‌کانی جوانی ده‌ناسیت و... هه‌ستی (چه‌شتن)ی که تامی
 هه‌ریه‌ک له خواردنه‌یه‌ی جیاجیاکان ده‌زانیت و لیکیان جیا‌ده‌کاته‌وه
 و... (ژی‌ری)یه‌که‌ی که ده‌پاته ناو کاکله‌ی پاستیه‌کان و ورد‌ترین
 لایه‌نیانه‌وه و... (دل)یشی که له‌شوق و تاسه‌دایه بۆ هه‌موو جوریک‌ی
 به‌رزی و که‌مالیک که بۆ مرۆف بشیت... له‌کۆی نه‌مانه‌ی مرۆف و
 هاوچه‌شنیان له‌گه‌ل ئامیژه ساده‌کانی ئاژه‌لدا به‌راورد ده‌کریّن، که

ئەوپەيى تا دوو پلە يان سيان دەردەكەون و بەوہ زیاتر ھەست بە شتى تر ناکەن؟ مەگەر ئەو ئەرك و فرمانە تايبەتییانەى كە بە ئەندامىك يان ئامىرىكى تايبەتى ئاژەلئىكى ديارىكراو بەخشراوہ، چونكە ئەم ئامىرە كارى خۆى زۆر لە مەروۇف باشتەر دەباتە سەر لەو كارانەدا كە بە مەروۇف نەسپىراون^۱.

(زوبىر) كۆتا پستەى بە ئاوازىكى زۆر دلرپىن خويندەوہ و، زۆر كارىگەر بووين پىي. ھەر لەو ساتەدا نىگام چووہ سەر (فامپىر نوورى)، كە لە پوو خسارىدا ھەزاران پرسىار دەخويندراوہ و، لئوہ كانى وشك داھاتبوون، لە نىگاكانىشىدا چەندىن واتا و نەينى بەدەدەكران، ھىندە بەتوندىي لەنئو خەيالەكانىدا نوقومبوو، كە بە ئاشكرا ئاسەوارى زىيانەكانى ناخى بە سىمايەوہ دەرکەوتبوو و، لئىپرسىنەوہى خۆى دەسپىكرد بوو. تا دەھات ئەم كارىگەر بوونەشى زیاتر ھەستپىدەكرا. دوو گەنجەكەش بۆ ئەوہى بتوانن پىش لە لافاوى ھەلچوون و دلئەنگىي ئەو بگرن و، ھىورى بكەنەوہ، ھەرچى لەتواناياندا بوايە دىرغيان نەدەكرد.

(زوبىر) بەردەوام بوو لە خويندەوہى ئەو چەند دىپرەى كە كارىگەر يەكى زۆرى لەسەر ئىمە جى ھىشت:

۱- وتەكان: (وتەى بىست و سىيەم).

- "له پووداوېكې نه نديشه ييدا خۆم وهك مړوځيځك دى كه له سهر
سه فهر بم و بؤ شوينځيكي دوور په وانه كرابووم و، پښگه يه كى
دوورودريژم له بهر بوو. گه وره كه شم شه ست ليره ى زيرپنى (هر پوژه
و ليره يه ك) بؤ ته رځانكردبووم. تا پوژيكيان پوځسته ئوتلليكه وه كه
مه لهای تيدا بوو، منيش (ده) ليرهم له و كاته دا پيښو، هه موويانم له
يهك شه ودا له سهر ميڙى قومار و له پيناوې ناوبانگ ده سته و تندا
دوپاند و، به ده سته به تال مامه وه و، هيچ كه سابه تيكم به
پاره كه مه وه نه كرد و، هيچشم نه هيشته وه تا پيداويستيه كاني ئه و
جيگه يه مې پي دابن بكه م كه بؤى ده پوم. به كورتى: له و چيژ و تامه
نارپه وايه جگه له ئازار و تاواني نؤر و زام و داخ و خه م و په ژاره
هيچى ترم ليپاشه كه وت نه كرد.

كاتى من له م خه فته تبارى و خه مځواردنه دا ده تلامه وه، پياوېكم
ليپه يدا بوو، وتى:

- (هه موو سه رمايه كه ت له ده سته دا و ئيستا شاينه ى سزايست. وا
به ده سته به تاليش به ره و ئه و څاره ى نيازته بؤى برؤيست
پنده گريته بهر، جا ئه گه روريا و څاوه ى بينايى دل بيت، ئه واه ده رگاي
په شيمان بوونه وه و توبه كردن هيشته دانه خراوه، ده توانيست به
نيوه ى قازانجى ئه و پازده ليره يه ى كه ماوته كه سابه تى پتوه بكه يت
و، هه ندي له پيداويستيه كاني ئه ويټ بكرپت).

که له مه دا پاوښم به نه قسم کرد، ده بېنم پازى نيه.. پياوه که
وتى: "که واته سييه کى". نه قسم به مه ش پازينه بوو. پياوه که وتى:
"چاره کى". ده بېنم نه قسم نايه ویت له و خووه ی دوچارى بووه
لابدات! پياوه که به نووړه بيه وه پشتمى تیکردم و پوشت.

پاشان که ته ماشام کرد، وه ک بلتي هه موو شتیک گورا بیت و، وه ک
خوی نه مابیت، وا بوو له بهرچاومدا! خوم له ناو شه مهنده فريکدا دی
که به وپه پى توندی و به په له له تونلیکی ناوازه دا ده پوښشت،
له سه رسوپماندا شپړزه بوو بووم. به لام هيچ چاريکم نه بوو و،
نهمده توانی نه به لای راست نه به لای چه پدا برؤم. سه ير له وه دا بوو
له م دیو و نه و دیوی شه مهنده فهره که دا چه ندین جور گولی پهنکین و
جوان و سه رنچراکیش و به رو بووم و میوه ی به تام دیار بوون. منیش
وه ک مروفه ده به نکه کان ده ستم بؤ بردن، تا هندی له و گولانه
بکه موه و له و میوه به تامانه ش شتیکم ده ستمکه ویت. به لام هيچم
ده ستمنه که وت، چونکه هه رنه وه نده ی ده ستم پتيان گه یششت،
دپکه کانیاں به ده ستمدا چه قین و ده ستیان زامدار کردم و خوښيان
ليهيئا و، شه مهنده فهره که ش له په وتی توندوتيزی خويدا هه ر
به رده وام بوو! به م جور، بيته وه ی هيچ سوو ديکم ده ستمکه ویت خوم
تووشی نازار کرد.. فهرمانبه ريکی شه مهنده فهره که پيى وتم: (پينچ
قروشم بده ري، تا نه اندازه يه کى باشت له و گول و به رو بوومانه ی

ده ته وین بڼه ګه ډېر ښه ده. خو تقو به م زامانه ته چندين نه وډنډه ده او نه وهی به و پینچ قروشه ده ست د ګه ګون زیان ده ګه ګیت، نه مه سره پای نه و سزایه ده که له سر نه م کاره ته ده چیرت، چونکه بی پوځسه ته و ګرته ده ست بڼه ډېر ډوون).

له و ګاهه دا سهری دنیا م لپاته وه یه و به ته وای ګه و ته په ژاره و ته ګانه وه. له په نجره ګه وه سه یریکې لای پشه وه م ګرډ، تا بزانه ګه ده ته تونپله ګوتای پښت؟ ده بینم ګوتای نه و تونپله چن ګون و ګه له بهر و په نجره و چالیکن و، هریه ګه له نه فده ګانی نه و شه مه نده فده فری د ډرینه ناو یه ګیک له و ګون و چالانه وه! له بهر امبه ر خویشمه وه چالیکم دی له هر دوو سهریه وه بهر دی وه (ګیلی ګوپ) دانرا بوون. که له بهر د ګانی و ډېر ډوومه وه، ده بینم به پیتی ګه وره ناوی (سه عید) یان لینو و سربو! له ترس و بیم و سه رسو پماندا به د ګی بهر و تم: نهی هاوار!

ګتوپر د ګی نه و پیاوهم هاته وه ګوی که له دهر ګای مه لاهه دا ناموز ګاری زوری ګرډم. ګوپم لیبو پتی و تم:

— ګوپم! زیریت هاته وه بهر؟ له مه ستی بیدار بوو پته وه؟

و تم:

— به لای، به لام دواي نه وهی کار له کار ترازا و هیچ هیز و توانا و ده سه لاتیکم له ده ستندا نه ما.

وتی:

- تۆبە بگە و پشت بە خوا ببەستە.

وتم:

- وا کردم.^۱

حیکمەتی پۆژوو چییە؟

بەپاستی و تەکان زۆر بۆیئە و کاریگەر بوون و، من پێشتر ھەرگیز
بەم شیوەیە ناخەنە ھەژابوو.

(قامپیر نووری) سەرنجی دا کە گەنجەکان ھیچیان نەخواردوو،

بۆیە وتی:

- ئێوە بۆچی ھیچ ناخۆن؟ لەبەر ئەوەیە کە بە خەڵاتی نازانن؟

(زوبێر) بە خەندەییەکی شیرینەو و ھەڵامی دایەو و، وتی:

- ئەستەغفیروللا، ھاوخوانیکردنی جەنابتان مایەیی شانازیمانە،

بەلام ئێمە بەپۆژووین.

(قامپیر نووری) بەم قسەیە ھێندەیی تر وای و پەما و، وتی:

- پۆژووی چی کاکە؟ خۆ پەمەزانیش نییە!

(زوبێر) کەمێک بە شەرمەو و، وتی:

۱- و تەکان: (وتەیی بیست و سییەم).

- خۆتان ئەزانن، ئىمە گەنجىن و، شەپۆلەكانى تاوانىش لە ھەموو
لایەكەو دەوریان داوین، بۆیە ئىمەش بۆ پارىزكارىی زیاتر لە گوناھ و
تاوان بەپۆڤو دەبین.

بئى گومان كەسكى تاوانكارى وەك (قامپىر نوورى)، لە ئاست ئەم
وەلامەدا بە تەواوى واقى وپما بوو و، بەتایبەت كاتىك ئەم گەنجە پاك
و بىگەردانەى بە گەنجە سەركەش و لەپۆڤ لاداوەكانى دەورى بەراورد
دەکرد. ئەم سەرسوپمانەشى بە پرسىارسىك خستەپوو و، وتى:

- بەپاستى ناتوانم لە ئىو تىبگەم! كاكە ئىو لە چ
مەملەكەت كەو ھاتوون؟ فرىشتەن یا چى؟ بەلام تىگەشتن لە
حىكمەتى خۆبرىسى كردن و خۆتىنووكردنى پۆڤو زۆر سەختە، نازانم
ئەمە چ سوودىكى ھەيە؟

(سەعید) وەلامى ئەم پرسىارەشى لە كىتیبەكەى دەستیدا دۆزیو
و، دەستىكرد بەخویندەو:

- "گەدە"ش وەك كارگەيەك وایە كە چەندىن كرىكارى كارگوزای
ھەيە و، لە مۆڤىشدا گەلى ئامىر ھەن كە لەگەل گەدەدا پەيوەندیان
ھەيە، جا ئەگەر (نەفس) بە شىوہەيەكى كاتى و، بۆ ماوہى مانگىك
پەكى سەرقالى يەكانى خۆى نەخات و وازيان لى نەھىنىت، ئەوا
ھەموو ئەو كارگوزار و كرىكارانە بە ئىشى خۆیەو سەرقال دەكات و،
بەرسىتە تايبەتییەكانى خۆيانیان لە بىردەباتەو و، دەیانخاتە ژىر

فرمان و دهسه لاتی خۆیه وه، ئیتیر بهم پێیه سه ر له و ئامێر و
 هه ستانه ده شپۆینیت و، به گرم و هۆپی جه پ و پێچه کانی نه و
 کارگه یه و چه ره دووکه له که ی، هه وانه وه و ئاسووده ییای لا
 هه لده گریت و، سه رنجی هه موویان بۆ لای خۆی پاده کیشیت و،
 فرمانبه رییه به رزه کانیان- به جۆریکی کاتی- له بیر ده باته وه .

هه ر له بهر نه م نه نجامه ش بووه که زۆر که س له ئه ولیا و
 پیاوچاکان خۆیان له سه ر خواردن و خواردنه وه ی که م پاده هیئا، تا به
 پله کانی (کاملی) دا سه ریکه ون و به رزبینه وه .

به لام به هاتنی مانگی په مه زان، نه و کرێکارانه هه ست ده که ن که
 ته نها له پێناوی نه و کارگه یه دا دروست نه کراون، به لکو نه و ئامێرو
 هه ستانه ی مرۆف، چه ند چیژ و له زه تیکی به رزی پۆحانی و مه لانیکه ت
 ئاسایان له م مانگه دا ده ست ده که ویت و، له بریی نه و پابواردنه بی
 تام و نزمانه، پوو له و چیژ و له زه ته پۆحانییه به رزانه ده که ن.

هه ر له بهر نه وه شه که ده بینینت ئیمانداران له مانگی په مه زانی
 پیروژدا جۆره های جۆری نوور و به ره که ت و دلخۆشیی مه عنه وییان -
 هه ر که س به پێی پله ی خۆی- ده ستگیر ده بیئت، هه ر له م مانگه
 پیروژه دا (دل) و (عه قل) و (پاز) و لایه نه ناسک و نیانه کانی تری
 هاوچه شنیان، چه ندین پله به رزه بنه وه و، پیت و به ره که تیای ده ست
 ده که ویت، جا هه ر چه نده (گه ده) له شین و گریان و هه نسک

هه لگیشاندا بیټ، ئەمانە بەبێ گەردی و میهره باننیه وه پێی
پێده که نن!"^۱

(فامپیر نووری) وتی:

- سوپاستان ئەکەم بۆ ئەو وه لآمه جوانه، به لآم وه لآمی ئەو
پرسیاره تان نه دامه وه که له سه ره تاوه پرسیم.

"بۆچی ناتوانین خوای گه وه ببینین؟"

پرسیاره کانی (فامپیر نووری) ئەمانه بوون:

"که خوا هه یه، ئیمه بۆچی ناتوانین ببینین؟ له کوێیه؟ ئەو چۆن
هاتۆته بوون؟"

به راستی ئیمه ش به م پرسیارانه ی زۆر خوشحال بووین، چونکه
له میژبوو له هزری هه مووماندا گه لآله بوو بوون. به ده سته که وتنی
وه لآمه کانیشیان که مێک بارسوکت ده بووین.

(سه عید) جارێکی تر لاپه ره کانی کتێبه که ی هه لدايه وه، به لآم ئەم
جاره بێ خوێندنه وه وه لآمی دایه وه.

خه ریکبوو به ته واوی که مه ندکێشی باسه که ده بووین، جارێکی تر
ده رگای ژووری زیندانه که کرایه وه و، ئەفسه رێک هاته ژووره وه و،
وتی:

۱- مه کتوبات: (مه کتوبی بیست و نۆیه م).

- دوو تۆمه تبار لیرهن به ناوی (سه عید و زوپیئ) هوه. به پۆوه بهر به په له ناردوویه تییه شوینیان.

ئهم چاره (قامپیر نووری) له جیگه که ی پاپه پی و هه ستایه وه، ئه فسه ره که ش ده سته جی خۆی گه یانده دهره وه و، دهرگا که ی داخسته وه. خۆ ئه گهر (قامپیر نووری) ده سته پی بگه شتایه، په نگ بوو له ویدا قوربانیه کیش بدرایه.

(قامپیر نووری) هینده تووپه بووبوو، که ماوه یه کی پینچوو تا هیور بوویه وه، دواتر پووی کرده وه (سه عید) و وتی:

- ده وه ره تووپه مه به و، کفر مه که و، پیاو مه کوژه... ئاخر که سانی وه ئه مانه ئیمه ناچار ئه که ن له پئی راست لابه یین.

کوئا پرسته ی قسه کانی (قامپیر نووری) لای هه موومان زۆر سه یر بوو، چونکه هه تا ئه و پۆژه به رده وام داکۆکی له پینگه و شیوازی ژیا نی ده کرد و، به راستی هه ژمار ده کرد، په نگه ئه وه بۆ یه که م جار بووبیت که به زاری خۆی دان به و راستیه دا بنیت.

(سه عید) به رده وام بوو:

- ئهم پرسیاره بکه یین به چه ند به شیکه وه، باشته ره، به و جوړه ش وه لامه کان پوونتر ده یین.

سه ره تا له پرسیار ی "بۆچی ناتوانین خودا ببینین؟" هوه ده ست پی بکه یین و، بابه ته که به نمونه یه کی میژوویی ده خه یینه پوو.

کاتیک گه له که ی حه زره تی موسا (سه لامي خوی لی بیت) پیی ده لئین:

— ئه ی موسا تا په روه ردگارمان پیشان نه ده یت، باوه پت پیی ناهینین.

حه زره تی موسا (سه لامي خوی لی بیت) فهرموویه تی:
— خوی گه وره به هه موو شتیک بینایه، به لام که س ناتوانیت زاتی موباره کی ئه و ببینیت.

ئه وانیش وتویانه:

— به لام ئیمه باوه پ به خودایه ک ناهینین که نه توانین ببینین.
هاوشیوه ی ئه م پیشهاته له هه موو سهرده میکدا دروباره بووه ته وه و، له سهرده می ئیسته شدا نمونه ی زوره، ته نانه ت چه ندین ماموستا ئه م پرسیاره یان له لای خوینکاره کانیان وروژاندووه و، وه لامي گه له که ی موسایان داوه به گوئیاندا.

ماموستایه کی بیباوه پ به خویندکاره کانی وتوه:

— نوقل و چکلیت له خوا داواکه ن.

منداله بی تاوان و پاکوبیگه رده کانیش که پاراونه ته وه خوا چکلیتیان پیبهبه خشیت، ئه و ماموستا یاخییه پیی وتوون:

— بینیتان پیی نه به خشین، له به رئه وه ی — حاشا — خوا بوونی نییه و، پاشان پیی وتوون: ئیسته له من داواکه ن، و پاشان هه ندیک له و

نوقل و چكلیته ی پیداون كه پیشتر بۆ ئەم مەبەستە كریبوی و، پیتی
وتون:

- سەیركەن، ئێو هەم دەتوانن بمبین و، هەم كه داواتان لێ
كردم، پێم بەخشین. ئەگەر پەرەردگار هەبوایە دەتانتوانی ببینن
و، گوێبستی داواکارییهكانیشتان دەبوو.

هەرۆهە مامۆستایەکی نادۆسۆز بەهەمان مەبەست بەلام
بەشیۆهیهکی جیاواز هۆشی خوێنکارەکانی شیواندووه، کاتیك له
پۆلدا لێی پرسین:

- ئایا من دەبین؟

بیگومان وتویانه (بەلێ)، ئەویش وتویهتی ئەمە لەبەرئەوهیه كه من
هەم و بوونم هەیه، بەلام ئایا خوا دەبینریت؟

خوێنکارەکانیش بە (نەخێر) وەلامیان داووتەوه، بەلام ئەمە ی
بەشیۆهیهك لێکداوتەوه، كه ئەگەر خوا هەیه بۆچی ناتوانین
بیبینین، كهواتە -حاشا- نیه، چونكه ناتوانین ببینین. بەم
شیۆهیهش نیازی خراب و نەفامیی خۆی بەسەر خوێندکارەکانیدا
سەپاندووه و، فریوی داو.

بیگومان هەندیک له مۆشەکان هاووشیۆه ی ئێو هەراقی
دەستكهوتنی وەلامی ئەم پرسیارە دەكەن، لەبەرئەوهیشتا هەندیک

كهسى ياخيى و به دكار به مه به ستي فريودان و چه واشه كردنيان وهك
ئهو مامؤستا نه فامانه ئه و وه لامانه ده ده نه وه .

به لام ئاشكرايه كه بينين به لگه نيه له سه ر بوون، نه بينينيش يا
به هؤى لاوازيى ئاستى بينينه وه يه، ياخود به هؤى وردبينى
ته نه كه وه يه، خو ئيمه ناتوانين به كترىا و ميكرؤب و زينده وه ره
ورديله كان ببينين، به لام ناشتوانين نكولى له بوونيان بكه ين.
ناتوانين عه قل و بيروهؤش و ژيري ببينين، به لام هه رگيز ناتوانين
نكولى له بوونى بكه ين و بلّين ئيمه بيميشكين، بو نمونه زؤرمان
ولاى (چين)ى نه ديوه، به لام له گه ل ئه مه شدا ناته وانيت بلّيت كه
ولايتكى وه ها بوونى نيه، ته نها به هؤى ئه وه ي ئيمه به چاوى خؤمان
نه مان ديوه و، سه ردانمان نه كردوه .

بيگومان خوايه كه هه يه كه هه مو ئه م بوونه ي فره هه مه ئناوه و،
هه ر به حيكمهت و دانايى خؤيشى جؤره بيناييه كى پئ نه به خشيوين
كه بتوانين به هؤيه وه زاتى موباره كى ببينين، به لام بيروهؤش و
ميشكىكى پئ به خشيوين، كه بتوانين به هؤيه وه ئاسه وارى بوونى
مه زنى هه ست پئ بكه ين و، بيناسينه وه .

ئاشكرايه هه نديك شت به چا و نا، به لكو به بيروهؤش هه ستيان پئ
ده كريت، هه نديكىش به زمان و، هه نديكىش به گوئ. بو نمونه
خوئى چيشت به زمان و، ده نگه كان به گوئ و، چه مك و باب ته

مه‌عنه‌وييه‌كانيش به مي‌شك. به‌ويستی خواي گه‌وره هه‌ر باوه‌پداري‌ك
دوامه‌نزلگه‌ي به‌هه‌شت بي‌ت، به‌ديداري شاد ده‌بي‌ت.

تايبه‌تمه‌نديي و سيفه‌ته‌گاني خواي گه‌وره چين؟

به‌شي دووه‌مي پرسياړه‌كه به‌م شي‌وه‌يه بوو: "ده‌بي‌ت
تايبه‌تمه‌نديي و سروشتي زاتي په‌روه‌ردگار چو‌ن بي‌ت؟" سه‌عيد
له‌وه‌لامی ئه‌م پرسياړه‌دا وتی:

— هه‌روه‌ك چو‌ن ناتوانين په‌روه‌ردگار ببينين، به‌هه‌مان شي‌وه‌ش
ناتوانين به‌ته‌واويی له‌پي‌كها‌ته‌ي بوونی زاتي موباره‌كي تي‌بگه‌ين،
چونكه ئه‌و به‌دي‌ه‌ته‌ره و ئيمه‌ش به‌دي‌ه‌ته‌راو، بوونی به‌دي‌ه‌ته‌راويش له
په‌گه‌زي به‌دي‌ه‌ته‌ر نيي، هه‌روه‌ك چو‌ن باله‌خانه‌يه‌كي بنيات‌راو له
په‌گه‌زي نه‌ندازياري بنيات‌ه‌ري نيي، كه‌واته ئه‌گه‌ر نه‌توانين
نه‌ندازياري‌كه بچو‌ي‌ن به‌باله‌خانه‌كه، ئه‌وا ناتوانين زاتي
به‌دي‌ه‌ته‌ريش به‌به‌دي‌ه‌ته‌راوان بچو‌ي‌ن. سه‌نعه‌تي‌كيش بي‌ سه‌نعاتكار
نايه‌ته‌ بوون، به‌لام هيچ سه‌نعه‌تي‌ك ناتواني‌ت سه‌نعاتكار وه‌سف بكات.
له‌ني‌وان فراهه‌مه‌ته‌راو و فراهه‌مه‌ته‌ردا (واته هو‌كار و سازينه‌ري
هو‌كاره‌كه) هه‌ميشه جياوازيه‌كي زل‌ر هه‌يه. هه‌روه‌ك چو‌ن كت‌ي‌بي‌ك
ناتواني‌ت خودي خوي بنووس‌يته‌وه، به‌هه‌مان شي‌وه‌ش كورسيه‌كيش
له‌خوي‌وه‌ دروست ناي‌يت، هه‌موو شتي‌ك وه‌ستايه‌كي هه‌يه، به‌لام
هه‌روه‌ك چو‌ن هه‌رگيز كت‌ي‌به‌كه له‌په‌گه‌ز و پي‌كها‌ته‌ي نووسه‌ره‌كه‌ي

نییه، ئه وه شی میژیکیش دروست دهکات له په گه زی ماده ی پیکهینه ری میزه که نییه؛ که واته هه ر به م شیوه یه زاتی موباره کی (الله) نه له ئیمه و نه له هیچ به دیهینراویکی دیکه ناچیت و، به و پییه ی ئیمه ش به کیکی له سه نه ته کانی زاتی موباره کی، ئه و ناتوانین هه رگیز په ی به پیکهاته ی بوونی بیهین.

بۆ وه لانی پرسیری "کۆ په روه ریدگاری - حاشا - به دیهیناوه؟" ده گه پێینه وه بۆ شیکردنه وه ی زانا و بیرمه ندی مه زن مامۆستا (محمد کرکنجی)، کاتی که ده لیت: "شه مه نده فه رێک له هه زرتاندا ویتناکه ن، که هه شتا فارگونی هه بی و، هه ر یه که له م فارگۆنانه ئه و ی دیکه به دوی خۆیدا رابکیشیت، به لام که ده گه ی نه به شی پێشه وه ی شه مه نده فه ره که، که بزوینه ره که یه، ناگو جیت بلێن ئه ی کۆ یان چی بزوینه ره که راده کیشت. بێگومان ئه گه ر بزوینه ره که نه بی و، ئه و هه موو فارگۆنه کانی دیکه ش له جو له ده وه ستن و، سیستمی کاره که تیکده چیت.

هه روه ها ئه گه ر پرسیار له باره ی چۆنیی پیکهاتنی کلۆیه که شه که روه بکری و، له وه لامدا ده وتری و که له کارگه ی به ره مه هیتانی شه که ر و به ره مه کانیدا به ره مه ده هیتری و، ئه گه ر له باره ی سه رچاوه ی ئامیر و که لوپه له کانی کارگه که وه بپرسین، ئه و ده وتری و که ئه وانیش له کارگه ی تاییه ت به دروستکردنی ئه و جو ره ئامیرانه دا

دروستکراون. نه گهر په کڼک بېرسیت له وهی که واته ئه ی ئه و کارگانه
چون پټکهاتوون و.. به مشیوه پرسیار پاش پرسیار به شیوه کی بی
کوتایی و نه نجام به رده وام ده بیت.

به لام له لایه کی دیکه وه میوه یه کی وه ک سیو له دره ختی سیوه وه
به ره مدیت، ئه م دره خته ش له ریزی بوونه وه رانی کارگه ی
به دیه پتر او دایه و، خو نه گهر به دیه پترانی سیو و دره خته که ش نه درپته
پال خواوه نی زانست و توانای بی کوتا، ئه و ئه م کارگه ی
به دیه پتر او دانه ش ده بوو بگپدرپته وه بو کارگه یه کی تاییه تمه ندر و،
ئویش بو کارگه یه کی تر و، به م جوړه بی کوتایه به رده وام ده بوو،
بی ئه وه ی بگاته بنبه ست و سه رچاوه ی په ها.

که ده بینین پټنووسیک نووسینیکي نه خشاندووه و، خودی
پټنووسه که ش به ده ست گیراوه و، ئه و ده ست ش بیگومان به
لاشه یه که وه یه، ناتوانین بلین به ته وایی سه رچاوه ی پاسته قینه ی
نووسینه که مان دیاریکردووه.

سه ربازيک فرمان له ئه فسر وه رده گریت و، ئویش له ئه فسه ری
سه روو خوی و، به م شیوه یه تا ده گاته بالاترین فرمانده و، ئویش
له پاشا یا سه روکی ولاته وه، خو ناکریت بلین ئه ی پاشا فرمان له
کیوه وه رده گریت؟ چونکه نه گهر ئویش فرمان له یه کیکی دیکه وه
وه ربگریت، ناتوانین پټی بلین پاشا. به لکو که ده لپین (پاشا)،

له هزرماندا وینای زاتیك ده كه یین كه فه مانده دات، به لام فه رمان
له كه سی تر وه رنا گریټ.

له م نمونه یه وه كه به ناشكرا پښخراوی و قه شهنگی و مه زنی
پښساكانی گه ردوون وینا ده كات، ده سه لمیت كه پتویسته هه موو
جوانی و پښخراوی و ناوازه یه کی گه ردوون بدریټه پال ټه و زاته زانا
و دانا و ده سه لاتدار و بی هاوتایه ی، كه به شیوه یه کی حاشاهه ټه گر
مه زنی و ناوازه یی خوی له پتی ناو و سیفه ته كانییه وه نه خشانده وه."

باسه كه زور کاریگر بوو:

كات نزیکی ټیواره بوو، هه م ټیبه و هه م (فامپیر نووری) یش زور به
باسه كه کاریگر بوو یووین و، چیتژیکی زورمان ده بیینی، به لام
كه نه كانه زور ماندوو بوون، چونكه به پوژووش بوون. (فامپیر
نووری) یش ټه مه ی له به رچاو گرت و، وتی:

- هه ره شساغ و سه لامه ت بن، به پاستی له ژیانمدا گوئیستی
باسی وا به سوود و پرپایه خ نه بووم، پاستیه كه ی زور ئاسووده
بووین، ده رگای جیهاننیک ته واو نویتان بۆ كرده وه و، باس و
خواسی نوی له ناخما گوزره ټه كنه، چه ندین پرسیارتان لا كه لاله
كردم و، بابه تی زور گرنگ هه ن كه پتویسته بۆمان باس بكن، به لام
هینده بۆ ټه مړو به سه. به پاستی ناتوانم چیتر به ركه بگرم، پتویسته

ئەو ەى كە بۆتان باسكردىن، بەباشىى بىريان لى بىكەمەو ە، سبەى
لەم خالەو ە دەستپىدەكەينەو ە.

پاشان ھاوارى كرد بەسەر پىاو ەكانى دەورىدا:

– سەىركەن ھا، ئەم ھاوپىيانە بەپۆڭووبوون، بۆيە خوانىكى
شىاويان بۆ حازر كەن.

لە چوارچىو ەى ئەم زىندانە تەسك و تارەدا جىهانىكى ناوازەمان بۆ
خۆمان سازاندبوو، ئەو بابەتانەى باسەدەكران چىژىكى پۆجىى و
كارىگەرىيەكى و ەهايان لە دل و دەروونى ەموواندا جى ەىشتبوو، كە
كەسمان ئارەزوومان نەدەكرد باسەكان كۆتاييان پى بىت. لەپاستىدا
ئەو زىندانە لەو كاتەدا بۆ ئىمە ئارامگەى سەرىبەستىى بوو، كە تىيدا
دل و دەروونە وىل و سەرگەردانەكان ئاسوودە دەبوون.

بەپاستى مرقۇگەلىكى زۆر ەن، كە ەموو ەكارەكانى
خۆشگوزەرانى ئەم سەردەمە شك دەبەن، بەلام ەرىگىز ناگەنە
كەنارى ئاسوودەىى و ئارامىى، ەرچەندە بە لاشە زۆر ئاسوودە بن؛
چونكە ئاسوودەىى پاستەقىنە سەرچاو ەكەى دل و دەروونە، ئىمەش
لە نزىكى كەنارەكانى ئارامىى مەلەمان دەركد و، ەيندەى بالئندە
ئازادەكان ەستمان بە سەرىبەستى دەكد...

كهواته سه رچاوه‌ی كانياوى خوشبختى و به خته وه‌رى پاسته‌قىنه
نه له دواين مۆدىلى ئوتومبىل و، نه له مال و سامانى دنيا دايه، به‌لكو
له دل و دهر و نودايه.

من نه و كاته له م پاستيه دنيا بووم، وهك نه وه‌ى خواى گهره نه م
كه نجانە‌ى وهك دواين تروسكه‌ى ميه ره بانى بۆ ئيمه ره وانه كرديت.
خۆ نه گر چه ند نموونه يه كيان له كۆمه‌لگه‌دا هه بووايه، نه وا هه زاران
كه نجى وهك من ئاوا چاره رهش نه ده بوون و، به م پۆزگار
نه ده گه‌يشتن.

پۆزى دواتر سه ره له نوێ پاسه وانه كه هاته وه به شوين (سه‌عد و
زويير) دا و، (قامپير نوورى) يش وهك پۆزى پيشو به توپه بيه وه
هاوارى كرد به سه‌ريدا.

به لام گه‌نجه كان وهك هه‌ميشه هيم بوون و، (سه‌عيد) وتى:
- به پيژم، پيمان بده با بپوين، له وانه شه هه‌والتيكى خوڤشان
بده‌نى، با شتر وايه هه‌موو پووداو و پيشهاتىكى زيان به شيوه يه‌كى
نه‌رينى و ئوميد هه‌وارانه ليك بده‌ينه وه.

دوو گه‌نجه كه به‌دواى يه‌كدا پويشتن و، (قامپير نوورى) يش
وه ستابوو، دياربوو زۆر به‌ئسته‌م ده‌يتوانى به‌سه‌ر توپه بيه كه‌يدا
زال بيت، وتى:

- ئاممان، ئەم گەنجانە مان لە دەست دەرنەكەن، پەنجا سالى
تەمەنم زايەكرد، بەلام ئەمە يەكەم جارمە كەسانى لەم جوړه بناسم،
زۆر شت هەيه كە دەمەوێت فێربېم لێيانەوه، تەنانت ئەمشەو بەهېچ
شيۆه يەك نەنوستووم و، بېرم لە وتەكانيان كړدوو تەوه.

دنياه يەك پرسىارم هەيه، دەبێت وەلامم بدەنەوه.

پاشان بە پاسەوانەكەى وت:

- بېوانە كوڤه، ئەو گەنجانە نەبەنە ژوړيكي ترها، ئەوان

ئەهيننەوه ئېره، تېگەيشتى؟

پاسەوانەكەش سەرى داخست و وتى: "باشە گەرەم".

بهشی حهوتهم
(زوبیڙ) و. (سه عید)
سه رله نوئ گه رانه وه ژووره که مان

ئه وه ی لئی ده ترساین، پووی نه دا و، که میڤ دواتر دوو که نه که
هاتنه وه و، به بینینیان ئاسووده بووین.

(فامپیر نووری) به مه راقه وه وتی:

- چی بوو؟

(سه عید) وتی:

- له هه موو شتیڤیدا خیریڤ هه یه، سوپاس بۆخوا هه روو هاش بوو.
به پێوه به ری زیندان ئیمه ی بۆ سوپاسکردن بانگکردبوو.

ئیمه ش هه موومان به م قسه یه واقمان و پمابوو و، (فامپیر
نووری) یش وه ک ئیمه سه ری سوپمابوو. له ناکاو وتی:

- چی؟

(نوبیر) دەستی کرد بە گێرانه‌وه‌ی باسه‌که:

- له‌گه‌ڵ کوپی کاکی به‌پێوه‌به‌ردا له‌ هه‌مان پۆلدا خۆیندکار بووین و، کوپه‌که‌ی زۆر بێ دین بوو و، مالی به‌جێ هێشتبوو. گه‌نجیک بوو که پۆزگاری به‌ خۆش‌پاواردن و سه‌رکه‌شییه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد، به‌نیاز بوو ده‌ستبه‌رداری خۆیندنیش بێت.

جاریک به‌پێکه‌وت گفتوگۆیه‌کمان کرد، پاش ئه‌وه‌ش بووینه‌هاوێ و، زوو زوو بانگیشتمان ده‌کرد، بۆ وانه‌ ئاینیه‌کانمان.

ئهو بابه‌تانه‌ی جێی هه‌لۆیسته له‌سه‌رکردن بوون، گفتوگۆمان له‌باره‌وه ده‌کردن و، له‌هاوهریه‌کی زۆر کورتدا کاریگه‌ری باسه‌کان به‌سه‌ریه‌وه دیاری دا و، گه‌پایه‌وه سه‌ر پێی پاست و، نوێژ و په‌رسته‌شانه‌کانی خۆی به‌جێ ده‌هێنا و، دواتر خۆی گورجکرده‌وه بۆ قوتابخانه و خۆیندن.

دوینێ گه‌پاوه‌ته‌وه ماله‌وه و ده‌ستی دایک و باوکی ماچ کردووه، بێ گومان کاکی به‌پێوه‌به‌ریش به‌مه زۆر دلخۆش بووه و، به‌مه‌به‌ستی سوپاسکردن ئێمه‌ی بانگکردبوو.

له‌ئاست ئهم پووداوه پڕمانایه‌دا واقمان و پڕماوو... گه‌نجیکی سه‌رکه‌ش و یاخی، که ده‌سه‌به‌رداری خۆیندن بووه و، دلی دایک و باوکی زیرکردووه، ئێسته پێی پاست و سه‌رفرازیی دۆزیوه‌ته‌وه، زۆر

مايهى خوشحاليمن بوو. به راستى جى داخ بوو كه كه سانى وهك ئەم
كه نجانە چاكه خواز و به هره مەند له سوچى زینداندا بن.

(فامپیر نوورى) ههستايه وه و وتى:

- گویتان لیبوو کوپینه؟ به راستى قاره مانیتی راسته قینه بهم
جوړه نه بیټ... ته نانه پتویسته دهستی ئەم كه نجانە ماچ بکړیت،
مه گەر له پرگار کردنى مرقفه کان له زه لکاوى نه زانیى و نه فامى
قاره مانیه تیه کى مه زنت ههیه؟!

(فامپیر نوورى) بۆ یه کهم جار چاره کانی لیوانلیو بوون له فرمیسک
و، لیوه کانی به ئاشکرا ده له رزین و، دۆش داما بوو و، له جى خوى
دانیش. بیده نگیه کى سهیر بالی به سهر ژووره که ماندا کیشابوو،
(فامپیر نوورى) یهك به و هه موو هه یبه و جهر به زه ییه وه ئاوا کاریگەر
بووه، وادیار بوو ئەمە بۆ یه کهم جار بوو له ژيانیدا دلّه به ردئاسا و پر
له کینه کهى هیئنده کاریگەر بوویټ.

(زوبیر) به ده وام بوو:

- ویستی خه لاتمان بکات، به لام ئیمه پازى نه بووین، چونکه
له پیتا و په زامه ندی په روه ردگاردا ئەم خزمه ته ده کهین، هه وه ها
ده یویست ژوورى زیندانمان بۆ گۆریت، به لام به وهش قایل نه بووین،
چونکه تا دۆستگه لیکی وهك ئیوه و کاک نوورى له م ژووره دا بن،
چۆن بتوانین بچینه ژووریکى دیکه.

له ئاست ئەم ھەلۆیستە جوانە یاندا ھەم ئیمە و ھەم (فامپیر نووری) یش زۆر مەمنون بووین. ئەو دوو گەنجە وەك ئەو ھە لە ناخی ئیمە شارەزا بن و، بزائن ئیمە چ بابەتیکمان بەلاوہ گرنگە، ئەوانە یان باس دەکرد، ئەمەش خۆشویستنیانی لە دلماندا چەند قات کردەوہ.

ئەو پۆژە سەرلەنوێ باسیکی تریان خستەپوو و، (فامپیر نووری) یش ھاوشیوہی ئیمە زۆر بەپەرۆشەوہ بوو بۆ دەستکەوتنی وەلامی نوێ.

(فامپیر نووری) سەرەتا خەونیکی زۆر خۆشی خۆیی بۆ گێراپنەوہ، کە کورتە ی ناوہ پۆکەکە ی بەمشێوہ یە بوو:

(فامپیر نووری) دە یەوێت لە لوتکە یەکی بەرزەوہ بچیت بۆ لوتکە یەکی دیکە، بەلام ترس بوو تە کۆسپی بەردەم ئەم کارە ی، چونکە بەرزاییە کە زۆر بلند و بالایە و، ھەلی زیندوو مانەوہ پاش کە و تە خوارەوہ مە حالە. لەو بەرەوہ کە سێک گوریسیکی بۆ ھەل دەدات و، (فامپیر نووری) یش گوریسە کە دەگریتەوہ، لە پاش ئەمە مشتومڕیکی زۆر سەیر دەستپێدە کات و، (فامپیر نووری) بە ترس و شلە ژاویی و ئارەوہ قەوہ بیداردە بیتەوہ.

(سەعید) یش بەم جۆرە پافە ی خەو کە ی (فامپیر نووری) کرد:

— ماشائە للآ، خەونیکی زۆر خۆشە .. مژدە ی ژینیکی نوێ یە بۆت، پیرۆزباییتان لی دەکەم، چونکە پاش کۆتایی ھاتنی سەر جەم

مشتومرپه کان و، برینی هه موو سه ختی و نشیوه کان ده گه نه هه ق و
پاستیی. نه مهش له ویست و خولیای تیگه یشتنتاندا به دی ده کریت.
ئه م وتهیه (قامپیر نووری) ی ژۆر خوشحال کرد.

پرسیار و وهلامه کان:

(قامپیر نووری) سه رله نوێ پرسیاره شه پۆلئاساکانی خسته پوو:
- ئیسته تیگه یشتین و دلتیا بووین که پهروه ردگار ئه م
بوونه وهره ی به دیه پناوه و، هه ر خۆی حاکم و پیکهر و خاوه نی
وردیله ترین پیکه پنه ره کانیه تی و، چه ند به خششیکی ناوازه ی
پیبه خشییوین. باشه بۆچی له پاش ئه م هه موو به خشش و
میهره بانیه، پیمان نادات به ئاره زووی خۆمان بژین و، فه رمانی
کردوه که بیهرستین. خواپهرستی بکه ین یا نه یکه ین چ جیاوازیه ک
دینیته کایه وه؟ ئایا ئه و پتویستی به م په رستشهی ئیمه هیه؟
هه مووان به سه رنجوه چاوه پتی وه لام بوون.
(سه عید) یش چه ند لاپه ره یه کی ئه و کتیبه به رگ سووره ی
هه لدایه وه که له به رده میدا بوو، جاریکی تر هه م
ده یخوینده وه و هه م بابه ته کانی شیده کرده وه.

- "هه رگیز خوی گه وره، که هه ر له زاتی خۆیدا ده وله مه ند و
به ده سه لات، نه ک هه ر ته نها پتویستی به په رستشی تۆی مژۆف نییه،
ته نانه ت پتویستی به هیه شتیکی نییه. به لکو هه ر ته نها تۆی مژۆفی

هه ژاريت كه پټويستت به پهرستني ئه وه! چونكه تۆ دووچاري نه خوشييه كي مه عنه وهی بوويت و، پهرستشي ئه و خواوه ندهش مه له ميكي سارپژگاري نه خوشييه كاني (گيان) و نازاره كاني (زات)ی مرقفانه ی تۆيه.

ئه مه شمان له گه ئۆ په يامدا چه سپاندوه و، به م شيوه يه ی خواره وه نمونه مان له سهر هيناهه ته وه:

ئه گهر پزيشكيكي ميه ره بان به دلسۆزي و جه خته وه داواي خواردني دهرمانكيك تاييه تي له نه خوشيكي خۆي بكات و، پيى بلييت: ئه م دهرمانه شيفابه خشه بخۆ، كه تاييه ته به نه خوشييه كه ته وه، كه چي نه خوشه كه له وه لامدا پيى بلييت: تۆ چ پټويستيه كت به م دهرمانه يه وا به گرمي داواي خواردني دهرمانی وام ليده كه يت؟ تۆ كارت به سه رمه وه چيه؟

ئايا له م وه لامه وه مه وداي گه وجي و پا ده ی بيترخي قسه ی باباي نه خوشت بۆ دهرناكه وي؟^۱

پهرستش چه ندين سوودي جه سته يي و دهروونيي له ژماره نه ها تووي بۆ مرقف هيه، ئه گهر (پۆژوو) به نمونه وه ريگرين، ده بينين له م سه رده مه دا سووده جه سته ييكاني پۆژوو له لايه ن پسپۆر و شاره زاياني بواري ته ندروستيه وه سه ليمنراون، ته نانه ت له هه نديك

۱- بریسکه کان: (بریسکه ی بیست و سێهه م).

ولاتى ئەرۋوپىيدا لە بىنكە تەندروسىتىيەكاندا وەك چارەسەر بۇ
چەندىن نەخۇشى دىارى دەكرىت.

پۇتۇو كۇئەندامى ھەرس و جگەر بەتەواوى دەخەوئىتتەو و،
كارىگەرىيى نۇر بەرچاوى ھەيە لەسەر ھەستەوەرە دەمارەكانى
ماسولكەكان و ئىسك و، چارەسەرىكى كارايە بۇ كەمخوئىنى و،
دەمارەخانەكان لە پەقبوون دەپارىزىت و، ماسولكەكانى دل
دەخەوئىتتەو.

ھەرۋەھا (دەزنوئىز) بە كەمكردنەوەى بارگەكارەبايەكان، ھەستى
تورەيى و ھەلچون لە مۇقدا كەمدەكاتەو و، ئارامشى دەروونىي پى
دەبەخشىت و، كۇئەندامى بەرگى لەش بەھىز دەكات. ئەمە
سەرەپاى پاكخاوپنپاگرىتى جەستە.

پىستى مۇق بە دەزنوئىز پاكتر و بەپەونەقتەر دەبىت، تەنانەت
پسۇپانى بوارى جوانكارى ئامۇزگارپىمان دەكەن، پۇژانە چەند جارىك
پووخسارمان بە ئاوبشۇين، بەلام ئىمە بەشىۋەيەكى ئاسايى
لەميانەى دەزنوئىزەو ئەم سوودانە بەدەستدئىن.

بىگومان (نوئىش) ىش جۇرە وەرزىشكى سادە و بەسوودە بۇ
تەندروستى مۇق. لە نوئىترىن لىكۇلئىنەوكاندا سەلمىندراو كە لە
دەمەوبەيان و پىش خۇرەلاتن (واتە كاتى نوئىزى بەيانى)، گازى
(ئۇزۇن) لە ھەوادا ھەيە، كە جۇرە گازىكى نۇر بەسوودە و، ئاستى

چالاکیی جهستهیی و هزریی مرقۇ به رزده کاته وه. شایه نی باسه هر به پیتی نهو لیکنۆلینه وانه ده رکه وتوو که نه م گازه تهنه له و ماوه یه ی به یانیدا هه یه و، له گهل خۆره لاتندا نامینیت.

نهو وه رزشی (یۆگا) یه ی له م سهرده مه دا زۆر باوه و، بۆ حه وانه ی ده روون و جهسته نه نجامده دریت، ئیمه له میانه ی نوێژه که ماندا نه نجامی ده ده ی.

نه گهر نه م سوودانه له به رچاوبگرین، نه و به پوونی تیده گه ی که خوی گهره پیویستی به عیاده ت و به ندایه تی ئیمه نیه.

بۆ نمونه خوی گهره مه یخواردنه وه و تاوانی داوین پیسی و قوماری له سه ر مرقۇه کان حه رامکردوه، به لام ئایا بۆ ناپرسین هۆکاری نه م حه رامکردنه چییه؟ ئایا -حاشا- به مه سته م له مرقۇه کان ده کات و، هۆکاری حه وانه وه و پشوویان لیده شیۆینیت؟ بیگومان نه خیر، به لکو بۆ پاراستنی له شه له زیانه کانیان، پزیشکانی نه م سهرده مه ش به رده وام له باسی زیانه کانی نهو شتانه دان له سه ر ته ندروستی جهسته ی مرقۇ، جگه له زیانه کانی له سه ر لایه نی کۆمه لایه تی. نهو هاوسه رانه ی مه ی ده خۆنه وه و، یاری قوما ر ده که ن، هه میشه سه رقائی یه کتر فریودان و، نهو پشیتی و ناجیگیریه ش که به ره فتاره کانیانه وه ده رده که ویت، کاریگه ری زۆر خراپی له سه ر

داها توی مندا له کانیان ده بیټ و، چه ندين کیشه و دهر ديسه ری
لیده که ویتته وه.

به و جوړه خوای گه وره کومه لیک شتی له باز نه ی حه رام و
نه شیا ودا دیار یکردو وه، بۆ ئه وه ی مروځ له پووی جه سته یی و
دروونییه وه تهن دروست و ناسو وده بیټ و، له زیانی کومه لایه تییدا
سه رکه وتوو و به خته وهر بیټ، له کوتاییشدا مروځ ئه م فه رمانی
خوا په رستیه جبه جیده کات، چونکه مروځ به له خواتر سان و،
تیگه یشتن له و راستیه ی به دیه ینه ریکی هیه، که له پوژی قیامه تدا
له سر کرده وه کانی لیپرسینه وه ی له گه ل ده کات، کړنووشی بۆ
ده بات. هه روه ها مه ی ناخواته وه و، قوما ر ناکات و، سته م له که س
ناکات و، خوی له هه موو ئه و کرده وانه ده پار یزیت که زیانیان بۆ
کومه لگه هه بیټ.

زه کات بنه مای په گسانیی و دادپه روه ریی ده پار یزیت:

(زه کات) جوړیکی دیکه ی په رستنه، که دادپه روه ریی کومه لایه تی
ده پار یزیت و، به هوی وه موسولمان نه گه ر ماله که ی بکات به چل
به شه وه، پیویسته به شیکی ببه خشیت به هه ژاران. خو ئه گه ر به هوی
ترس و گوپراه لئی فه رمانی په روه ردگار وه نه بیټ، چ مروځیک
ناماده یه به شیک له مال و سامانی خوی به و شیوه یه ببه خشیت؟!

ئایا هیچ کام لەو سیستمەکانی بانگەشەیی دادپەرەری
 کۆمەڵایەتییان دەکرد، توانیان دروشمەکانیان بە کردایی بەهێنەدی؟
 بێگومان نەخێر. بەلام پێغه مەبەرمان (د.خ) دەفەرموویت:
 "هەرکە سێک خۆی تێر و، دراوسێکە ی برسی بێت، ئەوا لە ئێمە
 نییه"، بەمەش هەموو ساماندار و خاوەن داھات و سەرمايەکان
 ھاندەدات کە یارمەتی ھەژار و بێچارەکان بدەن.

بەلام پێویستە ئەم پەرستشەکانە تەنھا لە پێناو سوودە جەستەیی و
 بەندروستییه کانیاندا نا، بەلکو بە مەبەستی بە دەستھێنانی
 پەرزەندایی پەرەردگار ئەنجامیان بدەین و، ھەر ئەم کاتەش وەک
 پەرستشی راستەقینە ھەژمار دەکری.

بەجێھێنان و پابەندبوون بە پەرستشەکانەو پێویستی بە باوەڕی
 پتەو بە پەرەردگار ھەیە، خۆ ئەگەر بە بەدیهێنراوەکان و
 بەخششەکانی ناھێنێت، ئەوا پێویستە فەرمانەکان و ئەو کارانە
 نەھێ لێکردوون بناسیتەو. خۆای گەر ئەو بەرامبەر ئەو ھەموو
 نیعمەتە نەبەرێ و لە ژمارە نەھاتووەی پێی بەخشیوین، فەرمانی
 پێکردوون سوپاسگوزاری بین، ئەم سوپاسگوزارییەش لە میانە
 پەرستشەکانەو دەبێت. کەواتە کە دەبینین مەل و سامانی
 پێبەخشیوین پێویستە لە بەرامبەر دا زەکات ببەخشین و، بۆ ئەو
 بەباشیی پێزانینی خۆمان بەرامبەر بەخششەکانی خۆای گەر

دەريېرېن، پېئويستە خۆمان لە خواردن و خواردنەو بەدوور بگرين و بەپۆڤووبين. سوپاسگوزارى مرقۇ تەنھا لەپىي پەرستشەكان و خواپەرستىي و بەندايەتییەو دەبىت و، لەم پىيەشەو لە خواي گەورە نزيكتر دەبىتەو.

بۆنموونە ئەگەر كەسك ھۆكارەكانى ژيانتيكى شەرەفمەندانەتان بۆ دابىن بكات و، بەردەوام دياريتان پيشكەش بكات، ئايا سوپاسگوزارى دەبن، ياخود پىنەزان؟

دەبينن پەرورەدگارى مېرەبان ئەم ھەموو بەخششە لەژمارەنەھاتووى پىيەخشيوين، كەواتە پېئويستە بەردەوام سوپاسگوزارى بين، لەسەر ئەم ھەموو نىعمەتە كۆتانەھاتووى.

ئايا ئەگەر ئەو ھەوايەي بەردەوام لە ھەناسەداندا بەكارىدېنين و، ساتيك ناتوانين بە بېئوونىي بژين، بە پارە بووايە، دەمانتوانى بەردەوامي بەژيان بدەين؟ كەواتە تەنھا پەرستشەكان ھەك سادەترين جۆرى سوپاسگوزارىي شك دەبەين و، لەمەشەو دەتوانين بلىين كە ئىمەي مرقۇ پېئويستمان بە پەرستشە و، فەرمانكردنى خواي گەورەش بە پەرستش و عىبادەت لەپىئاو ئاسوودەيى و ھەوانەووى دەروونماندايە.

راستە ژيانى دنيا لەناودەچىت و دەبىتەو، بەلام ھەر لە مەيدانى ئەم ژيانەدا ئومىدى ژيانى تاھەتايى مسۆگەر دەكرىت و، بەو پىيەي

هیچ به دیهینراویک ناتوانیت له دهست فریشته ی گیانکیشان هه لبت و،
 پیویسته له کوتاییدا مهرگ بچیزیت و، ئه سپهرده ی خاک بکریته وه؛
 ئهوا به خته وه رترین مروژ ئه و که سه یه که به خوشیه کاتییه کانی
 ژیان فریوناخوات و، په ی به ئامانج له به دیهینانی ده بات و، سه رقالی
 به جیهینانی فرمانه کانی به دیهینه ره.

به راستی کاتیک به چاوی حیکمه ته وه له م بوونه وه ره ده پوانین،
 ناکریت هیچ شتیک به بی مه به ست و سیستمیکی پیکهر
 هه ژماریکه ی، خو نه گهر ئه و ئامانج و سیستمه پیکهراوه نه بووایه
 ئیمه ی بوونه وه رانی ئه م گهردونه چۆن ده مانتوانی هه لکه یین؟
 که واته چۆن بتوانین بی په رستنی زاتی په روه ردگار له م دنیا
 کورتخایه نه دا بزین؟!

ئه مانه چهند راستیه کی سه رسورهینه رن:

شیکردنه وه و نمونه کان بپۆینه بوون، له و ساتانه دا هه ستمکرد که
 سه له های سه له پۆحم تینوو و برسی کردوه و، ئیسته ش بانگیشتی
 خوانیکی ناوازه و شاهانه ی ئیمان کراوه. (فامپیر نووری) یش نۆر
 به تاسه وه گوپی گرتبوو و، به ئامازه ی سه ر وته کانی ئه و دوو که نه ی
 پشتراستده کرده وه.

که (سه عید) بابہ تہ کھی تہ واو کرد، (فامپیر نووری) له به رخویه وه
وتی:

- شتانیکی چهند سه رسورپهتنه زن... باشه بۆچی ئیمه هیئده
درهنگ له مانه تیگه یشتین.

له راستیدا ئه مه دانپیدانانی هه لقولاوی ناخی بوو، پهنگه ههستی
نه کردبیت که له زارییه وه ده رچوون، چونکه به خه مبارییه وه
ده یویست لیپرسینه وه و سه رکۆنه کردنی ناخی بشاریته وه.

ئهم (سه عیدی نوورسی) یه کییه؟

(فامپیر نووری) یه کیك له کتیبه کانی سه ر میزه کھی هه لگرت و
وتی:

- نووسه ری ئهم کتیبه مه زن و کاریگه رانه کییه؟ چ کاره یه؟
بۆچی ئیمه تا ئیسته نه مانفاسیوه؟ که میك باسی ئهم نووسه ره و
به ره مه کانیمان بۆ بکه ن، با ئیمه ش بیناسین.

(سه عید) وتی:

- نووسه ره که ناوی (سه عیدی نوورسی) یه و، کتیبه کانیشی
به ناوی (په یامه کانی نوور) وه ناسراون. هه م نووسه ر و هه م
کتیبه کانیش زمانحالیی ئهم سه رده مه ن. به لام به داخه وه هه رچه نده
(سه عیدی نوورسی) هه وله کانی له پینا و پزگار کردنی ئیمانی خه لکی
و، کۆمه لگه بووه له گیزاوی بیباوه پی و نه فامیی و، خوی زۆر له

کاروباری سیاسته وه نه گلاندوه، هه ندیک کهسی ناپاک و به دنیا ز ویستویانه ملکه چی مه رame گلاره کانی خۆیانی بکه، بۆئه مهش هم خودی مامۆستا و هم نووسراوه کانیشیان به هه له به خه لکی ناساندوه.

به داخه وه من و (زوبیر)ی هاو پێشم به هه له له م نووسره و به ره مه کانی تیگه یشتبووین و، ئیمهش گه نجانیکی سه رلیشتیواو و، دوور له دین و، بێ ئامانج بووین، تا نه وه بوو دوو سال له مه و پێش پێی راستیمان دۆزیه وه و، ئه گه ر (به دیعوززه مان) و په یامه کانی نوور نه بوونا یه، ئیسته له سه ر تۆمهت و تاوان پاپیچی ئه م زیندانه ده کراین.

دلنیا بووم هه ری هه کیک له زیندانیه کان به خۆی ده وت: "که واته ئه م که نجانهش سه ره تا وه ک ئیمه بوون".

به دیعوززه مان (سه عیدی نوورسی) له سالی (۱۸۷۶) له گوندی (نوورسی) سه ر به قه زای (هیزان)ی (به تلیس) له دایک بووه و، له مانگی په مه زانی سالی (۱۹۶۰) دا له (ئورفه) کۆچی دوا یی کردوه.

هه ر له ته مه نی مندالییه وه خولیا ی خویندن و فیبوونی زانست بووه، ته نانهت هه شتا کتیبی له سی مانگدا له به ر کردوه. له ته مه نی پا زده سالی دا بپوانامه ی ته واو کردنی خویندنی به ده ست هینا وه و، مایه ی سه رسوپمان و دهسته و سانیی هه موو زانایانی سه رده می خۆی

بووه و، له ته مهنی لاییه وه نازناوی (به دیعووزه مان) ی پی به خشراوه.

له سالی (۱۹۰۷) دا هاتووه ته (تهسته نبول) و له خانی (شه کرجی) دا به کری له ژووریکدا نیشته جی بووه، که شوینک بووه یو کوبونه وه و دهسته جه مېوونی زانا و پوونا کبیره کانی نه و سرده مه. به ده رگای ژووره که یه وه تابلویه کی هه لواسیبوو، که لیی نووسرابوو: "لیره دا گرتی هه موو پرسیاره ئالوزه کان ده کریته وه و، وه لای گشت پرسیاریک ده دریته وه و، هه رگیز پرسیار له هیچ که س ناکریته". له راستیدا بی نه وه ی پرسیار له هیچ که س بکات، ده یتوانی وه لای هه موو جوړه پرسیاریک بداته وه.

خواریارېو نه م نوممه ته له زه لکاو ی نه فامیی پزگار بکات و، هه به م ئامانجه شه وه نامه یه کی یو سولتان (عه بدولحه مید) په وانه کرد و، تییدا داوای له سولتان کردېوو زانکویه ک بنیات بنیت، که وانه ی زانسته کانی ئایین و زانستی سه ده میشی تییدا بوتریته وه. به لام له لایه ن ده ستوپیه ونده کانی سولتانه وه به بیانوی شیت بوون په وانه ی نه خوځخانه ی (توپ تاش) کرا، به لام دواتر راپورتی پزیشکی ده روونی به شپوه یه کی حاشاهه ئه گر ژیری و دانایی سه لماند، هه له و راپورته دا هاتبوو:

"ئەگەر تەنھا گەردىكى شىتتى لە (بەدىعوززەمان)دا ھەبىت، ئەوا
ھىچ مۇڧىكى عاقل لەسەر پۈۈى زەۋىدا نىيە".

تەننەت بە تۆمەتى داۋاى پەپرەۋكردنى شەرىعت چەندىن جار
پەۋانەى دادگا كراۋە و، لىپرسىنەۋەى لەگەل كراۋە. لەۋەلامىكىدا بۆ
پرسىارىكى دادگا دەلتىت:

"دەسا دلنىابن لەۋەى ئەگەر ھەزار پۆحم ھەبىت، ئامادەم
ھەموۋيان لەپىتتاۋ گرىگىرىن ھەقىقەتەكانى ئەم گەردوونەدا بىخەشم،
لەبەرئەۋەى ئەم شەرىعتە تاكە ھۆكارى خۆشەختى و
دادپەرۋەرى پەھا و، چاكە و خىرى مۇڧايەتییە، بەلام نەك بەو
شىۋەيەى داگىركەران بانگەشەى بۆ دەكەن"، پاش ئەمە ئازادكرا،
لەپىى بايەزىدەۋە تا گەيشتە مزگەۋتى (سولتان ئەحمەد) ئەم
دوۋعايەى ۋەك دروشمىك دوۋپاتدەكردەۋە:

"بۆى مەرگ و دۆزەخ بۆ ستەمكاران".

لە سالى (۱۹۱۰)دا لە (ئەستەنبولەۋە) كۆچى كرد بۆ (ۋان) و،
لەۋىشەۋە بۆ ۋلاتى شامى ئەۋكاتە -سورىاي ئىستە- و، بە
ئامادەبوۋنى نىزىكەى دە ھەزار كەس وتارىكى دا، كە بەناۋى (الخطبة
الشامية)ۋە ناسراۋە، كە تىپىدا ئاماژەى بە دەرد و نەخۋشىيەكانى
موسولمانانى ئەو سەردەمە دا و، چەندىن پىگەچارەى گونجاۋى
خستەپۈۋ.

له سالی (۱۹۱۲) دا گه پايه وه بۆ (نهسته نبول) و، سه رله نوئ دريژه ي به خبات و تيگوشان دا له پيڼاو شاناما نجه يدا، - نه ویش بنياتقاني نه و زانکويه بوو که زانستی سهرده م و زانسته شهرعيه کان به يه که وه گري بدات، - ته نانه ت ناوی (مدرسة الزهراء) ی بۆ ديار يکريبوو. سولتان (موحه ممه د پره شاد) يش به دهم داواکاريه که ي به ديعوززه مانه وه هات و، له که ناري ده رياچه ي (وان) و، له ناوچه ي (نه دره ميت) به ردي بناغه ي زانکۆ که دانرا. به لام هاتنه کايه ي يه که م جهنگي جيهاني بووه کۆسپي به رده م جيبه جيکردني پرۆژه که .

کاتيک جهنگ پراگه يه ندرا نوورسي له گه ل سئ سه د قوتابيي قوتابخانه که يدا به شداري جهنگي دژ به پووسيayan کرد - که له شاني قه ففاسه وه هيرشي کردبوو - . کاتيک سوپاي پووسي هاته ناو شاري (به تليس) ه وه، مامؤستا و قوتابييه کاني به رگرييه کی پاله وانانه يان نيشاندان و، به سه ختي برينداربوو و، له لايه ن سوپاي پووسياوه به ديل گيرا و، پاپيچي پرۆژه لاتي پووسيا کرا.

له و ماوه يه دا که له (پووسيا) به ديلي له زينداندا بوو، دووچاري پيشهاتيک بوو، که جاونه ترسي و بويرييه کی بئوينه ي تيډا نيشاندا، کاتيک (نيکولا نيکولا فيچ) ي فه رمانده ي گشتي به ره ي قه ففاس له به رده ميډا تيډه په پريت، مامؤستا له پيڼاو پيز و شکو و مه زنيي

زانستدا بۆیى پاناوه سىتیت، هر به هۆى ئەم هه لۆیسته شیه وه بپاری
له سیداره دانى بۆ دهرده چیت، به لام دلسۆزى و شکومه ندبوونى له
خزمه تی په یام و بیروباوه په کهیدا له په تی سیداره پزگاری ده کات.

به هه ول و چه رمه سه ریه کی زۆر توانی له زیندانه کانی پووسیا
هه لبت و، خۆی بگه یه نیته وه (ئهسته نبول). پاش گه پانه وهشی پیز و
پیزانین و ده ستخوشیه کی زۆری ئاراسته کرا و، وهك ئەندامى خانەى
حیکمه ی ئیسلام (دار الحکمة الإسلامية) دامه زریئرا.

پاش ئه وهى هیزه داگیرکه ره کان هاتنه ناو ئهسته نبوله وه،
نوورسى هه ستى به مه ترسى بارودۆخه که کرد، بۆیه هیممه تی دایه
به رخۆى و، کتیبیکى به ناوی (الخطوات الست) هه وه دانا و، به هاوکارى
شوینکه وتوان و هاوپۆ و قوتابییه کانی ئەم کتیبه ی به نهینى به سه ر
خه لکیدا دابه شکرد، له م کتیبه شدا زۆر به توندی هیرشى کردبووه سه ر
ئینگلیز و داگیرکه ران و، ئاماژه ی به وه کردبوو که پیوسته جیهاد
له دژیان بکریت و، ئەم کاره ی پووبه پووی ئه و بیه یواییه کرده وه که
بالی به سه ر خه لکیدا کیشابوو.

کاتیک بزوتنه وهى (به ره نگاریبونه وهى داگیرکه رانی ئه نادۆل)
پیکهات، ماموستا به پشتگیری سه د و دوازه موفتى و زانای ئایینی
به فه توایه ک پشتگیری خۆیان بۆ ئەم بزوتنه وهیه پاگه یاند. به هۆى
ناویانگی جیهاد و پووبه پووبونه وهى بۆ دوژمنانى ئیسلام، چه ند

جاریك له لایه ن حكومه تی نه نقه روه بانگه یشته كرا، هه روه ها پاش
پیداگریه کی زوری (ته حسین به گ) ی والی (وان)، كه دۆستیکی
دیرینی بوو، مامۆستا له سالی (۱۹۲۲) دا پووی كرده (نه نقه ره) و، له
ویستگه ی شاره كه ش پیشوازییه کی گهرمی لیکرا و، چهند پۆستیکیان
به موچه ی زۆر باشه وه خسته به رده م، به لام نه وه مو نه مانه ی
په تکرده وه و، به دیمه نی باروگوزه رانی خه لکی زۆر دلته نگ بوو، كه ته نها
لایه نی ماددی و جه سته یی تیرده كهن و، لایه نی مه عنه وی و پۆحییان
به ته واوی پشتگوئ خستوه، له سه روو هه مو نه مه شه وه نوێژه كانیان
زایه ده كهن، بۆیه وتاریکی زۆر کاریگه ر و پاراوی له باره ی نوێژ و
حیکمه ته کانیه وه ئاراسته ی نه نجومه ن کرد، چهندین به رپرسی
ده وه لته یش له پاش نه م وتاره وه فهرزی نوێژه کانیان به جی ده گه یاند.
به پیداگری له سه ره لۆیستی دنیا نه ویستی (نه نقه ره) ی جیه یشته
و، پووی كرده (وان) و، له وی به ته واوی سه رقائی نوووسین و
ئاماده کردنی بابته و به ره مه م و په یامه کانی بوو.

له م نیوه نده دا هیژه داپلۆسینه ره کانی ده ولته به تۆمه تی
به رپه رچدانه وه ی حکومه ت و پلانده ن بۆ کوده تا یه خه ی
به دیعوززه مانیان گرت و، پاپچی زینده ن و دادگای سه ربازی یه ک
له دوا ی یه کیان کرد و، مامۆستاش ئاواره یی و ده ربه ده ریی و غه ربیی

و چەرمە سەرییەکی زۆری چەشت. ھەر لەم ماوەیەدا و، لە ناوھەراستی
سەرماوسۆڵە زستاندا لە زینداندا ژەھر خوارد کرا.

مامۆستا سەرھەپای ئەو ھەموو تۆمەتەیی بۆیان ھەڵبەست، بەلام
دەستبەرداری بانگەوازەکی نەبوو و، ھیچ جۆرە ئەشکەنجە و، ھیچ
کەس و لایەنێک لە ئامانجەکی سەرقالیان نەکرد و، لە نووسینەوێ
(پەيامەکانی نوور) بەردەوام بوو.

بەپراستی مامۆستا توانی بە نووسین و بەرھەمەکانی قەلغاناسا
ئیمانی گەنج و نەوێ نوێ لە سەرگەردانیی بپارێزێت، لە گەرمەیی
یەکنەم جەنگیی جیھانییدا، بێوچان سەرقالی نووسینەوێ
(پەيامەکان) بوو.

دەبێت ئەو چ جۆرە وشەگەلیکی مەزن و شکۆدار بن کە بەو
دڵسۆزی و لێبڕانەوێ لە مەیدانی جەنگ و، ململانێی مەرگ و ژيان و،
مان و نەمان و، گوێنەدان بە گیان و جەستە و، پۆج لەسەردەست،
بێوچان سەرقالی تۆمارکردنیان بوو و، ھەر بۆ خەزمەتی ئیمان ھەموو
پاداشت و پارە و سامانیکی دەوڵەتی پەتکرەدەوێ و، زیندان و
ئاواری بەسەر خۆشگوزەرائی و ساماندارییدا ھەڵبژارد و، کێشە و
گرفتەکانیش باراناسا بەسەر سینەیدا دادەبارین، بەلام مامۆستا
پشوو درێژیوو و، ئارامی گرت و، لە ئاست ھەموو ئەھامەتیە کدا

دهيفه رموو: "پټويسته نه وړاستييه بچه سپټم كه قورټان خوړيكي
مه عنه وييه و، هرگيز تيشك و برسكه دره وشاوه كاني له ناوناچن".

به ديعوززه مان هه نديكچار له سهر لوتكه ي چيايهك، يا له سووچي
زيندانتيكي تار، يا خود له ميانه ي دوورخستنه وه و دهر به دهريدا
سهرقالي نووسنه وه ي (په يامه كان) بوو و، سهراپاي ته مه ني بو
خزمه تي نه م ټاينه پيړوزه ته رخاڼ كړدبوو و، به رده وام نه م
هه لوښته ي دوپات ده كرده وه و ده يوت: "له ماوه ي هه شتا سالي
ته مه نمدا هرگيز بو ساتيكيش چيژم له م دنيايه نه بينيوه و، هه موو
پړوه كاني ته مه نم له مه يداني جهنگ، يا له زينداني داگيركاران، يا له
زينداني ولاته كه ي خوډا به سهربردوو، هيچ جوړه سته مديده ييهك،
يا نازاريك، يا دهرديسه رييهك نه ما نه يكيشم، ديلي ي و ئاواره يي و
بيته وايي زډرم له مه يدانه كاني جهنگدا چه شت. به دريژايي چه ندين
مانگ له زينداني تاكه كه سيدا ژينم به سهربردوو و، چه ندين جار
ژه هرخوارد كرام".

"له پټناو پاريزگار يكرن له ئيمان و به خته وه ريي و سه لامه تي
كڅمه لگه دا سهراپاي گيانم به فيدا كړد و، هر له وپټناوه شدا بو
ئاخيره ت ده كڅشم، نهك له خوڅه ويستبي به هه شت و ترسان له
دوزه خ. له راستيدا پټويسته بو به ديه ټناني نه م ئاماچه مه زنه هه زاران
(سه عيد) بينه قورياني. نه گهر نه م قورټانه بي نه وابت و، كه س

ئامادەنەبىت سەرى بخات، ئەوا بەهەشتم بۆ چىيە؟! پىۋىستم پىنى
 نىيە، چونكە دەبىتە زىندانىيەكى نوئ بۆم "ئامادەم لەپىناو
 سەلامەتى ئىمانى نەتەوگەمدا خۆم بگەمە سووتەمەنى ئاگرى
 بلىسەسەندوو، چونكە تەنانت كاتىك كە جەستەم دەسووتىت، دلم
 گولستان و گولزارئاسا دەبىت" .

بەدىعوززەمان ئامادەبوو سەرۇگيان و سامانى دىناي ھەمووى
 بىكاتە قورىانى تەنھا يەك پاستى قورئان و ئىمان. دەبىنن لە سالى
 (۱۹۲۶) ھە دەستى كردوو بە بلوكردەنە ھە پەيامەكانى نور و، تا
 سالى (۱۹۵۰) زياد لە (۱۳۰) بەرھەم و نامىلكە و كىتپى
 قەبارەجىاوازى پىشكەشى خوينەر كردوو و، بەمەش ھەك
 پىنموويىكارىكى مەزن و سەرەشقىكى دانا و بىئاوتە و،
 موعجىزەيەكى مەغنەوى چاۋەپوانكراوى قورئان ھاتە مەيدان.

(وتەكان، بىرسكەكان، مەكتوبات، مەسنەوى نوورىيە، عەساي
 موسا، ئىشاراتول ئىعجاز، ژيانىكى مېژووى، سەكە تەصدىقى
 غەببى، پاشكۆى قەستەمۇنى، پاشكۆى ئەمىرداغ، پاشكۆى بارلا) و
 چەندىن ناۋنىشانى دىكە لەنئو بەرھەمە ناۋازەكانىدا بوون، كە نەك
 تەنھا بۆ گەنجى ۋلاتەكەى خۆى، بەلكو بۆ ئىمانى نەتەوگەكانى دىناش
 بوۋەنە قەلغان، ئەمەش لەپىنى ھەرگىزپرانى تەواۋى ئەم پەيامانە بۆ
 زمانە جىھانى و ھەمەچەشەكانى دىنا.

(فامپیر نووری) چیتَر نه‌یتوانی پیش له هه‌لچوونی
ناخی بگریت:

(فامپیر نووری) زۆر به په‌شیویی هه‌ستایه‌وه و، مشتته‌کۆله‌یه‌کی
کیشا به‌سه‌رمیژه‌که‌ی به‌رده‌میدا و، وتی:

- یه‌عنی که‌سیک که‌ئەم هه‌موو چاکه‌یه‌ی بۆ ئەم جیهانه هه‌بووه،
ئایا په‌وايه هه‌شتا به‌وشیوه‌یه به‌ستم وه‌لام بدریته‌وه؟! ها؟ شتی
وا نابیت پرووبدات!

هه‌نده به‌توندی و کاریگه‌ریبونه‌وه ئەم قسانه‌ی کرد، که‌پاش
ئه‌وه‌ی که‌میک هه‌یوربویه‌وه وتی:

- داواي لی‌بووردن ئە‌که‌م، له‌په‌ستییدا هۆشم لای خۆم نه‌ما‌بوو.
ئه‌وه‌پۆژه‌ش با‌سیکی سه‌رنجراکیشی دیکه خرایه‌پوو و، ئاوازی
ترپه‌ی دله‌کانی زیندانه‌کان جیاواز ده‌هاته‌به‌رگوئ، له‌سه‌رووبه‌ندی
به‌هاریکی نوێ ته‌مه‌نماندا بووین و، چرووی ناسکی باوه‌په‌ی‌واش
هه‌ی‌واش شکۆفه‌ی ده‌دا و، ئەم که‌شه نوورین و ئیمانییه جارجاره به
ئه‌سرینی پاستگۆیانه پاراوده‌کرا.

ئه‌ندیشه‌کانی (فامپیر نووری) له‌سنووریکی زۆر دووردا ئۆقره‌یان
گرتبوو، ته‌نانه‌ت هه‌ستمان ده‌کرد زۆرینه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌م
جیهانه‌وه پچه‌راندوه، له‌پاستیدا ژووری زیندانه‌که‌مان شیوه‌ی
یه‌که‌یه‌کی چاره‌سه‌ری ده‌روونی وه‌رگرتبوو.

دانیشتنه كانمان نزيكەى دە پۆڭى خاياند، كه هەر له دەمى به ياننيه وه تا ئىواره به تاووتوێکردنى باس و خواس و پرسىار و وهلامى زۆر گرنگ و مەزنه وه سه رقالبووين، به تايهت (فامپير نوورى)، كه هەر پۆڭى له پۆڭى پيشترى زياتر كاريگه رده بوو، به لافاوى هاواركردن و، هەندىك جاريش به فرمىسك گوزارشتى له زيانى ههسته كانى ده كرد.

ئەو ساته سه رسوپه ينه ره:

شه ويك هه موو لايهك له قولايى خه ودا بووين، كه پيشهاتىكى زۆر سه رسوپه ينه ر پوييدا و، هه مووان پتي كاريگه ر بووين، ئه ويش كاتىك بوو كه له دهنگى هاتوهاوار و هه نسك و گريانى (فامپير نوورى) بىدار بووينه وه، به پاسى ديمه نىكى زۆر سه رسوپه ينه ر بوو، نه مانده زانى ئايا خه ونى ديوه، ياخود هيشتا له ژىر كاريگه رى بابته باسكراوه كاندايه؟!

هه ريهك له زيندانىيه كان جوړه ليكدانه وه يهكى بۆ پيشهاته كه ده كرد، به لام به گشتى هه مووان زۆر به پوونى گوپيىستى هه نسكه كانى (فامپير نوورى) بووين.

ئەو پياوهى هه مووان له ئاماده بوونيدا ده له رزين و، هه موو خراپه و تاوان و كوشتنىك له شاردا به ئاگادارى خوى جىبه جىده كران، ئىسته بهم شيوه يه له سه ر جىى نووستنه كهى به چۆكدا هاتوه و، به

ههردو دهستی سه‌ری توند گرتووه و، زۆر به‌ئه‌سته‌م هه‌نسك ده‌دات و، ئه‌سرين ده‌پژژیت. ده‌ستوپێوه‌نده‌كانی به‌په‌له‌ خۆيانگه‌يانده‌لای، به‌لام به‌ده‌ست ئاماژه‌ی دا: كه‌ لێی نزیک نه‌بنه‌وه‌.

بۆ ماوه‌یه‌ك ئه‌و به‌و شیوه‌یه‌ له‌نێو هه‌نسكه‌كانیدا و ئێمه‌ش له‌ سه‌رسوهرماندا مایه‌وه‌، گه‌رده‌لوولی هه‌ست و لێپرسینه‌وه‌ و خۆسه‌ركۆنه‌کردن له‌ ناخی هه‌مووماندا سه‌ریه‌ڵدابوو و، وردو درشتی ژیا‌نی پابردوومان لێكده‌دایه‌وه‌ و، تا ده‌هات زیاتر شه‌رمه‌زارده‌بووین. له‌ناكاو (قامپیر نووری) به‌ده‌نگێکی ئاوێزان به‌ توندیی و هه‌سته‌وه‌ وتی:

– هه‌ستن، خێرا هه‌مووتان هه‌ستن.

هه‌مووان سه‌ریانسوهرما‌بوو له‌م قسه‌یه‌، به‌لام ده‌سته‌به‌جێ هه‌ستانه‌وه‌، (قامپیر نووری) جله‌كانی گۆڕی و ده‌سته‌جلێکی خاوی‌نی پۆشی، له‌پاستیدا به‌م په‌فتاران‌ه‌ی واقمان و پما‌بوو. له‌وكاته‌شدا (زوبی‌ر) و (سه‌عید) به‌مه‌به‌ستی به‌جیهێنانی نوێژی به‌یانی له‌خه‌وه‌ستا‌بوون. (قامپیر نووری) به‌ده‌نگێکی له‌رزۆكه‌وه‌ وتی:

– كاكه‌ سه‌عید، به‌پاستی ته‌مه‌نیكمان به‌فێژدا و، به‌ سه‌ریه‌ستیه‌کی كوێرانه‌ خۆمان فریودا و، هه‌موو هه‌له‌ و تاوانیكمان ئه‌نجامدا و، چه‌ندین كه‌سمان چاره‌په‌ش كرد، تاوان و گونا‌هه‌كانمان زۆر گه‌وره‌ و بێ‌وێژدانانه‌ن؛ به‌لام په‌روه‌ردگار به‌خشنده‌ و میه‌ره‌بان‌ه‌

و، ئىمەش لە تەو بە کردن و پەشيمانى و پارانە وە بۆ لىخۆشبوون، هېچ چارە يەكى ترمان نىيە، كەواتە دە دەزنوڭ و نوڭژمان فېركە، با ئەم بەيانىيە يەكەم نوڭژمان بکەين، تا بچينە حەزورى خواى گەورە و، بۆ يەكەم جار پەشيمانىيەكى راستگويانە بخەينەپوو، چونكە ئىتر تەنھا قاپىي مېهرەبانى ئەو زاتە شك ئەبەين.

لەو كاتەدا هەنسكەكان هەناسەيان توند كەردبوو و، نەيتوانى چيتر قسەبكات و، داىەو پەرمەى گريان. هەورېكى خەم و پەشيمانى خۆسەركۆنە كردن سەراپاي ژوورەگەى داگرتبوو.

هەموومان پېيوارى شكستخواردوى پتې تاوان و هەلە بووين و، بە هەمان زيانى هەست و سۆزى تاوسەندودا تېدەپەرين. لىزمەبارىنى فرمىسكەكانى منيش تەواونە دەبوو و، لەوكاتەدا (زويېر) بەلامدا تېپەپى و، بە بينىنى ديمەنى فرمىسكەكانم، بەدەنگىكى دلسۆزانە پرسى:

- ئىوە ناوتان چى بوو؟

منيش وتم:

- ئىمىرى.

- ماشائەللا، خواى گەورە ئەم فرمىسكە راستگويانانەت بەخىر بۆ

بنووسىت. پىروزيابىتان لىدەكەم، ئەمە پاكوبىگەردىي ناخى ئىوە دەردەخات.

منیش لیمرسی که خه لکی کوئییه؟ ئای پهروه ردگارم،
پاکوپینگه ردیی بۆ تو خواجه گیان، ئەم گەنجە یه کێک بوو له ئەندامانی
بنه ماله ی دۆزمنه سه رسه خته کانمان! به زانینی ئەمه زۆر په شوکام و،
ده سته جی کړنووشم برد بۆ خوای گه وړه.

ئای خودایه! مه گه رته نها زاتی موباره کت حکمهت و دانایی
به دیه پتراره کانت بزانیته! نه وه یه کی بنه ماله ی ئەو دۆزمانه ی یه ک
یه ک ئەندامانی خیزانه که میان کوشته، ئیسته هاتووه ئیمانم
پزگار بکات، ئەمه چ نهیانی و حکمه تیکی مه زنه؟!

پیم باشنه بوو پاش به فیروچوونی ته مه نیک له دهریه دهریی و
خوینپرشتن و جه رگسوتان ئەم راستییه به (زوبیر) رابگه یه نم، دلنیام
ئەگه ر ئەویش پیش من بی زانیایه هه ر ئەو کاره ی ده کرد. به ته واویی
دۆشداما بووم.

یه که مین نویژ:

له ژووری زینداندا به پیز وه ستاین بۆ نویژ و، (سه عید) بووه
ئیمامی پیشنوویژ و، (زوبیر) یش بانگبیژ و، هه موو زیندانیانی ژووره که
بۆ جیاوازی و به جه ماعت نویژ که مان کرد.

ئای خودایه، ئەمه چ دیمه نیکی سه رسو پهینه ریوو! ئەو به ندانه ی
که ته مه نیک نوقمی زه لکاوی تاوان و نکولیکردن له باوه رپوون، ئیسته

به‌پرز له‌به‌ر باره‌گای میهره‌بانیتدا وه‌ستان و، به‌فرمی‌سکه‌وه داوای
لی‌خۆ‌شبوون ده‌که‌ن!

قوڵی گریان و، هه‌نسک هه‌لکێ‌شانمان ئاوێ‌زانی یه‌کدی بووبوون،
هه‌ستمده‌کرد له‌و ساته‌دا هه‌زاره‌ها فریشته‌ی په‌حمه‌ت شایه‌ت‌حالی
ئهو دیمه‌نه‌بووب و، پیرۆزبایی و ده‌ست‌خۆشیان لێ‌کردین. ده‌نگی
زولال و میهره‌بانانه‌ی (سه‌عید) هێنده‌ی تر که‌شه‌که‌ی نوورانی
ده‌کرد، منیش هه‌ر که‌ ده‌نگی هه‌نسکه‌کانی (فامپیر نووری)
ده‌هاته‌به‌رگویم، نه‌مه‌ده‌توانی جله‌وی فرمی‌سکه‌کانی خۆم بکه‌م.

له‌ کړنووشدا به‌ته‌واوی بوونمه‌وه فرمی‌سکی ته‌وبه‌ و په‌شیمانیم
ده‌رشت و له‌خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌پارامه‌وه لی‌م‌خۆ‌شییت، چونکه‌ منیش
وه‌ک هه‌موو زیندانیه‌کانی دیکه‌ تارمایی تاوان و سه‌رپێچی له‌پێش‌چاویم
لانه‌ده‌چوو و، نه‌مه‌ده‌زانی بۆ داوای لی‌خۆ‌ش بوون له‌ کام تاوانه‌وه
ده‌ست‌پێکه‌م.

هه‌مووان دانیابووبین دیمه‌نی خوێن‌رێشتن و سته‌م و خه‌لگی
بی‌چاره‌کردنمان هه‌روا به‌ ئاسانی له‌یادنا‌چیت و، تا دوا‌ین ساتی
ته‌مه‌نمان په‌شیمانی به‌رۆکمان به‌رنادات.

پاش ته‌واو‌کردنی نوێژه‌که‌ تی‌بینیمان کرد له‌ چاوه‌کانی (سه‌عید) و
(زوی‌ن)یشه‌وه فرمی‌سک باریوه. دیاره‌ ئه‌وانیش پشکیان له‌وه‌که‌شی
فرمی‌سکه‌بارانه‌دا هه‌بووه.

هه موو ئه سړينمان دهرشت:

(قامپير نووری) له سهر بهر ماله که هه ستايه وه و، دهسته کانی
به زر کرده وه و، منال ئاسا ده گريا و ده پاپايه وه:

- يار په بی، هاتووم بۆ باره گاکه ت، گونا هه کانم بی سنوورن و، جگه
له توش هيج په ناگه يه ک شک نابهم، لیت ئه پاريمه وه دوعاکانم لیقبول
که، چونکه چیتر بهرگه ی په تکر دنه وه ناگرم.

خوايه گيان، تو به ميه ره بانیی خوت ئهم دهرغه ته ت پئی
به خشيمه وه، که واته منیش تا مردن له قاپی موباره کتدا ئه پاريمه وه.
سو پاس و ستایش بۆ تو خوايه گيان، که پيش مهرگم له گه ل ئهم
پاستيانه دا ناشتکر دمه وه و، له مه ودوا ئه و په پری ئاواتم ناساندنه وه ی
خه لگیی ئه بیئت به م پاستيانه ی ئیمان، چونکه ئه وه ته نها هۆکاری
سهر فرازی خه لگییه و، تا دلّه کان به م پاستيانه ناشنانه کرينه وه
سهر فراز نابن.

منیش به پوانین له ديمه نه کان و، هه ستمده کرد ژووری
زيندانه که مان بووه ته گوشه يه کی به هه شت. هه مووان له ژيتر کاریگه ریی
ئو که شه ئيمانيه دا نقومبوو بوون، ترپه ی دلشمان جوړه پاپانه وه و
داوای لیخو شبوونیک بوو له په روه ردگار.

بەم شىۋەيە (قامپىر نوورى) گە پايەۋە باۋەشى ئىمان، ئەم
گە پانەۋەيەش بەۋاتاي پزگارىۋونى شارەكە دەھات لە دەست تاوان و
ستەم و بەدكارىيەكانى.

من تىناگەم، لەكاتىكدا ئەم پاستىيە مەزن و پزگارىكارانە ھەن،
كەۋاتە بۆچى لەلایەن دەسەلاتدار و دەستەبەرپرسەكانى كۆمەلگەۋە
ناخىنەپوۋ، گەنجانى پىگوشناكرىن؟! خۆ گومانى تىدا نىيە كە
ملىۋنەھا كەسى ئاتاج بەم پاستىيانە ھەن، كە ئەگەر لەكاتى
گونجاۋدا دەستگىرۋىي نەكرىن، ئەۋا چارەنووسيان لادان و سەرپىچى
و تاوان و زىندان، ياخود مەرگ دەيىت. لەپاستىدا سىستىمى زىندان
ھىچكات ناتوانىت كەسى تاوانبار و لادەر لە گىژاۋى تاوانكارىي پزگار
بكات، بەلكو تەنھا ئەم پاستىيانە تروسكەى ھىۋاي كەسانى لەم
جۆرەن و، پىۋىستە ھەر كەسىكىش خۆى بە نىشتەمانپەرۋەر
دەزانىت، ئەمە لەبەرچاۋ بگرىت.

ئەۋ پۆژە دانىشتنەكەمان لە نوپىزى بەيانى تا نوپىزى نىۋەپۆ
بەردەۋامبوۋبو، كە پاسەۋانەكە دەرگاگەى كردهۋە و وتى:

— (سەعيد) و (زوبىر) ئەمپۆ دادگاىي دەكرىن.

سۆز و مېھرى خۋاي گەۋرە چەندە مەزنە! ئەم گەنجانە پاش
ئەۋەى بە پاستىيەكانى ئىمان ئاشنايان كردىنەۋە، ۋادەى مائىشاۋايى
لىكردىن ئازىك بوۋبوۋىيەۋە، ۋەك ئەۋەى دوۋ فرىادپەرسى نوۋرانى بن

و، بۆ دەريازکردنمان سەردانیان کردیین. بەخەم و پەژارەى جوداییەو مائاوايیمان لێکردن و، بەفرمیتسک بە پێمان کردن. بەلام سوپاس بۆ خواى گەورە، پاش نیوە پۆى هەمان پۆژ هەوالی ئازادکردنیان گەشت و، بەرەو پزگارکردن و بەهانهو چوونی کەسانی بیچارەى دیکەى وەك ئیمە بە پێکەوتبون.

خواى گەورە دلەکانیان دامەزراو و، دەروونیان ئارام و، توانایان بەرەكەتداربكات، بۆ خزمەتى مرقفایەتى.

(سەعید) و (زوبیر) ئازادکران، بەلام لەپاش خۆیان (پەيامەکانى نوور)یان بۆ جێهێشتبووین و، ئیمەش بەردەوام بووین لە بەجێگەیاندى نوێژ و پەرستشەکان و، باسکردنى بابەتە ئیمانى و پەرەردەییەکان.

ماوەیهك پێش ئەوێ لە زیندان ئازاد بکړیم، لە حەمامی زیندانددا دەزنوێژم دەشت، کە سەرم بەرزکړدەو، مامە پیرە نوورانییە کەم بینى و، بە دەنگیکى میهرەبان و هیمنهوه وتی:

– "پیرۆزت بیت، ئەم پاستییانە ئێو لە ژيانى تاهە تايیدا سەرفراز دەکەن، نەکەن دەستبەردارییان بن".

لەو ساتەدا چەندین پرسىار بە خەیاڵدا هات، کە دەمویست وەلامەکانیانم دەست بکەوێت، بەلام ئەفسوس لە چاوتروکانیکدا دیارنەما، حەمامەکەش لەخۆم زیاتر کەسى دیکەى تیدا نەبوو.

ئازادكرائىن:

زۆرى نەخاياند، من و تەنانەت (قامپىر نوورى) ىش بە لىببوردنى
گىشتى ئازادكرائىن، ئىستە ئو ژىنىكى ئارام و دوور لە تاوان و
ياخىيون بەسەردەبات و، پۆژەكانى بە پەرسىش و نوپژ و
خوابەرسىتىيەو بەرپەدەكات.

منىش خىزانىكم پىكەوہنا و، بوومە باوك، لەسەر ناوى خوشك و
براكانم ناوى منداڵەكانم ناوہ. ھاوسەرەمىيەرەبانەكەشم كەسىكى
تابلێى باوہپدارە. لەپاستيدا من و ھاوسەرەكەم بېيارمانداوہ ھەرگىز
پى ئيمان و خوابەرسىتى بەرنەدەين، چونكە ئارامىي و ئاسوودەيى
تەنھا لەو پىيەوہ بەدەستدین.

خوای گەورە گەيشتن بە كانى باوہپ و، پاراوكردى دل بە
پاستىيەكانى بكاتە پشكى ھەمووان... (ئامىن)

كۆتايى

نامە و سەرنجەکانی خوینەرەن

بەسەرھاتی ئیمری، ھەر لەیەکەمین لاپەرەوێ تا کۆتایی تۆفانێکە
لە فرمیسک...

لەم پۆمانەوێ فێری چەندین وانە پێپەندی ژیان بووم و، بە
زۆریک لە تایبەتمەندییەکانی بوونم لەمگەردوونەدا ئاشنا بووم، تا
بتوانم سوپاسگوزاری بەدیھێنەر بێم. تەنانەت بەھۆیەوێ پەگورپیشە
چەند سیفەتێکی وەک پشوودریژی و ئارامیی لە ناخدا بەدیکرد...

بەراستی سەراپای بوونم بە باسوخواس و پووداوێکانی ژیا
(ئیمری) کاریگەریبوو، توانیم تارمایی خراپە و تاوان لەژیا
و دەدرنێم. ئێستەش تەنھا هیندەم لە توانادایە کە ئەم کتێبە وەک
دیاری دەستم پیشکەشی ھەموو ئەوانە بکەم، کە وەک خۆم پێی
راستی ژیاینیان لێھەلەبوو، بەلکو فریادپرەسیک بێت بۆ دەروونی
ماندوو و شەکەتیان.

سوپاس و دەستخۆشیم بۆ نووسەر و خامەبەدەستی پۆمانەکە و،
ھیوادارم لە نەخشاندنی ئەم بەرھەمانە بەردەوام بێم.

فاتمە قەیسەرلی

مامۆستای به پۆژ...

پاش ته و ابووم له خویندنه وهی پۆمانی (ئیمری)، خوازیار بووم دهستبه جی په یوه ندی تان پتوه بکه م، تا نه گهر به چهند دی پکی کورتیش بووه هه ستوسۆزی خۆم له ئاست ئه م به ره مه تاندا ده ری پرم، چونکه به راستی منتان له خهوی غه فله ت بیدار کرده وه.

من گه نجیک بووم، که به هیچ شیوه یه ک خولای کتیب خویندنه وه م نه ده کرد، به لام له سه ر پاسپارده ی هاو پتیه کم قایل بووم، که پۆمانه که تان بخوینمه وه، به لام له ماوه ی دوو سه عات که متردا ته و ابووم له خویندنه وه ی، له میانه ی خویندنه وه یدا دلنیا بووم: کتیبگه لیک هه ن، که به راستی هه ستبزوین و کاریگه ر بن، چونکه به نئو نازار و خه م و گرێکانی ده رووندا گوژه ر ده که ن.

(ئیمری) بووه مه ره می ساپژکاری نه و زامانه ی ناخه که سه له هایه نازارم ده ده ن، خوی گه وه ساپژکاری خه م و نازاری به پزیشستان بیت، منیش هه ولده ده م به پپی توانا ئه م پۆمانه لای که سانی دیکه خۆشه ویست بکه م و، به دیاری پیشکه شیان بکه م.

خوی گه وه نمونه ی به پزتان زیاتریکات، ئینشائه لالا ته مه نیکی نوورینی به به ره که ت به سه رده به ن، تا به ره می نوورینی دیکه هاوشیوه ی (ئیمری) بنه خشین.

له گه ل پۆژمدا.....

ئیمری به لامز

خوینده‌ری به‌رده‌وامی به‌رهمه‌کانی به‌پژتانم و، زۆریک نییه له خویندنه‌وه‌ی پۆمانی (ئیمری)ی به‌پژتان ته‌واوبووم، بیگومان ته‌واوی پۆمانه‌که‌م به‌یه‌کجار خوینده‌وه، له‌پاستیدا پتویسته‌ راشکاوانه‌ بلّیم که نووسینه‌کانتان پۆحیه‌تیککی به‌رز و به‌پیز و، شیوازیککی په‌وان و، په‌یام و په‌ند و ئامۆژیی زۆر له‌خۆده‌گرن، ته‌نانه‌ت چاره‌سه‌ری زۆریک له‌ دهر د و نه‌خۆشییه‌کانی ده‌روونی لای ته‌م سه‌رده‌مه‌ن.

نازانم چی بنووسم! له‌پاستیدا پاش خویندنه‌وه‌ی ته‌م پۆمانه، تیگه‌یشتم که پتویست ناکات له‌ چاوه‌پوانی ته‌و مامه‌پیره‌نوورانییه‌دا بین، تا به‌ره‌و راستیییه‌کانی باوه‌پ که‌مه‌ندکیشمان بکات، چونکه سه‌رچاوه‌ی کانیاوی هه‌موو نه‌ینییه‌کانی باوه‌پ له‌ ناخ و دل و ده‌روونی خۆماندايه.

من به‌پتویستی ده‌زانم هه‌مووان ته‌م پۆمانه به‌نرخه‌ بخویننه‌وه و، به‌نیو باسوخواسه‌کانیدا گوزهر بکه‌ن.

خوای گه‌وره‌ ئیوه‌ی مامۆستا ته‌مه‌ن درێژبکات، تا له‌ نووسینی ته‌م کتییبه‌ ده‌روونپه‌روه‌رده‌کار و ئیمانیانه به‌رده‌وام بن.

له‌گه‌ل پیز و خۆشه‌ویستیدا...

نودای

پیرست

پیشہ کی..... ۳

بہشی یہ کہم

مہرگی دلتہ زینتی باو کم..... ۷

بہشی دووہم

پیرہ پیاوئیکی نوورانی..... ۱۹

بہشی سیئہم

برایہ کمیان کردہ قوربانینی پروداوئیکی ہاتو وچو..... ۳۹

بہشی چوارہم

سہ ختترین ئازاری ژیانم..... ۶۵

بہشی پینجہم

ئو پروداوہ لہ نا کاوہی لہ مالہ کہ دا بہ سہرم ہات..... ۸۳

بہشی شہ شہم

پیشہاتی لہ نا کاوی زیندان..... ۱۰۳

بہشی جہوتہم

(زویئر) و (سہ عید) سہرلہ نوئی گہرانیوہ ژوورہ کہ مان..... ۱۶۷

نامہ و سہرنجہ گانی خوینہ ران..... ۱۹۹

پیرست..... ۲۰۲

EMRE

MAZLUMUN AHI

HALİT ERTUĞRUL

ئەم رۆمانە.. سەرگوزشتەى راستەقینەى ژيانىكى
لېوانلىۋە لە بېچارمىيى و ئازارچەشتن و تەنپايى و
بېكەسى.. نووسەرىش پاش ھەول و كۆشانىكى ئاۋىزان
بە ئەسرین و ھەسرەتكىشان، بەرگى وشەو دەرپرینی
بەبەر رووداۋەكاندا كرووۋە.

چارەنووسى پىرپەندى ئىمرى داستاناسا تۆى خوينەر
كەمەندىكىش دەكات و، بەردە تىپرامان و ھەلۋىستە كىردن
ئاراستەت دەكات؛ لەھەمان كاتدا رېنموۋىيكارىكى
مىھرىبانت دەپىت.

لەگەل ھەلدانەۋەى لاپەرەكانى ئەم پەرتوۋكەدا،
ھەستەكەيت ئومىدىكى نوئ لە ناخدا چىرۋدەكات و،
تروسكەيەك لەپشتى تارمايى بېھىۋايىيەۋە دەردەوشىتەۋە
و، بۆ رېۋارىي رېيەكى راست ئامادەت دەكات.

0-0153-0000-5

9 780015 300005

نرخى (۳۵۰۰) دینارە

ئاۋەزىڭ راڭگىزىڭىز

ARA Media Center
ara.m@hotmail.com

